

Bitka v umu

JOYCE MEYER

Bitka v
umu

Doseči zmago v vašem umu

Naslov izvirnika: **BATTLEFIELD OF THE MIND**

Copyright © 1995 by Joyce Meyer

Life In The Word, Inc., P.O. Box 655, Fenton, Missouri 63026

All rights reserved.

Če ni navedeno drugače, je svetopisemsko besedilo vzeto iz The Amplified Bible (AMP).
The Amplified Bible, Old Testament, Copyright © 1965, 1987 by Zondervan Corporation.

The Amplified New Testament, Copyright © 1954, 1958, 1987 by
The Lockman Foundation, z dovoljenjem.

Navedbe iz Svetega pisma z oznako SSP so iz Slovenskega standardnega prevoda
Svetega pisma (SSP), Copyright © 1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije,
z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Navedbe iz Svetega pisma z oznako CHR so iz Chraskovega prevoda,
pravopisno prenovljena izdaja, Copyright © 1914 The British & Foreign Bible Society
(Britanska in inozemska biblična družba).

Navedbe iz Svetega pisma z oznako EKU so iz Ekumenske izdaje Svetega pisma,
Copyright © 1974 United Bible Societies (Združene biblične družbe).

Prevod: Vesna Majcen, Nina Petelinšek Munoz

Lektura: Stanka Kašnar, Neža Gabersček

Prelom strani: Studio oko d.o.o.

Izdajatelj za Slovenijo: Društvo Zaživi življenje

Založnik: Društvo Zaživi življenje, Cesta v Lipovce 20, 1358 Log pri Brezovici

E-pošta: zazivi.zivljenje@gmail.com; GSM: 041 353 757 (Dajana)

Naklada: 10.000 izvodov

Copyright © za Slovenijo: Društvo Zaživi življenje. Vse pravice pridržane.

Natisnjeno v Sloveniji.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-184.4

27-423.5

MEYER, Joyce, 1943-

Bitka v umu : doseči zmago v vašem umu / Joyce Meyer ; [prevod
Vesna Majcen, Nina Petelinšek Munoz]. - Log pri Brezovici : Društvo Zaživi
življenje, 2018

Prevod dela: Battlefield of the mind

ISBN 978-961-93718-6-2

293410304

Posvetilo

Bitko v umu bi želela posvetiti mojemu
najstarejšemu sinu Davidu.

Vem, da je tvoja osebnost tako podobna moji, da si tudi ti bil
svoje bitke na področju uma. Vidim te, kako nenehno rasteš,
in vem, da dosegaš zmage, ki so posledica prenove uma.

Rada te imam, David, in ponosna sem nate.
Še dalje vztrajaj!

Joyce Meyer Ministries v slovenskem jeziku lahko spremljate na:
tv.joycemeyer.org/slovensko

Joyce Meyer Ministries Slovenija

Joyce Meyer Ministries Slovenija – Prosimo, 'svečkajte' nas

Vabljeni k ogledu exodus TV za več oddaj Enjoying Everyday Life.
Program spremljajte na www.exodus.si

Za več brezplačnih knjig Joyce Meyer se obrnite na exodus TV.

Vsebina

1. del: Pomen uma

Uvod	3
1 Um je bojno polje	7
2 Osnovna potreba	19
3 Ne vdajte se!	25
4 Malo po malo	31
5 Bodite pozitivni	37
6 Duhovi, ki vežejo um	49
7 Razmislite, o čem premišlujete	55

2. del: Stanje uma

Uvod	65
8 Kdaj je moj um normalen?	69
9 Tavajoč, sprašujoč um	77
10 Zmeden um	85
11 Dvomljiv in neveren um	95
12 Vznemirjen in zaskrbljen um	109
13 Obsojajoč, kritičen in sumničav um	123
14 Pasiven um	139
15 Kristusov um	151

3. del: Miselnost puščave

Uvod	175
16 Mojo prihodnost določata moja preteklost in sedanjost	181
17 Naj to nekdo postori zame; nočem prevzeti odgovornosti	189
18 Prosim, poenostavite mi vse; ne prenesem, če so stvari pretežke!	199
19 Ne morem si pomagati; preprosto odvisen sem od godrnjanja, iskanja napak in pritoževanja	207
20 Ne pustite me čakati; vse si zaslužim nemudoma	217
21 Morda je moje obnašanje napačno, vendar krivda ni moja	227
22 Moje življenje je grozno; samemu sebi se smilim, ker je moje življenje tako klavrno!	239
23 Ne zaslužim si Božjih blagoslovov, ker nisem vreden.	247
24 Zakaj ne bi smel biti ljubosumen in zavisten, ko pa gre vsem bolje kot meni?	255
25 Naredil bom po svoje ali pa sploh ne	265
Opombe	271
Bibliografija	273

Bitka v umu

1. DEL:

Pomen uma

Uvod

Ali lahko izrazimo, kako pomembno je naše mišljenje in s tem razložimo pravi pomen Pregovorov 23,7: »Kakor misli v svojem srcu, takšen [oseba] je ...«?

Dlje kot služim Bogu in proučujem Njegovo besedo, bolj se zavedam pomembnosti misli in besed. Sveti Duh me dokaj redno vodi v proučevanje teh področij.

Rekla sem (in verjamem, da drži), da bomo morali misli in besede proučevati, dokler živimo. Ne glede na to, koliko vemo o katerem koli področju, se lahko vedno znova naučimo novih stvari ter že naučene osvežimo.

Kaj vrstica iz Pregovorov 23,7 v resnici pomeni? Prevod Biblije *King James* pravi: »Kot [človek] razmišlja v svojem srcu, takšen je.« Nek drug prevod pravi: »Kakor človek misli v svojem srcu, takšen postane.«

Um je vodnik ali predhodnik vseh dejanj. Pismo Rimljanom 8,5 je jasno: Tisti, ki živijo po mesu in jih vodijo posvetne želje, naravnajo svoje misli in sledijo stvarem, ki zadovoljujejo meso. Tisti pa, ki živijo po Duhu in jih vodijo želje Duha, se osredotočajo in iščejo tiste stvari, ki zadovoljujejo [Svetega] Duha.

Naša dejanja so neposredna posledica naših misli. Če bomo negativno razmišljali, bo naše življenje negativno. Po drugi strani pa bomo, kot nam obljublja Pismo Rimljanom 12,2, ob obnavljanju svojega uma

Kajti orožje našega bojevanja ni fizično [orožje iz mesa in krvi], temveč je v Bogu močno za rušenje in uničevanje trdnjav, [tako daleč, da] zavračamo argumente, teorije in razmišljanje ter vsako ponosno in vzvišeno stvar; ki se postavlja proti [pravemu] spoznanju Boga; in vsako misel ter namen podvržemo poslušnosti Kristusu (Mesiji, Maziljencu).

2 KORINČANOM 10,4-5

v skladu z Božjo besedo, izkusili »dobro, sprejemljivo in popolno voljo Boga« za svoje življenje.

To knjigo sem razdelila na tri glavne dele. Prvi del obravnava pomembnost misli. V vaša srca želim za vedno zasidrati potrebo po tem, da začnete razmišljati, o čem razmišljate.

Veliko težav, ki jih imajo ljudje, je zakoreninjenih v vzorcih razmišljanja. Ravno ti vzorci v resnici proizvajajo težave, ki jih mnogi doživljajo. Satan vsakomur ponuja napačno razmišljanje, a njegove ponudbe nam ni treba sprejeti. Naučite se, katere vrste razmišljanja so sprejemljive Svetemu Duhu in katere ne.

Drugo pismo Korinčanom 10,4-5 jasno nakazuje, da moramo za primerjavo vsebine svojih misli z Božjimi mislimi dovolj dobro poznati Božjo besedo. Vsakršno misel, ki se skuša povzdigniti nad Božjo besedo, je treba ovreči ter jo podrediti Jezusu Kristusu.

Molim, da vam bo ta knjiga pri tem pomagala.

Um je bojno polje. Ključnega pomena je, da svoje misli poravnava-
mo z Božjimi mislimi. Za ta postopek sta potrebna čas in proučevanje.

Nikoli ne obupajte, saj se spreminjate postopoma. Bolj kot boste izboljševali svoj um, bolj se bo tudi vaše življenje spreminjalo na bolje. Ko boste sprevideli dober Božji načrt zase in za svoje razmišljanje, boste začeli živeti po njem.

Poglavje

1

Um je bojno polje

Sveto pismo nam sporoča, da smo v Svojni. Če skrbno proučimo te vrstice, ugotovimo, da se ne borimo proti drugim ljudem, temveč proti hudiču in njegovim demonom. Naš sovražnik, satan, nas poskuša premagati s strategijo in prevaro, z dobro pripravljenimi načrti ter namernim zavajanjem.

Kajti ne borimo se proti mesu in krvi [ne spoprijemamo se zgolj s fizičnimi nasprotniki], ampak proti tiranom, proti oblastem, proti [glavnim duhovom, ki so] svetovni vladarji te mračnosti, proti duhovnim silam zla v nebeških (nadnaravnih) področjih.

EFEŽANOM 6,12

Hudič je lažnivec. Jezus ga je imenoval »oče laži in vsega, kar je varljivo.« (Glej Evangelij po Janezu 8,44.) On laže vam in meni. O nas, o drugih ter o okoliščinah nam govori stvari, ki preprosto ne držijo. Vendar nam celotne laži ne pove naenkrat.

Naš um začne obstreljevati s premeteno zasnovanim vzorcem drobnih nadležnih misli, sumov, dvomov, strahov, vprašanj, sklepov in teorij. Napreduje počasi in previdno (nenazadnje je za dobro zasnovane načrte potrebnega kar nekaj časa). Ne pozabite, da ima za svoje vojskovanje izoblikovano strategijo. Dolgo nas je proučeval.

Ve, kaj nam je všeč in kaj ne. Pozna naše negotovosti, naše slabosti in naše strahove. Ve, kaj nas najbolj moti. V naš poraz je pripravljen vložiti ves potreben čas. Ena izmed hudičevih najmočnejših točk je potrpljenje.

RUŠENJE TRDNJAV

Kajti orožje našega bojevanja ni fizično [orožje iz mesa in krvi], temveč je v Bogu močno za rušenje in uničevanje trdnjav, [tako daleč, da] zavračamo argumente, teorije in razmišljanje ter vsako ponosno in vzvišeno stvar, ki se postavlja

proti [pravemu] spoznanju Boga; in vsako misel ter namen podvržemo poslušnosti Kristusu (Mesiju, Maziljencu).

2 Korinčanom 10,4-5

S skrbnimi strategijami in zvitimi prevarami poskuša satan v naših mislih vzpostaviti trdnjave⁶. Trdnjava je področje, v katerem smo zaradi določenega načina razmišljanja zvezani (v zaporu).

V tem odlomku nam apostol Pavel pove, da imamo potrebno orožje, s katerim lahko premagamo satanove trdnjave. O tem orožju bomo več izvedeli kasneje, zdaj pa vas prosim, da pozornost ponovno usmerite v bitko, v katero smo vpeti – v duhovno bitko. Vrstica 5 nam jasno kaže kraj bojišča, na katerem se ta bitka odvija.

Prevod te vrstice v *Amplified Bible (razširjena izdaja Svetega pisma, op. prev.)* pravi, da moramo vzeti to orožje in ovreči vse trditve. Hudič se prereka z nami, ponuja nam teorije in sklepanja. Vsa ta dejavnost se odvija v umu.

Um je bojno polje.

POVZETEK STANJA

Do zdaj smo torej spoznali:

1. Bijemo bitko.
2. Naš sovražnik je satan.
3. Um je bojno polje.
4. Hudič marljivo opravlja svoje delo, da bi vzpostavil trdnjave v naših mislih.
5. To počne s strategijami in prevarami (preko dobro dodelanih načrtov in z namernimi prevarami).
6. Ne mudi se mu, za izdelavo svojega načrta si vzame čas.

Na podlagi primera jasneje proučimo njegov načrt.

MARYJINA STRAN

Mary in njen mož John ne uživata v srečnem zakonu. Ves čas sta sprta. Oba sta jezna, zagrenjena in polna zamere. Imata dva otroka, ki so ju domače težave prizadele. Prepiranje se odraža v njunem šolskem delu in obnašanju. Eden izmed otrok ima zaradi napetosti težave z želodcem.

Maryjina težava je, da Johnu ne zna dovoliti biti glava njune družine. Je ukazovalna – želi sprejemati vse odločitve, urejati finance ter disciplinirati otroka. Želi si delati, da bi imela svoj ‚lasten‘ denar. Je neodvisna, glasna, zahtevna in tečnoba.

Sedaj si verjetno že mislite: »Poznam odgovor zanj. Spoznati mora Jezusa.«

A ona ga vendarle pozna! Mary je sprejela Jezusa kot svojega odrešenika pred petimi leti – tri leta po poroki z Johnom.

»Misliš, da Mary ni doživela spremembe, odkar je sprejela Jezusa kot odrešenika?«

Ja, doživela je spremembo. Verjame, da bo šla v nebesa, čeprav se zaradi svojega neprimernega vedenja počuti obsojana. Zdaj ima upanje. Preden je spoznala Jezusa, je bila nesrečna in brez upanja, zdaj je samo nesrečna.

Mary ve, da se neustrezno obnaša. Želi se spremeniti. Že dvakrat je bila na svetovanju in skoraj vedno se postavi v vrsto za molitev ter prosi za zmago nad jezo, uporništvom, neodpuščanjem, zamero in zagrenjenostjo. Zakaj ni videla večjega izboljšanja?

Odgovor najdemo v Pismu Rimljanom 12,2: Ne prilagajajte se temu svetu (temu obdobju), [izdelani in prilagojeni njegovim zunanjim, površinskim navadam], ampak se preobražajte (spreminjajte) s [celotno] obnovo svojega uma [po njegovih novih idealih in z novo držo], tako da boste lahko razpoznavali [zase], kaj je dobra in spre-

jemljiva in popolna volja Boga, celo to, kar je dobro in sprejemljivo in popolno [v Njegovih očeh za vas].

Mary ima že vrsto let v glavi trdnjave. Vendar sploh ne razume, kako so se tam znašle. Ve, da ne bi smela biti uporniška, ukazovalna, zoprna in podobno; ne ve pa, kaj storiti, da bi svoj značaj spremenila. Zdi se, da se v določenih situacijah pač odzove neprimerno, ker svojih dejanj ne zmore nadzorovati.

Mary ne zmore nadzorovati svojih dejanj, ker ne nadzoruje svojih misli. Svojih misli ne nadzira, ker so v njenem umu trdnjave, ki jih je hudič zgradil že v zgodnjih letih njenega življenja.

Satan že v zgodnjih letih začne izvajati premišljene načrte in žeti sadove načrtovane prevare. Maryjine težave so se začele dolgo nazaj, v otroštvu.

Imela je izjemno gospodovalnega očeta, ki jo je velikokrat udaril zgolj zaradi slabe volje. Svojo jezo je nanjo izlil ob vsaki najmanjši stvari. Več let je nemočna trpela, ko je njen oče grdo ravnal z njo in njeno materjo. Na vse mogoče načine je bil nespoštljiv do svoje žene in hčerke. Po drugi strani pa Maryjin brat ni mogel zagrešiti nobene napake. Zdelo se je, da je bil deležen boljšega položaja zgolj zato, ker je bil fant.

Ko je Mary dopolnila šestnajst let, ji je satan že leta pral možgane in ji govoril laži, kot so: »Moški res mislijo, da so nekaj posebnega. Vsi so enaki, ne moreš jim zaupati. Škodili ti bodo in te izrabili. Če si moški, se ti v življenju dobro godi in delaš lahko, karkoli si želiš. Lahko ukazuješ, se obnašaš kot šef, ravnaš z ljudmi, kakorkoli želiš in nihče (še posebej ne žene in hčerke) na to ne more vplivati.«

Zato se je Mary odločila: »Ko odidem od tod, ne bo nihče več pometal z mano!«

Satan je že bil bitko v bojnem polju njenega uma. Znova in znova si v glavi predvajaj te misli, sto tisoč in večkrat v obdobju desetih let ter

poglej, ali si pripravljena, da se poročiš in postaneš prijetna, podložna in ljubeča žena. Tudi če bi po kakšnem čudežu to želela postati, ne boš vedela, kako. V takšni zmedi je Mary dandanes. Kaj lahko stori? Kaj lahko kdorkoli od nas stori v takšni situaciji?

OROŽJE BESEDE

Če ostanete v moji besedi [se držite mojih naukov in živite v skladu z njimi], ste resnično moji učenci.

In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.

Evangelij po Janezu 8,31–32

Na tem mestu nam Jezus pove, kako premagati satanove laži. Da bi lahko podrli trdnjave ter premagali vzvišenost in ošabnost, ki se povzdigujejo nad spoznanje Boga, moramo spoznati Božjo resnico, svoje misli prenoviti z Njegovo besedo in uporabiti orožja iz Drugega pisma Korinčanom 10,4–5.

Prvo ‚orožje‘ je Beseda, ki jo prejmemo preko pridig, poučevanj, knjig, posnetkov, seminarjev in osebnega proučevanja Svetega pisma. Vendar moramo ‚vztrajati‘ (ostajati) v Besedi, dokler ta ne postane razodetje, dano po navdihu Svetega Duha. Vztrajanje je pomembno. V Evangeliju po Marku 4,24 Jezus pravi: »... s kakršno mero [misli in proučevanja] merite [resnico, ki jo slišite], s takšno [mero kreposti in znanja] se vam bo merilo ...« Ponavljam, nenehno moramo uporabljati orožje Besede.

Drugi dve duhovni orožji, ki sta nam na voljo, sta slavljenje in molitev. Slavljenje premaga hudiča hitreje kot katerikoli drugi bojni načrt, vendar mora biti pristno slavljenje v srcu, ne le premikanje ustnic ali poskus, da vidimo, ali deluje. Slavljenje in molitev vključujeta Besedo. Boga slavimo v skladu z Njegovo besedo in Njegovo dobroto.

Molitev je odnos z Bogom. Je približevanje Bogu, prošnja za pomoč ali pa pogovor o tem, kar nam povzroča težave. Je druženje,

prijateljstvo in priložnost, da izrazimo hvaležnost za vse, kar Bog je in kar dela.

Za uspešno molitev potrebujete dober osebni odnos z Očetom. Zavedajte se, da vas ljubi, da je poln usmiljenja in da vam bo pomagal. Spoznajte Jezusa. On je vaš prijatelj. On je umrl za vas. Spoznajte Sve-tega Duha. On je z vami ves čas kot vaš Pomočnik, zato mu dovolite, da vam pomaga.

Naučite se napolniti svoje molitve z Božjo besedo. Božja beseda in naša potreba sta osnova, zaradi tega prihajamo k Njemu.

Naše orožje je torej Beseda, uporabljena na različne načine. Po Pa-vlovih besedah v Drugem pismu Korinčanom, naše orožje ni mese-no, temveč duhovno. Duhovna orožja potrebujemo, ker se borimo z gospostvi (vodilnimi duhovi), celo s samim hudičem. Tudi Jezus je v puščavi, da bi premagal hudiča, uporabil orožje Besede. (Glej Evangelij po Luku 4,1–13.) Na vsako hudičevo laž je Jezus odgovoril s: »Pisano je,« in mu citiral Besedo.

Ko se bo Mary učila uporabljati svoje orožje, se bo naučila rušiti trdnjave, ki so bile postavljene v njenem umu. Spoznala bo resnico, ki jo bo osvobodila. Sprevidela bo, da niso vsi moški takšni kot njen ze-meljski oče. Nekateri so, mnogi pa ne. Njen mož John ni takšen. John nadvse ljubi Mary.

JOHNOVA STRAN

Na drugi strani zgodbe imamo Johna. Tudi on ima težave, ki pri-pomorejo k vzdušju v njunem zakonu, domu in družini.

John bi v moral zavzeti svoje mesto glave družine. Bog ga je na-menil za duhovnika svojega doma. Tudi John je novorojeni kristjan in pozna pravila družinskega življenja. Ve, da ženi ne bi smel dovoliti, da upravlja gospodinjstvo, finance, otroke in njega. Vsega naštetega se

zaveda, vendar ne ukrene ničesar. Počuti se poraženega in se umika v svet televizije in športa.

John se skriva pred odgovornostjo, ker sovraži soočenje. Raje vzema pasivno držo, misleč: »No, če bom to situacijo pustil pri miru, se bo morda uredila sama.« Ali pa se, namesto da bi pravilno postopal, izgovori: »Za to bom molil.« Seveda je molitev dobra, vendar ne kot način za izogibanje odgovornosti.

Naj pojasnim, kaj mislim s tem, da bi John moral prevzeti od Boga dano mesto v svojem domu. S tem ne mislim, da bi se moral prikazati kot ‚gospod Mačof‘ ter se razburjati in besneti glede svoje avtoritete. Pismo Efežanom 5,25 nas uči, da bi moral moč ljubiti ženo, kot je Kristus ljubil Cerkev. John mora prevzeti odgovornost, z odgovornostjo pa pride avtoriteta. Z Mary bi moral biti neomajen – ljubeč, a neomajen. Ženi bi moral zagotoviti, da bo, četudi je bila kot otrok zlorabljen, z zaupnim prepuščanjem Bogu spoznala, da niso vsi moški takšni, kot je bil njen oče.

John bi moral početi veliko stvari – vendar ima kot Mary tudi on veliko ‚miselnih vzorcev‘, ki odpirajo vrata hudiču, da ga ta lahko drži ujetega. Tudi v Johnovem umu se bije bitka. Tako kot Mary je bil tudi on v otroštvu verbalno zlorabljen. Njegova gospodovalna mati je imela oster jezik, s katerim mu je pogosto zadala bolečino, kot na primer: »John, ti si prava zmešnjava. Nikoli ti ne bo nič uspelo.«

John se je močno trudil, da bi ugodil svoji materi, ker je hrepenel po njenem odobravanju (tako kot vsi otroci). Toda bolj kot se je trudil, več napak je storil. Bil je zelo neroden, zato mu je mati ves čas govorila, kakšen ‚štor‘ je. Seveda so mu stvari padale iz rok, ker se je tako zelo trudil, da bi ji ugodil; zato je bil živčen in neuspešen v svojih dejanjih.

Prav tako je izkusil nekaj nesrečnih zavrnitev od otrok, s katerimi se je želel spoprijateljiti. Kaj podobnega se v določenem obdobju življenja zgodi vsem nam, vendar je Johna popolnoma potrlo, saj se je počutil zavrnjenega že od matere.

Potem je bilo tu še dekle, ki mu je bilo zelo všeč na začetku srednješolskih let, vendar ga je zavrnilo zaradi drugega fanta. Sčasoma so se vse te zavrnitve namnožile, hudič pa je leta in leta v njegovem umu gradil trdnjave. John preprosto ni imel poguma, da bi bil karkoli drugega kot tih, sramežljiv in zaprt vase.

John je nevpadljiva oseba, ki raje ne povzroča težav. Leta je v sebi gojil misli, usmerjene proti njemu samemu. Zvenele so približno tako: »Nima smisla, da komurkoli poveš, kaj misliš – tako ali tako te nihče ne bo poslušal. Če želiš, da te ljudje sprejmejo, se moraš preprosto strinjati s tem, kar želijo.«

V tistih nekaj primerih, ko je skušal stati za svojim stališčem, je na koncu izgubil. Zato se je končno odločil, da soočenje ni vredno truda.

»Tako ali tako bom na koncu izgubil,« je razmišljal. »Zakaj bi torej sploh karkoli začel?«

KAKŠEN JE ODGOVOR?

Duh Gospodov je nad menoj, ker je On mazilil mene [Maziljenega, Mesijo] da prinesem blagovest (evangelij) ubogim. Poslal me je, da oznamim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane [ki so zatrti, ranjeni, potrti ter zlomljeni zaradi nesreče] na prostost,

da oznamim leto, ki je ljubo Gospodu [dan, ko bo obilo odrešenja in brezplačne dobrote Boga].

Evangelij po Luku 4,18–19

Pri Johnovih in Maryjinih konfliktnih težavah si ni pretežko zamisliti, kakšno je njuno življenje doma. Spomnite se, da sem omenila, da je v njenem domu veliko sporov. Spor ni vedno odprta vojna. Velikokrat je spor prikrito čustvo jeze, za katerega vsi vedo, da obstaja, vendar se z njim nihče ne spoprime. Ozračje v njenem domu je grozno, hudič pa to obožuje!

Kaj se bo zgodilo z Johnom, Mary in njunima otrokoma? Jima bo uspelo? Oba sta kristjana. Škoda bi bilo videti propad njunega zakona in uničenje njune družine. Resnica je, da je odločitev njuna. Evangelij po Janezu 8,31–32 bo ključna svetopisemska vrstica za njuno odločitev. Če bosta nadaljevala s proučevanjem Božje besede, bosta spoznala resnico in delovanje v skladu z resnico ju bo osvobodilo. *Vendar* se bo moral vsak spoprijeti z resnico o sebi in svoji preteklosti, ki jima jo bo razodel Bog.

Resnica je vedno razodeta preko Besede, vendar je ljudje, žal, ne sprejmejo vedno. Soočanje z našimi napakami in spoprijemanje z njimi je boleč proces. Na splošno gledano ljudje zagovarjajo neprimerno vedenje. Dovoljujejo, da njihova preteklost in vzgoja negativno vplivata na preostanek njihovih življenj.

Naša preteklost bo morda pojasnila, zakaj trpimo, vendar je ne smemo uporabiti kot izgovor, da bi ostali njeni ujetniki.

Nihče nima izgovorov, saj je Jezus vedno pripravljen, da izpolni svojo obljubo, da bo jetnikom dal prostost. Pospremil nas bo do ciljne črte zmage na kateremkoli področju, kjer smo pripravljeni iti z Njim do konca.

IZHOD

Kajti dosegla in prevzela vas ni nobena skušnjava (nobena preizkušnja, ki vabi v greh, ne glede na to, kako se pojavi ali kam vodi), ki ne bi bila znana človeku [to je, dosegla vas ni nobena skušnjava ali preizkušnja, ki se ji človek ne bi mogel upreti, ki ne bi bila prilagojena človeku in je ta ne bi že izkusil, in kot takšno jo človek lahko prenese]. Bog pa je zvest [svoji Besedi in svoji sočutni naravi] in ne bo dopustil [lahko mu zaupate], da bi bili preizkušani in skušani preko vaše sposobnosti in moči, da se uprete in vztrajate, temveč bo ob preizkušnji [vedno] tudi omogočil izhod (način pobega na

varno mesto) iz nje, da bi bili sposobni in močni in zmožni potrpežljivo prenašati.

1 Korinčanom 10,13

Upam, da iz tega primera vidite, kako satan izrablja okoliščine, da v naših življenjih gradi trdnjave – kako bojuje bitko na bojnem polju uma. Vendar imamo, zahvaljujoč Bogu, orožja, da lahko trdnjave zrušimo. Bog nas ne zapusti in nas ne pusti nemočnih. Prvo pismo Korinčanom 10,13 nam obljublja, da Bog ne bo dovolil, da bi bili prekomerno preizkušani, temveč da bo ob vsaki skušnjavi priskrbel tudi pot izhoda.

Kdorkoli izmed nas je lahko Mary ali John. Prepričana sem, da se nas večina lahko v določeni meri poistoveti s tem scenarijem. Njune težave so notranje – v njihovih mislih in naravnostih. Njuno zunanje obnašanje je le posledica njunega notranjega življenja. Če satanu uspe nadzorovati naše misli, dobro ve, bo lahko nadzoroval tudi naša dejanja.

Morda imate v svojem življenju kakšno večjo trdnjavo, ki jo je treba porušiti. Naj vas opogumim z besedami: »Bog je na vaši strani.« V vas poteka vojna in vaš um je bojno polje. Dobra novica pa je, da se Bog bojuje na vaši strani.

Poglavje

2

Osnovna potreba

Osnovna potreba

Ta vrstica nam sporoča, kako zelo pomembno je, da pravilno razmišljamo. Misli imajo veliko moč in, po besedah avtorja knjige Pregovorov, sposobnost ustvarjanja. Naše misli bodo vplivale na to, kar bomo postali, zato bi moralo biti za nas zagotovo najpomembneje, da mislimo prave misli.

Kakor misli v svojem srcu, takšen je ...

PREGOVORI 23,7

Želim vam vtisniti v zavest, da morate svoje razmišljanje obvezno uskladiti z Božjo besedo.

Ne morete imeti pozitivnega življenja in negativnih misli.

MISLI MESA PROTI MISLIM DUHA

Tisti, ki živijo po mesu in jih vodijo njihove nečiste želje, naravnajo svoje misli in sledijo stvarem, ki zadovoljujejo meso, toda tisti, ki živijo po Duhu in jih vodijo želje Duha, se osredotočijo in iščejo tiste stvari, ki zadovoljujejo [Svetega] Duha.

Rimljanom 8,5

V prevodu *King James* nas osmo poglavje pisma Rimljanom uči, da bomo živeli v mesu, če se ,ukvarjamo‘ s stvarmi mesa; če pa se ,ukvarjamo‘ s stvarmi Duha, bomo živeli v Duhu.

Ali povedano drugače: če bodo naše misli mesene, napačne, negativne, ne bomo mogli živeti v Duhu. Kot bi bilo prenovljeno, Božje razmišljanje, nujno potrebno za uspešno krščansko življenje.

Včasih smo ljudje leni, ker se ne zavemo, kako pomembno je določeni stvari posvečati pozornost. Ko pa ugotovimo, da bomo imeli zaradi tega težave, se zberemo in stvar uredimo, saj dojamemo, kako pomembna je.

Predstavljajte si, da vas pokličejo iz banke in vam povedo, da imate na računu negativno stanje v višini 900 evrov. Takoj boste preverili, v čem je težava. Morda boste med iskanjem ugotovili, da niste opravili pologa, za katerega ste mislili, da ste ga. Takoj boste polog nakazali na svoj račun, da bi se izognili nadaljnjim težavam.

Želim, da na enak način premislite o prenovi uma.

Vaše življenje je zaradi dolgotrajnega napačnega razmišljanja morda postalo prava zmešnjava. Če je tako, se morate zavedati, *da se vaše življenje ne bo uredilo, dokler ne bo urejen vaš um*. To področje je *življenjskega pomena*. Z vso resnostjo se posvetite rušenju trdnjav, ki jih je satan zgradil v vaših mislih. Uporabite orožje Besede, slavljenja in molitve.

Z DUHOM

»... Ne s silo in ne z močjo, temveč z mojim duhom,« govori GOSPOD nad vojskami.

Zaharija 4,6 SSP

Eden izmed boljših pripomočkov za pridobitev svobode je prošnja Bogu za pomoč – prosimo pogosto.

Eno izmed vaših orožij je molitev (prošnja). Situacije ne morete premagati zgolj z odločnostjo. Odločeni morate vsekakor biti, vendar v Svetem Duhu, ne v trudu lastnega mesa. Sveti Duh je vaš pomočnik – zato je iščite njegovo pomoč. Oprite se nanj. Samim vam ne bo uspelo.

OSNOVNA POTREBA

Osnovna potreba za vernika je pravilno razmišljanje. Osnovna potreba je tako pomembna, da človek brez nje preprosto ne more preživeti – kot na primer srčni utrip ali krvni tlak. Brez določenih stvari življenje ne obstaja.

Gospod me je pred mnogimi leti prepričal, da je ena izmed takih stvari tudi osebni odnos z Njim v molitvi in Besedi. Težko sem se zbrala in disciplinirala, da sem to izvajala, dokler mi ni pokazal, da je to osnovna potreba. Tako kot je moje fizično življenje odvisno od mojih vitalnih funkcij, je moje duhovno življenje odvisno od rednega in kakovostno preživetega časa z Bogom. Ko sem se naučila, da je skupnost z Njim nujna, sem si jo postavila kot prioriteto.

Ko sem se zavedla, da je pravilno razmišljanje pogoj za zmagovalno življenje, sem začela resneje razmišljati, o čem razmišljam in previdneje izbirati svoje misli.

KAKOR RAZMIŠLJAŠ, TAKŠEN SI

Ali bo drevo čilo (zdravo in dobro) in njegovi sadeži brezhibni (zdravi in dobri), ali pa bo drevo trhlo (bolno in slabo) in njegovo sadje gnilo (bolno in slabo), kajti drevo je poznano, prepoznano in ocenjeno po svojem sadu.

Evangelij po Mateju 12,33

Sveto pismo pravi, da drevo prepoznamo po sadu.

Enako velja za naša življenja. Misli obrodijo sadove. Mislite dobre misli in sadovi vašega življenja bodo dobri. Mislite slabe misli in sadovi vašega življenja bodo slabi.

Iz posameznikovega odnosa je dejansko moč razbrati, kakšno razmišljanje prevladuje v njegovem življenju. Prijetna in prijazna oseba

nima zlih, maščevalnih misli. Na enak način resnično hudobna oseba nima dobrih, ljubečih misli.

Spomnite se Pregovorov 23,7 ter dovolite, da vplivajo na vaše življenje: »Kajti, kakor misliš v svojem srcu, takšen si.«

Poglavje

3

Ne vdajte se!

Ne vdajte se!

Ne vdajte se, ne glede na to, v kako slabem stanju sta vaše življenje in vaš um, ne vdajte se! Ponovno osvojite ozemlje, ki vam ga je hudič ukradel. Če je treba, ga pridobivajte ped za pedjo. Da bi prišli do zelenih rezultatov, se vedno zanašajte na Božjo milost in ne na lastne sposobnosti.

Ne obupajmo, ne naveličajmo se in ne utrudimo se, ko delamo plemenito in dobro; kajti če se ne utrudimo in ne izgubimo poguma, bomo ob svojem času želi.

GALAČANOM 6,9

V Pismu Galačanom 6,9 nas apostol Pavel opogumlja, naj vztrajno nadaljujemo! Ne bodite tisti, ki odneha! Ne gojite tistega starega ‚duha predaje‘. Bog išče ljudi, ki bodo šli z Njim do konca.

ITI SKOZI DO KONCA

Ko pojdeš skozi vode, sem pri tebi, in čez reke, te ne poplavijo, če pojdeš skozi ogenj, ne zgoriš in plamen te ne ožge.

Izaija 43,2 EKU

Spodbujam vas, da zdržite do konca in se ne vdate – ne glede na to, s čim se v življenju trenutno spopadate ali karkoli prestajate!

Habakuk 3,19 pravi, da lahko razvijemo noge kot košuta (košuta je žival, ki zlahka pleza po gorovju) tako, da hodimo [nismo prikovani od strahu, temveč hodimo] in stopamo [duhovno] na višja mesta [več težav, trpljenja ali odgovornosti]!

Bog nam pri duhovnem napredku pomaga tako, da je ob nas, nas krepi in opogumlja, da nadaljujemo v težkih časih.

Vdamo se z lahkoto, za nadaljevanje pa potrebujemo vero.

IZBIRA JE VAŠA!

Nebo in zemljo kličem danes za pričo proti vam: predložil sem ti življenje in smrt, blagoslov in prekletstvo. Izberi torej življenje, da boš živel ti in tvoj zarod.

5 Mojzes 30,19 SSP

Vsak dan se nam ponuja na tisoče in tisoče misli. Um mora biti prenovljen, da lahko sledi Duhu in ne mesu. Naš čutni (posvetni, meseni) um je tako vaje svobodnega delovanja, da zagotovo brez truda razmišljamo napačno.

V nasprotju s tem pa je potrebno pravilno razmišljanje namerno izbrati. Ko smo se končno odločili, da bomo mislili enako kot Bog, moramo *izbrati* in *še nadalje izbirati* prave misli.

Če začutimo, da je bitka našega uma preprosto pretežka in da nam ne bo uspelo, moramo takšno razmišljanje zatreči in izbrati drugačnega; takšnega, da nam bo uspelo! Ne le da se moramo odločiti, da nam bo uspelo; odločiti se moramo tudi, da se ne bomo vdali. Tudi ko smo zasuti z dvomi in s strahovi, se moramo zavzeti in reči: »Nikoli se ne bom vdal! Bog je na moji strani, On me ljubi in mi pomaga!«

Tako vi kot jaz bomo morali v življenju sprejeti mnogo odločitev. V Peti Mojzesovi knjigi 30,19 je Gospod povedal svojemu ljudstvu, da je prednje postavil blagoslov in prekletstvo, ter jih spodbudil, naj izberejo življenje. V Pregovorih 18,21 preberemo, da sta smrt in življenje v oblasti jezika, in kdor ga rad uporablja, bo jedel njegov sad ...

Naše misli postanejo naše besede. Zato je izredno pomembno, da izberemo misli, ki porajajo življenje. Ko to storimo, bodo prave besede temu sledile.

NE VDAJTE SE!

Ko bitki ni videti konca in mislite, da vam nikoli ne bo uspelo, se spomnite, da preobražate nadvse čutne, mesene, posvetne misli, da bi razmišljali, kot razmišlja Bog.

Nemogoče? *Ne!*

Težko? *Da!*

A le pomislite na to, da imate v svoji ekipi Boga. Verjamem, da je On najboljši ‚računalniški programer‘ daleč naokoli. (Vaš um je kot računalnik, ki je imel programirane smeti za vse življenje.) Bog dela tudi v vas, če ste ga povabili, naj nadzoruje vaše misli. On reprogramira vaš um. Še dalje sodelujte z Njim – *in se ne vdaajte!*

Vsekakor bo potreben čas in ne bo vedno lahko, a če izberete Božji način razmišljanja, greste v pravo smer. Svoj čas boste porabili tako, da boste nekaj počeli. Lahko ga porabite za to, da se pomikate naprej in ne ostanete v enaki zmešnjavi celo življenje.

OBRNITE SE IN ZAVZEMITE POLOŽAJ!

**GOSPOD, naš Bog, nam je govoril na Horebu in rekel:
»Dolgo se že zadržujete na tej gori.**

Obrnite se in se odpravite in pojdite k pogorju Amoréjcev ...

Glejte, pred vas postavljam deželo; pojdite in vzemite v last deželo, za katero je GOSPOD prisegel vašim očetom, Abrahamu, Izaku in Jakobu, da jo bo dal njim in za njimi njihovim potomcem.«

5 Mojzes 1,6-8 SSP

V Peti Mojzesovi knjigi 1,2 je Mojzes povedal izraelskemu ljudstvu, da je do meje s Kánaanom (Obljubljene dežele) le enajst dni hoda. Kljub temu so potrebovali štirideset let, da so prispeli tja. V šesti vrstici

jim je rekel: »GOSPOD, naš Bog, nam je govoril na Horebu in rekel: ‚Dolgo se že zadržujete na tej gori‘.«

Se že dovolj časa zadržujete na isti gori? Vam je enajstdnevni pohod vzel štirideset let?

V svojem življenju sem se končno morala prebuditi in sprevideti, da ne grem nikamor. Bila sem *kristjanka brez zmage*. Kot Mary in John sem tudi sama napačno razmišljala; imela sem veliko umskih trdnjav, ki so se gradile leta in leta. Hudič mi je lagal, sama pa sem mu verjela. Zaradi tega sem živela v prevari.

Dovolj časa sem se že potikala okoli iste gore. Štirideset let sem preživela na poti, ki bi lahko bila dosti krajša, če bi bila poznala resnico Božje Besede.

Bog mi je pokazal, da je izraelsko ljudstvo ostalo v puščavi, ker so imeli ‚miselnost puščave‘. Šlo je za določene vzorce napačnega razmišljanja, ki so jih zadrževali v suženjstvu. O tem bomo podrobneje govorili v naslednjem poglavju, za zdaj pa naj vas spodbudim, da se trdno odločite za prenovu uma in se naučite previdno izbirati misli. Odločite se, da ne boste prenehali in se ne boste vdali, dokler zmaga ne bo popolna in boste sprejeli svojo zakonito dediščino.

Poglavje

4

Malo po malo

Malo po malo

Prenova vašega uma se bo začela odvijati *malo po malo*, zato rej naj vas ne odvrne, če je proces videti počasen.

Preden je izraelsko ljudstvo vstopilo v Obljubljeno deželo, jim je Gospod povedal, da bo narode pred njimi pregnal polagoma, da se ne bi proti njim namnožile ‚divje zveri‘.

Verjamem, da je ponos tista ‚zver‘, ki nas bo použila, če prehitro prejmemo preveč svobode. Pravzaprav je bolje, da smo osvobojeni postopoma. Na tak način bomo lahko bolj cenili svojo svobodo. Zavedali se bomo, da je to resnično dar od Boga in ne nekaj, kar bi lahko pridobili z lastnimi močmi.

GOSPOD, tvoj Bog, bo pred teboj pregnal te narode malo po malo; ne boš jih mogel pokončati hitro, sicer bi se proti tebi namnožile divje zveri.

5 MOJZES 7,22

TRPLJENJE PRIDE PRED OSVOBODITVIJO

Bog vse milosti [ki podeljuje vse blagoslove in naklonjenost], ki vas je po Kristusu Jezusu poklical v svojo večno slavo, vas bo po kratkem trpljenju sam izpopolnil, utrdil, okreпил in postavil na temelj.

1 Peter 5,10

Zakaj moramo torej prestati ‚kratko trpljenje‘? Mislim, da se občasno zavemo svoje težave. Dokler nas Jezus ne odreši, na nek način trpimo, vendar se kasneje, ko nastopi svoboda, toliko bolj veselimo.

Ko skušamo nekaj narediti sami, ko nam spodleti in se zavemo, da moramo čakati v Njem, so naša srca preplavljena s hvaležnostjo in slavljenjem. Tedaj se Bog povzdigne in naredi nekaj, česar sami ne zmoremo.

BREZ OBSODBE

Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu, ki živijo in hodijo, ne po ukazih mesa, temveč po ukazih Duha.

Rimljanom 8,1

Ne sprejmite obsojanja, kadar doživljate neuspehe ali imate slabe dni. Ponovno se poberite, obrišite prah in začnite znova. Ko se otrok uči hoditi, vedno znova pade, preden lahko z zaupanjem uživa v hoji. Če tudi otrok nekaj časa po padcu joče, se bo vedno pobral in poskusil znova. To je dejstvo, ki govori v korist otroka.

Hudič se bo nadvse potrudil, da bi vas ustavil pri prenovi vašega uma. Ko se enkrat naučite izbirati prave misli in zavračati napačne, se zave, da je konec z njegovim nadzorom nad vami. Skušal vas bo ustaviti z malodušjem in obsojanjem.

Ko vas doleti obsojanje, uporabite svoje ‚orožje Besede‘. Citirajte Rimljanom 8,1 in opomnite tako satana kot sebe, da ne hodite več v mesu, temveč v Duhu. Hoja v mesu je odvisna od vas, hoja v Duhu pa je odvisna od Boga.

Ko vam spodleti (kar se bo zgodilo), pomnite, da to ne pomeni, da ste zguba. To preprosto pomeni, da vsega ne delate prav. Vsi moramo sprejeti dejstvo, da imamo v sebi poleg vrlin tudi šibkosti. Dovolite Kristusu, da je močan v vaših šibkosti, naj bo On vaša moč v šibkih dneh.

Ponavljjam: ne *sprejmite obsodbe*. Vaša končna zmaga bo prišla, vendar bo potreben čas, ker bo prišla ‚malo po malo‘.

NE IZGUBITE VOLJE

Zakaj si potrta, moja duša, in se vznemirjaš v meni? Upaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil, svojega rešitelja in svojega Boga.

Psalm 42,6 SSP

Malodušje uničuje upanje, zato nam hudič vedno poskuša vzeti voljo. Ko se brez upanja vdamo, naredimo prav to, kar želi hudič. Sveto pismo večkrat poudari, naj ne bomo pobiti ali zaskrbljeni. Bog ve, da ne bomo dosegli zmage, če bomo prestrašeni; zato nas vedno, ko začnemo z novim projektom, opogumi: »Ne boj se.« Bog želi, da smo pogumni, ne prestrašeni.

Ko vas skušata prevzeti malodušnost ali obsojanje, preverite, kakšno je vaše razmišljanje. Kakšne so bile vaše misli? So zvenele podobno kot naslednji odstavek?

»Ne bo mi uspelo, to je pretežko. Vedno mi spodleti, vedno je enako in nikoli se nič ne spremeni. Drugi ljudje gotovo nimajo toliko težav s prenovno svojega uma. Bolje bo, da se vdam. Sit sem poskušanja. Molim, a je videti, kot da me Bog ne sliši. Verjetno ne odgovarja na moje molitve, ker je tako razočaran nad mojim obnašanjem.«

Če so bile vaše misli podobne tem, se ne čudite, če postanete malodušni ali se podvržete obsojanju. Ne pozabite, da postanete to, kar razmišljate. Če se predajate nespodbudnim mislim, boste postali malodušni. Če obsojajočim mislim, se boste podvrgli obsojanju. Spremenite svoje misli in postanite svobodni! Namesto da bi razmišljali negativno, razmišljajte tako:

»Četudi se stvari premikajo počasi, hvala Bogu, postopoma napredujem. Res sem srečen, da sem na pravi poti, ki me bo vodila v svobodo. Včeraj sem imel težek dan. Ves dan sem razmišljal napačno. Oče, odpusti mi in mi pomagaj vztrajati. Naredil sem napako, a to je vsaj napaka, ki mi je ne bo več treba ponoviti. To je nov dan. Ti me ljubiš, Gospod. Tvoje usmiljenje se vsako jutro obnavlja.

Ne sprejemem malodušnosti. Ne sprejemem obsodbe. Oče, Sveto pismo pravi, da me Ti ne obsojaš. Ti si poslal Jezusa, da bi umrl zame. Vse bo v redu z menoj – današnji dan bo odličen. Danes mi pomagaj izbrati prave misli.«

Prepričana sem, da že lahko čutite zmago v takšnem načinu veselega, pozitivnega in Božjega razmišljanja.

Vse bi želeli dobiti nemudoma. V sebi nosimo sad potrpljenja, vendar je to treba pokazati navzven. Včasih si Bog vzame čas, da nam prinese pravo osvobojenje. Težko obdobje čakanja uporabi za razširitev naše vere ter poskrbi, da potrpljenje doseže svojo polnost. (Glej Jakob 1,4.) Božji čas je popoln. On nikoli ne zamuja.

Tu je še ena dobra misel, ki jo lahko prelevamo: »Verjamem v Boga. Verjamem, da On deluje v meni, ne glede na to, kako se morda počutim ali kakšen je moj položaj. Gospod je v meni začel dobro delo, ki ga bo tudi dokončal.« (Filipljanom 1,6; 2,13)

Na ta način lahko orožje Besede učinkovito uporabljamo za rušenje utrd. Ne priporočam vam le namerne izbire pravih misli, ampak vam predlagam, da stopite korak dlje in jih glasno izgovarjate kot priznanje vere.

Ne pozabite, Bog vas osvobaja, *malo po malo*, zato ne postanite malodušni in ne počutite se obsojene, če naredite napako.

Bodite potrpežljivi s seboj!

Poglavje

5

Bodite pozitivni

Bodite pozitivni

Pozitiven um ustvarja pozitivna življenja. Negativen um proizvaja negativna življenja. Pozitivne misli so vedno polne vere in upanja. Negativne misli so vedno polne strahu in dvoma.

... in kakor si veroval, naj se ti zgodi ...

EVANGELIJ PO MATEJU 8:13

Nekateri ljudje se bojijo upati, ker so bili v življenju tako zelo prizadeti. Tolikokrat so bili razočarani, da ne verjamejo, da bi lahko prenesli bolečino ponovnega razočaranja. Zato zavračajo upanje, da ne bi bili razočarani.

Takšno izogibanje upanju je oblika zaščite pred prizadetostjo. Razočaranje boli! Mnogi ljudje torej preprosto nočejo upati ali verjeti, da bi se njim zgodilo karkoli dobrega, saj bi bili sicer ponovno prizadeti. Takšno obnašanje oblikuje negativen način življenja. Ker so misli negativne, bo vse postalo negativno. Spomnite se na Pregovore 23,7: »Kakor misli v svojem srcu, takšen je ...«

Pred mnogimi leti sem razmišljala izjemno negativno. Vedno pravim, da bi tedaj moj um popadel krč, če bi si privoščila dve zaporedni pozitivni misli. Moja celotna filozofija je bila: »Če ne pričakuješ, da bi se zgodilo kaj dobrega, potem ne boš razočaran, če se ne zgodi.«

V življenju sem doživela toliko razočaranj – toliko uničujočih stvari se mi je zgodilo – da sem se bala verjeti, da se lahko zgodi karkoli dobrega. Imela sem grozljivo negativen pogled na vse. Ker so bile vse moje misli negativne, je bil tak tudi moj jezik in posledično moje življenje.

Ko sem resnično začela proučevati Besedo ter zaupati Bogu, da me obnovi, je bila ena prvih stvari, ki sem se jih zavedala, ta, da se mora negativnost posloviti.

V Evangeliju po Mateju 8,13 nam Jezus pravi, da se nam bo zgodilo po naši veri. Prevod *King James* pravi: »... kakor si veroval, naj se ti zgodi ...« Vse, v kar sem verjela, je bilo negativno, zato se mi je seveda zgodilo veliko negativnih stvari.

To še ne pomeni, da lahko dosežemo karkoli, že če samo pomislimo na to. Bog ima popoln načrt za vsakogar od nas in mi Boga ne moremo kar nadzorovati s svojimi mislimi in besedami. Moramo pa razmišljati in govoriti v soglasju z Njegovo voljo in načrtom za nas.

Če nimate pojma, kakšna je v tem trenutku Božja volja za vas, vsaj začnite razmišljati: »Prav, ne poznam Božjega načrta, vendar vem, da me ima rad. Karkoli bo naredil, bo dobro, in jaz bom blagoslovljen.«

Začnite pozitivno razmišljati o svojem življenju.

Vadite pozitiven odziv ob vsakem dogodku, ki se pojavi. Tudi če se trenutno dogaja v vašem življenju nekaj težkega, pričakujte, da bo Bog iz tega izluščil dobro, tako kot je obljubil v svoji Besedi.

VSE SLUŽI V DOBRO

Sicer pa vemo, da [če je Bog partner pri njihovem delu] njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore [in se sklada z načrtom] k dobremu, namreč njim, ki so bili poklicani po njegovem načrtu in namenu.

Rimljanom 8,28

Ta vrstica ne pravi, da je vse dobro, temveč, da vse pripomore k dobremu.

Recimo, da nameravate po nakupih. Sedete v avto in ta ne vžge. Na to težavo lahko gledate na dva načina. Lahko rečete: »Vedel sem! Vedno se mi to zgodi. Vsakič ko hočem nekaj storiti, pride do zmešnjave. Se mi je kar zdelo, da bo to nakupovanje polomija. Moji načrti se vedno izjalovijo.« Ali pa rečete: »No, hotel sem nakupovati, vendar zdaj ne morem iti. Šel bom kasneje, ko bo avto popravljen. Verjamem, da bo

ta sprememba v načrtih medtem služila v moje dobro. Verjetno obstaja razlog, zakaj moram danes biti doma, zato bom pač užival.«

V Pismu Rimljanom 12,16 nam apostol Pavel pravi, naj se preprosto prilagodimo ljudem in stvarem. Namen je, da se naučimo postati oseba, ki sicer načrtuje, vendar se ne sesuje, če se načrt izjalovi.

Pred kratkim sem imela odlično priložnost vaditi to načelo. Z Davom sva bila v Lake Worthu na Floridi. Tam sva tri dni bila poučevala Božjo besedo. Pakirala sva ter se pripravljala na odhod na letališče. Nameravala sem obleči dolge hlače, bluzo in nizke čevlje, da bi mi bilo na poti domov udobno.

Ko sem se začela oblačiti, nisem mogla najti hlač. Pogledala sva povsod in jih končno našla na dnu omare. Zdrsnile so z obešalnika in bile strašno zmečkane. S prenosnim parnim likalnikom, ki ga vedno vzameva s seboj, sem poskusila zgladiti gube. Ko sem se oblekla, nisem bila zadovoljna z izgledom. Na voljo sem imela le še obleko in čevlje z visoko peto.

Začutila sem, da zaradi te težave postajam razdražena. Kadar ne dosežemo tega, kar želimo, se naša čustva uprejo ter nas poskušajo povleči v samopomilovanje in negativen odnos. Takoj sem spoznala, da se moram odločiti. Lahko bi bila razdražljiva, ker se ni izšlo, kot sem si želela, ali pa bi se prilagodila in uživala na poti domov.

Še tako pozitivni osebi se ne bo vedno izšlo, kot bi si želela. Vendar gre pozitivna oseba lahko naprej in se odloči, da bo uživala, ne glede na to, kaj se bo zgodilo. Negativa oseba nikoli v ničemer ne uživa.

Z negativno osebo se ni prijetno družiti. V vsak projekt vnaša turbotno ozračje. Nad takšno osebo visi ‚potrtost‘. Pritožuje se, godrnja in išče napake. Ne glede na to, koliko dobrega se odvija, bo vedno našla nekaj, kar bi lahko bila potencialna težava.

Kadar sem bila izredno negativno nastrojena, sem lahko pri nekem, ki je pravkar prenovil stanovanje, opazila le odlepljene tapete ali umazanijo na oknih, namesto da bi videla in pohvalila prekrasno okolje. Kako sem vesela, da me je Jezus osvobodil, da lahko v življenju uživam v dobrih stvareh! Sem svobodna in lahko verjamem, da je mogoče z vero in upanjem vanj slabe stvari obrniti na dobro.

Če ste negativna oseba, *se ne počutite obsojene!* Obsojanje je negativno. Vse to z vami delim zato, da bi lahko prepoznali svojo težavo z negativnostjo ter začeli zaupati Bogu, da vas obnovi, ne pa zato, da bi postali negativni do svoje negativnosti.

Pot v svobodo se začne, ko se soočimo s težavo, ne da bi zanjo iskali izgovore. Če ste negativna oseba, sem prepričana, da obstaja razlog za to – vedno obstaja. Vendar ne pozabite, da ste glede na Sveto pismo, kot kristjan, zdaj nova oseba.

NOV DAN!

Če je torej kdo [vcepljen] v Kristusu (Mesiji), je nova stvaritev (popolnoma novo bitje). Staro [prejšnje moralno in duhovno stanje] je minilo. Glejte, nastalo je sveže in novo!

2 Korinčanom 5,17

Kot „nova stvaritev“ vam ni treba dovoliti, da bi stare stvari, ki so se vam dogajale, vplivale na vaše novo življenje v Kristusu. Ste novo bitje z novim življenjem v Kristusu. Svoj um lahko obnovite v skladu z Božjo besedo. Dogajale se vam bodo dobre stvari.

Veselite se! Nov dan je!

DELO SVETEGA DUHA

Toda govorim vam resnico: za vas je bolje (dobro, primerno, koristno), da grem; kajti če ne grem, Tolažnik (Svetovalec, Pomočnik, Zagovornik, Posredovalec, Okrepitev, Pripravlje-

ni) ne bo prišel k vam [v bližnje občestvo z vami]; če pa odidem, vam ga bom poslal [da bo v bližnjem občestvu z vami].

Ko pride on, bo ovrigel svet glede greha, pravičnosti (iskrenost srca in pravilen odnos do Boga) in sodbe.

Evangelij po Janezu 16,7-8

Najtežji del osvobajanja od negativnosti je spoprijemanje z resnico ter priznanje: »Sem negativna oseba in želim se spremeniti. Ne morem se spremeniti sam, vendar verjamem, da me bo Bog spremenil, ker mu zaupam. Vem, da je potreben čas, in ne bom samega sebe odvrnil od tega. Bog je v meni začel dobro delo in ga je sposoben tudi dokončati.« (Glej Filipljanom 1,6.)

Prosrite Svetega Duha, da vam vsakič, ko začnete postajati negativni, to pokaže. To je njegova naloga. Evangelij po Janezu 16,7-8 nas uči, da nam bo Sveti Duh pokazal, kaj je greh, in nas prepričal o pravičnosti. Ko pride obsodba, prosite Boga, naj vam pomaga. Ne mislite, da to lahko opravite sami. Oprite se Nanj.

Čeprav sem bila izjemno negativno nastrojena, mi je Bog dal vedeti, da lahko po njegovi zaslugi postanem pozitivnejša, če mu bom zaupala. Težko mi je bilo obdržati pozitiven vzorec razmišljanja. Zdaj pa negativnosti ne prenesem. Zgodilo se mi je podobno kot osebi, ki je nekoč kadila. Velikokrat kadilec, ki je nehal kaditi, ne prenese več cigaret. Tako je z mano. Mnogo let sem kadila. Ko pa sem prenehala, nisem prenesla niti vonja po dimu.

Enako čutim glede negativnosti. Bila sem zelo negativna oseba. Zdaj sploh ne prenesem negativnosti; zame je skoraj žaljiva. Zdi se mi, da sem, odkar sem se rešila negativnega uma, v svojem življenju videla toliko dobrih sprememb, da sedaj nasprotujem vsemu, kar je negativno.

Spoprijemam se z resničnostjo in spodbujam vas, da storite enako. Če ste bolni, ne recite: »Nisem bolan,« ker to preprosto ni res. Lahko rečete: »Verjamem, da me Bog zdravi.« Ni vam treba reči: »Verjetno mi bo šlo na slabše in bom pristal v bolnišnici.« Namesto tega lahko

rečete: »Zdravilna moč Boga pravkar deluje v meni. Verjamem, da bom dobro.«

Vse mora biti uravnoteženo. To ne pomeni, da svojo pozitivnost omilite z malo negativnosti, temveč da ste ‚voljnega uma‘ za reševanje vsega, kar se vam zgodi, naj bo pozitivno ali negativno.

VOLJAN UM

Tamkajšnji Judje so bili bolj plemeniti od onih v Tesaloníki. Z veliko naklonjenostjo so sprejeli besedo in vsak dan preiskovali Pisma, če je res tako.

Apostolska dela 17,11 SSP

Sveto pismo pravi, da morajo biti naše misli v pripravljenosti. To pomeni, da moramo imeti misli odprte volji, ki jo ima Bog za nas, ne glede na to, kakšna je.

Oglejmo si primer. Nedolgo nazaj je moja znanka, mlada dama, trpela zaradi propadle zaroke. Z mladeničem sta spraševala Gospoda, ali želi, da nadaljujeta z zvezo, čeprav sta se odločila, da se tedaj ne bosta poročila. Mlada dama je želela, da se zveza nadaljuje ter je mislila, upala in verjela, da jo bo nekdanji zaročenec poklical in tudi sam tako čutil.

Svetovala sem ji, naj bo ‚voljnega uma‘, če se odnos ne bi nadaljeval po njenih pričakovanjih. Odgovorila mi je: »Mar ni to negativnost?«

Ne, *ni!*

Negativnost bi bila, če bi mislila: »Mojega življenja je konec, nikoli več me nihče ne bo hotel. Spodletelo mi je in za večno bom nesrečna!«

Pozitivna naravnost bi zvenela takole: »Res sem žalostna, da se je to zgodilo, vendar bom zaupala Bogu. Upam, da bova s fantom lahko nadaljevala zvezo. Prosila in verjela bom, da bo najina zveza obnovljena, vendar si bolj kot karkoli želim popolne Božje volje. Če se zveza ne izide tako, kot si želim, bom *preživela*, kajti Jezus živi v meni. Morda

mi bo nekaj časa težko, a zaupam v Gospoda. Verjamem, da se bo na koncu vse najboljše izšlo.«

To pomeni spoprijemati se z dejstvi, imeti voljan um in biti še vedno pozitivno naravnani.

To je uravnoteženost.

MOČ UPANJA

[Kajti Abraham] je proti upanju upal in veroval, da bo postal oče mnogih narodov, kakor mu je bilo obljubljeno: Takó [brezštevilno] bo tvoje potomstvo.

In vera se mu ni omajala, ko je pomislil na [popolno] impotenco svojega telesa, ki je že skoraj zamrlo, saj je imel nekako sto let, in [ko je upošteval] da je Sari naročje omravelo.

Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okreplil ter slavil in častil Boga.

Rimljanom 4,18-20

Z Davom verjameva, da bo najino službovanje v Kristusovem telesu vsako leto raslo. Vedno si želiva, da bi lahko pomagala več ljudem. Zavedava pa se tudi, da ima Bog lahko drugačen načrt. Če na koncu leta ne doseževa rasti (vse ostane enako, kot je bilo na začetku), ne smeva dopustiti, da bi ta rezultat nadziral najino veselje.

Verjameva, da ima Bog za naju pripravljenih mnogo stvari, ampak pred vsem tem, verjameva v Nekoga. Ta Nekdo je Jezus. Ne veva vedno, kaj se bo zgodilo. Veva le, da se bo vse izšlo v najino dobro!

Bolj kot bomo vi in jaz postali pozitivni, bolj bomo v toku z Bogom. Bog je vsekakor pozitiven, in da bi lahko bili v toku z njim, moramo tudi mi biti pozitivni.

Lahko ste v res neugodnih razmerah. Morda mislite: »Joyce, če bi vedela, v kakšni godlji sem, sploh ne bi pričakovala, da bom pozitiven.«

Pozivam vas, da ponovno preberete Pismo Rimljanom 4,18-20, kjer je zapisano, da je Abraham po tem, ko je ocenil svoj položaj (on ni prezrl dejstev), pogledal (pomislil na kratko) na popolno nemoč svojega lastnega telesa in jalovost Sarine omrtvele maternice. Čeprav je izginil vsakršen človeški razlog za upanje, je upal v veri.

Abraham je bil zelo pozitiven v zelo negativnih okoliščinah!

Pismo Hebrejcem 6,19 nam pove, da je upanje sidro duše. Upanje je moč, ki nas ohranja trdne v času preizkušnje. Nikoli ne nehajte upati. Če obupate, boste imeli bedno življenje. Če je vaše življenje že nesrečno, ker nimate upanja, začnite upati. Ne bojte se. Ne morem vam obljubiti, da se bo vedno izteklo točno tako, kot si želite. Ne morem vam obljubiti, da nikoli ne boste razočarani. Vendar lahko tudi v obdobju razočaranja, če do tega pride, upate in ste pozitivni. Postavite se v področje delovanja Božjih čudežev.

Pričakujte čudež v svojem življenju.

Pričakujte dobre stvari!

PRIČAKUJTE, DA BOSTE PREJELI!
DA BI PREJELI, PRIČAKUJTE!

Zato GOSPOD [iskreno] čaka [pričakuje, išče in hrepeni], da se vas usmili, zato se bo vzdignil, da vas potolaži, kajti GOSPOD je Bog pravice, blagor vsem, ki [iskreno] zaupajo vanj, ki čakajo, iščejo in hrepenijo po njem [po njegovi zmagi, njegovi dobroti, njegovi ljubezni, njegovem miru, njegovem veselju in njegovem edinstvenem trajnem prijateljstvu]!

Izaija 30,18

Ta odlomek je postal eden mojih najljubših v Svetem pismu. Če boste premišljevali te vrstice, bodo v vas budile veliko upanje. Bog v njih pravi, da išče nekoga, do kogar bi bil milosten (dober). Vendar to ne more biti nekdo, ki je zagrenjen ali negativen. To mora biti

nekdo, ki pričakuje (išče in hrepeni po tem, da bi bil Bog dober do njega ali nje).

ZLE SLUTNJE

Kaj so ‚zle slutnje‘?

Kmalu potem, ko sem začela proučevati Božjo besedo, sem nekega jutra v kopalnici med krtačenjem svojih las dojela, da je v ozračju okoli mene vel nejasen, grozeč občutek, da se bo zgodilo nekaj slabega. Zavedala sem se, da sem ta občutek pravzaprav imela večino časa.

Vprašala sem Gospoda: »Kaj je ta občutek, ki ga imam vedno?«
»Zle slutnje,« je odgovoril.

Nisem vedela, kaj to pomeni, pa tudi nikoli nisem slišala za to. Kmalu zatem sem v Pregovorih 15,15 našla naslednji stavek: Vsi dnevi potrlih in prizadetih so slabi [zaradi skrb vzbujajočih misli in slutenj], kdor pa je veselega srca, ima stalno gostijo [ne glede na okoliščine].

V tistem trenutku sem dojela, da je bila večina mojega življenja obupna zaradi zlobnih misli in slutenj. Seveda sem imela zelo težke okoliščine, vendar sem bila vseeno nesrečna, tudi ko jih ni bilo, saj so moje misli zastrupljale moj pogled ter mi kradle sposobnost, da uživam v življenju ter uspem videti dobre dni.

ZADRŽUJTE SVOJ JEZIK OD ZLA!

Kajti kdor hoče ljubiti življenje in videti dobre dni [naj bo dobro očitno ali ne], naj zadržuje svoj jezik od zla in ustnice od zvičajnega govorjenja (izdaje, prevare).

1 Peter 3,10

Ta vrstica nam daje jasno vedeti, da so uživanje življenja, doživljanje dobrih dni ter pozitivne misli in govor, povezani.

Ne glede na to, kako negativni ste, ali kako dolgo ste že takšni, vem, da se lahko spremenite, ker je meni uspelo. Potreben je bil čas in ‚ogromno porcij‘ Svetega Duha, vendar je bilo vredno.

Tudi za vas bo vredno.

Karkoli se bo zgodilo, zaupajte v Gospoda – in bodite pozitivni!

Poglavje

6

Duhovi, ki vežejo um

Duhovi, ki vežejo um

Med hojo z Bogom sem nekoč prišla do točke, ko sem težko verjela v nekatere stvari, v katere prej nisem dvomila. Nisem razumela, kaj je bilo narobe z mano, kar je privedlo do zmedenosti. Dlje kot se je zagata vlekla, bolj sem postajala zmedena. Videti je bilo, kot da nevera skokovito narašča. Začela sem dvomiti o svojem klicu. Mislila sem, da izgubljam vizijo, ki mi jo je Bog dal za službovanje. Bila sem nesrečna (nevera vedno prinaša bedo).

Nič ne skrbite in ne vznemirjajte se glede ničesar, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo (jasno željo), z zahvaljevanjem.

In Božji mir, ki presega vsak um, bo varoval vaša srca in vaše misli v Kristusu Jezusu.

FILIPLJANOM 4,6-7 SSP

Dva dni zapored sem slišala besede, ki so prihajale iz mojega duha: *„duhovi, ki vežejo um“*. Prvi dan o tem nisem kaj veliko razmišljala. Vendar sem drugi dan, ko sem začela posredovati v molitvi, to slišala ponovno še četrtič ali petič: *„duhovi, ki vežejo um“*.

Ker sem se pri svojem delu srečevala z različnimi ljudmi, sem vedela, da imajo mnogi verniki težave s svojim umom. Mislila sem, da me Sveti Duh vodi, da molim za Kristusovo telo proti duhu, ki se imenuje *„vezalec uma“*. Tako sem začela moliti ter se v Jezusovem imenu boriti proti duhovom, ki vežejo um. Po samo nekaj minutah molitve sem občutila velikansko odrešitev svojega uma. Bilo je dokaj dramatično.

OSVOBOJENI DUHOV, KI VEŽEJO UM

Skoraj vsaka odrešitev, ki mi jo je dal Bog, je bila postopna in do vsake je prišlo z verovanjem in priznavanjem Božje Besede. Evangelij po Janezu 8,31-32 in Psalm 107,20 sta moje pričevanje. V Evangeliju po Janezu 8,31-32 Jezus pravi: »... Če ostanete (nadaljujete) v moji

besedi, ste resnično moji učenci. In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila.« Psalm 107,20 pravi o Gospodu: »Poslal je svojo besedo in jih ozdravil, rešil jih je iz njihovih jam in uničenja.«

BOJNO POLJE UMA

Vendar sem tokrat v trenutku občutila in vedela, da se je v mojem umu nekaj zgodilo. V nekaj minutah sem zmogla ponovno verjeti na vseh področjih, kjer sem se tik pred molitvijo bojevala.

Podala vam bom primer. Preden so me napadli demoni, ki vežejo um, sem v skladu z Božjo besedo verjela, da name, kot na neznano žensko iz Fentona v Misuriju, moje življenje ali moje poslanstvo ne bo vplivalo. (Glej Galačanom 3,28.) Ko bo Bog pripravljen, bo On odprl vrata, ki jih nihče ne bo mogel zapreti (Razodetje 3,8), jaz pa bom po vsem svetu pridigala praktična in osvobajajoča sporočila, ki mi jih je dal.

Verjela sem, da bom imela čast po vsej državi širiti evangelij preko radia (ne zaradi sebe, temveč kljub temu, kdo sem). V skladu s Svetim pismom sem vedela, da Bog izbira šibke in neumne stvari, da bi zmedel modre. (Glej I Korinčanom 1,27.) Verjela sem, da me bo Gospod uporabil za ozdravljenje bolnih. Verjela sem, da bodo najini otroci delovali v Božji službi. Verjela sem v vse vrste čudovitih stvari, ki jih je Bog položil v moje srce.

In vendar, ko so me napadli duhovi, ki vežejo um, je bilo videti, kot da ne morem kaj dosti verjeti. Mislila sem: »No, verjetno sem si vse to samo izmislila. Verjela sem samo zato, ker sem želela, vendar se verjetno ne bo nikoli zgodilo.« Ampak ko so duhovi odšli, se je sposobnost vere bliskovito vrnila.

ODLOČITE SE VERJETI

Prav tako tudi [Sveti] Duh prihaja na pomoč in nas podpira v naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za naše prošnje z neizrekljivimi vzdihmi.

Rimljanom 8,26

Kot kristjani se moramo naučiti *odločiti*, da bomo verjeli. Bog nam pogosto da vero (produkt Duha) za stvari, s katerimi se naš um včasih ne strinja. Um želi razumeti vse – zakaj, kdaj in kako. Ko razumevanje ne pride od Boga, um pogosto noče verjeti, česar ne more razumeti.

Pogosto se zgodi, da vernik v svojem srcu (njegov notranji človek) nekaj *ve*, vendar se njegov um bojuje proti temu.

Dolgo nazaj sem sem se odločila verjeti temu, kar pravi Beseda, in verjeti v besedo *rhema* (razodeta Beseda), ki mi jo je dal Bog (stvari, o katerih mi je govoril, ali obljube, ki mi jih je osebno dal). Tudi če nisem razumela, zakaj, kdaj in kako naj bi se to zgodilo v mojem življenju.

Toda to, proti čemur sem se borila, je bilo drugačno in je presegalo moje odločitve. Ti duhovi, ki ovirajo um, so me omejevali in preprosto se nisem mogla pripraviti do tega, da bi verjela.

Hvaležna sem Bogu, da mi je po Svetem Duhu pokazal, kako moliti, Njegova moč pa je prevladala, čeprav na začetku nisem vedela, da sem molila zase.

Prepričana sem, da zdaj prebirate to knjigo, ker vas je k temu vodil Duh. Mogoče imate tudi vi težave na tem področju. Če je tako, vas spodbujam, da molite v imenu Jezusa. Po moči Njegove krvi se uprite ,duhovom, ki ovirajo um'. Tako ne molite samo enkrat, temveč vsakič, ko boste zaznali težave na tem področju.

Hudiču nikoli ne zmanjka ognjenih puščic, ki jih izstrelji proti nam, ko se trudimo premakniti naprej. Dvignite svoj ščit vere in se spomnite

Jakoba 1,2-8, ki nas uči, naj ob preizkušnji Boga prosimo za modrost, On pa nam jo bo dal ter nam pokazal, kaj storiti.

Imela sem težavo, ognjeno puščico, s katero se prej še nisem srečala. Vendar mi je Bog pokazal, kako moliti, in bila sem osvobojena.

Tudi vi boste.

Poglavje

7

*Razmislite,
o čem preišljujete*

Božja beseda nas uči, o čem naj pre-
mišljujemo.

*Tvoje ukaze bom premišljeval in
pazil na steze tvoje [življenjske
poti, ki jih označuje Tvoja
postava].*

Psalmist je dejal, da je razmišljal ali
premišljeval o Božjih predpisih. To po-
meni, da je veliko časa posvetil razmišlja-
nju o Božjih poteh, Njegovih navodilih ter o Njegovem učenju. Psalm
1,3 pravi, da bo oseba, ki bo ravnala tako ... kakor drevo, zasajeno [in
oskrbljeno] ob vodnih strugah, ki daje svoj sad ob svojem času in nje-
govo listje ne ovene; vse kar dela, uspeva [dozori].

PSALM 119,15

Zelo koristno je premišljevati o Božji Besedi. Dlje ko preživimo v
premišljevanju Besede, več bomo iz Besede poželi.

PAZITE, NA KAJ MISLITE!

**... Pazíte, kaj poslušate! S kakršno mero [premišljevanja in
proučevanja] merite [resnico, ki jo slišite], s takšno [vrlino in
znanjem] se vam bo merilo in še navrglo se vam bo.**

Evangelij po Marku 4,24

Kako čudovita vrstica! Pove nam, da dlje ko bomo razmišljali o
Besedi, ki jo beremo in slišimo, več moči in sposobnosti bomo imeli za
njeno izpolnjevanje – več razodetega znanja bomo imeli o tem, kar smo
prebrali ali slišali. V bistvu nam pove, da bomo iz Božje Besede dobili
tisto, kar vanjo vložimo.

Bodite še posebej pozorni na obljubo, da bo obseg misli in prou-
čevanja, ki ju bomo posvetili Besedi, določil obseg vrlin in znanja, ki se
bo vrnilo k nam.

Vinov *An Expository Dictionary of New Testament Words* pravi, da je v nekaterih vrsticah prevoda *King James* grška beseda *dunamis*, ki pomeni ‚moč‘, prevedena kot ‚vrlina‘.¹ Po *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* je še en prevod besede *dunamis* ‚sposobnost‘.² Večina ljudi ne brska zelo globoko po Božji Besedi. Posledično so zmedeni, ker ne vedo, zakaj niso močni kristjani, ki živijo zmagovalno.

Resnica je, da večina kristjanov res ne vlaga veliko truda v proučevanje Besede. Drugje slišijo ljudi učiti in pridigati Besedo. Mogoče poslušajo posnetke pridig ali občasno prebirajo Sveto pismo, vendar niso resnično zavezani k temu, da bi bila Beseda večji del njihovega življenja, vključno s časom, ki ga porabijo za razmišljanje o njej.

V bistvu smo leni in mnogi ljudje želijo dobiti nekaj v zameno za nič (brez lastnega truda). Vendar to res ni pravi način. Ponovno bom ponovila, *iz Besede boste dobili tisto, kar ste pripravljene vanjo vložiti*.

PREMIŠLJUTE BESEDO

Blagor človeku (vesel, srečen, bogat in zavidevanja vreden je), ki ne hodi po nasvetu krivičnih [ne sledi njihovim nasvetom, načrtom in namenom], ne stopa [podrejeno in neaktivno] na pot grešnikov in ne poseda [da bi se sprostil in počival] v družbi porogljivcev [in zasmehovalcev],

temveč se veseli v GOSPODOVI postavi in premišluje (razglablja in proučuje) njegovo postavo (predpise, navodila in nauke Boga) podnevi in ponoči.

Psalms 1,1-2

Po Websterju beseda *meditirati* pomeni: »1. Premišljevat: RAZMISLITI. 2. Načrtovati ali nameravati v mislih ... Razglabljati.«³ Vineov *An Expository Dictionary of the New Testament Words* navaja, da *meditirati* pomeni: »... v osnovi skrbeti za, ... oskrbovati, vaditi, ... biti skrben pri, ... vaditi je prevladujoč pomen besede, ... načrtovati«⁴

Pregovori 4,20 pravi: »Sin moj, pazi na moje besede, nagni svoje uho k mojim izrekom.« Če postavimo Pregovore 4,20 skupaj s temi opredelitvami besede ‚meditirati‘, vidimo, da Božji besedi prisluhnemo s premišljevanjem, z razmišljanjem, z razglabljanjem, s ponavljanjem ali z izvajanjem v svojih mislih. Osnovna ideja je, da moramo premišljevat, kar pravi Božja beseda, če jo želimo udejanjati.

Se spomnite starega reka »Vaja dela mojstra«? Res ne pričakujemo, da bi bili mojstri na kateremkoli življenjskem področju brez veliko prakse. Zakaj bi torej pričakovali, da je pri krščanstvu kako drugače?

PREMIŠLJEVANJE TVORI USPEH

Naj knjiga te postave ne zapusti tvojih ust, temveč jo premišljuj dan in noč, da boš storil povsem, kakor je zapisano v njej. Le tako boš imel uspeh na svoji poti, le tako boš uspeval.

Jozue 1,8 SSP

Sveto pismo pravi, da morate o Božji besedi premišljevat dan in noč, če želite biti uspešni ter cveteti v vseh svojih poslih.

Koliko časa porabite za premišljevanje o Božji besedi? Če imate težave na kateremkoli področju svojega življenja, vam lahko iskren odgovor na to vprašanje razkrije razlog.

Večino svojega življenja nisem razmišljala, o čem razmišljam. Preprosto sem razmišljala, kar mi je padlo na pamet. Ni se mi razodelo, da bi lahko satan vcepil misli v moj um. Veliko tega, kar je bilo v moji glavi, so bile ali laži, ki mi jih je Satan govoril, ali pa samo popoln nesmisel – stvari, na katere v resnici ni bilo vredno misliti. Hudič je nadzoroval moje življenje, ker je nadzoroval moje misli.

RAZMISLITE, O ČEM PREMIŠLJUJETE!

Sicer pa smo nekoč tudi mi vsi živeli tako kot oni v svojih mesenih poželenjih [naše obnašanje je upravljala naša po-

kvarjena in čutna narava], počenjali smo, kar sta hotela meso
in razum ...

Efežanom 2,3

Pavel nas tukaj opozarja, da nas ne sme voditi naša čutna narava in da ne smemo slediti impulzom svojega mesa, mislim svojega mesenega uma.

Čeprav sem bila kristjanka, sem imela težave, ker se nisem naučila nadzirati svojih misli. Razmišljala sem o stvareh, ki so zaposlovale moj um, a niso bile produktivne na pozitiven način.

Moralala sem spremeniti svoje razmišljanje!

Navodilo, ki mi ga je Gospod povedal, ko me je začel učiti o bojnem polju uma, je zame postalo glavna prelomnica. Rekel je: »Razmisli, o čem premišljuješ.« Ko sem začela premišljevat, ni trajalo dolgo, da sem videla, zakaj sem imela toliko težav.

Moj um je bil kaos!

Razmišljala sem o popolnoma napačnih stvareh.

Že leta sem hodila v cerkev, vendar nikoli nisem zares razmišljala o tem, kar sem slišala. Tako rekoč je šlo pri enem ušesu noter in drugem ven. Vsak dan sem v Svetem pismu prebrala nekaj vrstic, vendar nikoli nisem razmišljala o tem, kar sem brala. Nisem *pristuhmila* Besedi. O tem, kar sem slišala, nisem premišljevala in tega prav tako nisem proučevala. Zato v zameno nisem dobila nobene vrline ali znanja.

PREMIŠLJUJTE O BOŽJIH DELIH

Razmišljamo o tvoji dobroti, o Bog, sredi tvojega templja.

Psalm 48,10 SSP

Psalmist David je pogosto govoril o premišljevanju o vseh čudovitih delih Gospoda – mogočnih dejanjih Boga. Govoril je, da je mislil na Gospodovo ime, Božje usmiljenje in veliko Njegovih del.

Ko je bil potr, je v Psalmu 143:4-5 zapisal: »Moj duh je premagan in omaguje v meni [ovit v malodušje]; moje srce je otrpnilo v moji sredi. Spominjam se dni od nekdaj, premišlujem o vsem tvojem delovanju, o delu tvojih rok premišlujem.«

Iz tega odlomka vidimo, da se David na svojo potrtost in malodušje ni odzval s premišljevanjem o težavi. Namesto tega se je težavi dobesedno uprl tako, da se je *odločil* spominjati se dobrih dni iz preteklosti – premišljeval je o delovanju Boga in delu Njegovih rok. Z drugimi besedami, pomislil je na nekaj dobrega in to mu je pomagalo premagati potrtost.

Nikdar ne pozabite: *Vaš um ima pomembno vlogo pri vaši zmagi.*

Vem, da je moč Svetega Duha, ki deluje skozi Božjo besedo, tista, ki v naša življenja prinaša zmago. Vendar moramo svoje razmišljanje poravnati z Bogom in Njegovo Besedo. Če to odklonimo ali pa mislimo, da je nepomembno, potem nikoli ne bomo okusili zmage.

PREOBRAŽAJTE SE Z OBNOVO SVOJEGA UMA

Ne prilagajajte se temu svetu (temu obdobju), [izdelani in prilagojeni njegovim zunanjam, površinskim navadam], ampak se preobrazajte (spreminjajte) s [celotno] obnovo svojega uma [po njegovih novih idealih in z novo držo], tako da boste lahko razpoznavali [zase], kaj je dobra in sprejemljiva in popolna volja Boga, celo to, kar je dobro in sprejemljivo in popolno [v Njegovih očeh za vas].

Rimljanom 12:2

V tem odlomku apostol Pavel pravi, da dobro in popolno voljo Boga lahko vidimo, če želimo – če prenovimo svoj um. Prenovimo v kaj? Prenovimo v Božji način razmišljanja. S tem postopkom no-

vega razmišljanja bomo spremenjeni ali preoblikovani v to, kar Bog za nas načrtuje. Jezus je omogočil to preobrazbo s svojo smrtjo in vstajenjem. S postopkom prenove uma to postane resničnost v našem življenju.

Naj vam na tej točki, da bi se izognili zmedi, povem, da pravilno razmišljanje nima *nobene* zveze z odrešenjem. Odrešenje temelji izključno na Jezusovi krvi, Njegovi smrti na križu in na Njegovem vstajenju. Veliko ljudi bo v nebesih, ker so resnično sprejeli Jezusa kot svojega odrešenika. Vendar mnogi med njimi nikoli niso okusili svoje zmage ali uživali v dobrem načrtu, ki ga je Bog imel za njihovo življenje, ker svojega uma niso prenovili v skladu z Njegovo besedo.

Mnoga leta sem bila ena od teh ljudi. Bila sem ponovno rojena. Šla bom v nebesa. Hodila sem v cerkev in sledila neki verski praksi, vendar v življenju nisem dosegla zmage. Razlog je tičal v tem, da sem mislila na napačne stvari.

MISLITE NA TE STVARI

Sicer pa, bratje, vse, kar je resnično, kar je vredno spoštovanja in časti in je dostojno, kar je pravično, kar je čisto, kar je vredno ljubezni, kar je prijazno in prijetno in milostno, kar je krepostno in hvale vredno, vse to imejte v mislih, pretehtajte in vzemite v obzir [na to se osredotočite].

Filipljanom 4:8

Sveto pismo podaja dokaj podrobna navodila, o čem naj razmišljamo. Prepričana sem, da lahko iz teh različnih vrstic razberete, da nam je naročeno razmišljati o dobrih stvareh; stvareh, ki nas izgrajujejo in nas ne zrušijo.

Naše misli zagotovo vplivajo na naš odnos in razpoloženje. Vse, kar nam pove Gospod, je za naše dobro. On ve, kaj nas bo osrečilo in kaj razžalostilo. Ko je nekdo poln slabih misli, je nesrečen. Iz lastne izkušnje vem, da ko je nekdo nesrečen, običajno tudi drugim greni življenje.

Redno bi morali pogledati vase in se vprašati: »O čem sem razmišljal?« Vzemite si nekaj časa za pregled razmišljanja.

Razmišljanje o tem, kaj mislite, je zelo dragoceno. Satan namreč ljudi običajno zavaja tako, da mislijo, da je vir njihove nesreče ali težav nekaj drugega kot tisto, kar v resnici je. Hoče, da mislijo, da so nesrečni zaradi tega, kar se dogaja *okrog* njih (njihove okoliščine), v resnici pa so nesrečni zaradi tega, kar se dogaja *znotraj* njih (njihove misli).

Mnogo let sem resnično verjela, da sem nesrečna zaradi tega, kar so ali niso počeli drugi. Za svojo nesrečo sem obtoževala moža in otroke. Mislila sem, da bi bila srečna, če bi bili drugačni, če bi bili bolj pozorni na moje potrebe, če bi doma več pomagali. Dolga leta sem se izgovarjala. Kočno sem se spoprijela z resnico; ni treba, da me katerakoli od teh stvari onesrečuje, če se le odločim za pravičen odnos. Moje misli so bile tisto, zaradi česar sem bila nesrečna.

Naj še zadnjič ponovim: *Razmislite, o čem premišlujete*. Morda boste na ta način prepoznali svoje težave in zelo hitro našli pot v svobodo.

2. DEL:

Stanje uma

Uvod

Kakšno je stanje vašega uma?

Ste opazili, da se stanje vašega uma spreminja? V nekem trenutku ste mirni in spokojni, drugič pa vznemirjeni in zaskrbljeni.

*... Mi pa imamo Kristusov
(Mesijev) um in misli (čustva in
namene) Njegovega srca.*

I KORINČANOM 2,16

Ali pa sprejmete odločitev in ste o njej prepričani, kasneje, ko ste zmedeni, pa vas skrbi točno glede tega, kar vam je prej bilo tako zelo jasno.

V mojem življenju so bili trenutki, ko sem doživela te pa tudi druge stvari. Bila so obdobja, ko sem lahko Bogu brez težav verjela, in druga, ko sta me dvom in nevera neusmiljeno preganjala.

Ker se je zdelo, da lahko um zavzame toliko različnih stanj, sem se začela spraševati, kdaj je moj um normalen. Hotela sem vedeti, kaj je normalno, da bi se naučila spoprijemati z nenormalnimi vzorci razmišljanja takoj, ko bi se ti pojavili.

Za vernika, denimo, bi moral biti kritičen, obsojajoč in dvomljiv um nenormalen. Vendar je bilo večji del mojega življenja to zame normalno – čeprav ne bi smelo biti. Na to sem bila navajena, in čeprav je bilo moje razmišljanje zelo napačno in mi je v življenju povzročilo ničkoliko težav, se nisem zavedala, da je bilo z mojim razmišljanjem kaj narobe.

Nisem vedela, da lahko nekaj naredim za svoje miselno življenje. Že leta sem bila verna, vendar me nikoli niso poučili o mojih mislih ali o ustreznem stanju, v katerem bi moral biti vernikov um.

Z izkušnjo novega rojstva se naš um ne rodi ponovno – treba ga je prenoviti. (Glej Rimljanom 12,2.) Kot sem že večkrat rekla, je obnova uma postopek, ki zahteva čas. Ne bodite pretreseni, tudi če boste prebrali naslednji del te knjige in odkrili, da je večino časa vaš um v nenormalnem stanju. To velja za tiste, ki pravijo, da so sprejeli Kristusa kot odrešenika. Prepoznanje težave je prvi korak k okrevanju.

Pred nekaj leti sem postala veliko bolj resna glede odnosa z Gospodom in v tistem obdobju mi je pričel razodevati, da ima veliko mojih težav korenine v napačnem razmišljanju. Moj um je bil kaos! Dvomim, da je kdajkoli bil v stanju, v kakršnem bi moral biti – in če je bil, ni trajalo dolgo.

Zelo me je začudilo, ko sem ugotovila, kako sem bila zasvojena z napačnim razmišljanjem. Napačne misli, ki so se porajale v mojem umu, sem poskušala ovreči, vendar so se takoj vračale. Toda postopoma sem dosegla svobodo in odrešitev. Satan se bo agresivno boril proti prenovi vašega uma, vendar je ključno, da zdržite ter še naprej molite in proučujete to področje, dokler ne dosežete opazne zmage.

Kdaj je vaš um normalen? Bi vam morale misli uhajati vsepovsod ali bi se morali osredotočiti na to, kar počnete? Bi morali biti vznemirjeni in zmedeni ali pa bi morali biti mirni in razumno prepričani o smeri, v katero hodite? Bi moral biti vaš um poln dvoma in nevere, bi morali biti vznemirjeni in zaskrbljeni, naj vas muči strah? Ali pa ima Božji otrok privilegij, da vse svoje skrbi preda Njemu? (Glej 1 Peter 5,7.)

Božja beseda nas uči, da imamo Kristusov um. Kaj mislite, kakšen je bil njegov um, medtem ko je živel na zemlji – ne le kot Božji Sin, temveč tudi kot Sin človekov?

V molitvi nadaljujte v naslednji del knjige *Bojno polje uma*. Verjamem, da vam bo odprla oči glede normalnega in nenormalnega razmišljanja, kakršno velja za osebo, ki je Jezusov učenec in je odločena živeti zmagoslavno.

Poglavje

8

Kdaj je moj um normalen?

Bodite pozorni, kako Pavel moli, da bi vi in jaz skozi ‚razsvetljenje oči srca‘ prejeli modrost. Na podlagi več stvari, ki sem jih proučevala, lahko ‚oči srca‘ označim kot um.

V kakšnem stanju naj bo moj um, če sem kristjan? Z drugimi besedami, kakšno je normalno stanje vernikovega uma? Da bi lahko odgovorili na to vprašanje, moramo pogledati različne funkcije uma in duha.

[Vedno molim,] da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče veličastva, dal duha modrosti in razodetja [vpogleda v uganke in skrivnosti] v [globokem in osebnem] spoznanju njega, in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih (tistih, ki jih je On izbral za to).

EFEŽANOM 1,17–18

V skladu z Božjo besedo um in duh delujeta skupaj. Temu pravim načelo ‚duha, ki pomaga umu‘.

Za boljše razumevanje tega načela pogledajmo, kako ta deluje v življenju vernika.

NAČELO UMA IN DUHA

Kdo izmed ljudi pa ve (zazna in razume), kaj je v človeku? Mar tega ne ve le človekov duh, ki je v njem? Tako tudi to, kar je v Bogu, pozna (zazna in razume) samo Božji Duh.

1 Korinčanom 2,11

Ko nekdo sprejme Kristusa kot svojega osebnega odrešenika, začne Sveti Duh prebivati v tej osebi. Sveto pismo nas uči, da Sveti Duh pozna Božji um. Tako kot je človekov duh, ki je v posamezniku, edini, ki pozna njegove misli, tako je Božji Duh edini, ki pozna misli Boga.

Ker Sveti Duh prebiva v nas in ker on pozna Božji um, je eden od njegovih namenov, da nam prinese Božjo modrost in razodetje. To modrost in razodetje posreduje našemu duhu in naš duh nato razsvetli oči našega srca, to je naš um. Sveti Duh to naredi zato, da bi na praktični stopnji lahko razumeli to, kar nam je posredoval na duhovni.

NORMALEN ALI NENORMALEN?

Kot verniki smo duhovni in tudi naravni. Naravno ne razume vedno duhovnega. Zato mora biti naš um nujno razsvetljen glede tega, kar se dogaja v našem duhu. Sveti Duh nam želi podeliti to razsvetljenje, vendar *um pogosto spregleda, kaj nam duh poskuša razodeti, ker je preveč zaposlen*. Preveč zaposlen um je nenormalen. Um je normalen, ko je v mirovanju – ni odsoten, temveč miruje.

Um ne bi smel biti zapolnjen z obrazložitvami, skrbmi, vznemirjenjem, strahom in podobnim. Moral bi biti umirjen, tih in spokojen. V tem drugem delu knjige boste v nadaljevanju opazili več nenormalnih stanj uma. Verjetno boste prepoznali, da je vaš um pogosto v takšnem stanju.

Um moramo ohranjati v ‚normalnem‘ stanju, kot bo opisano v tem poglavju, in pomembno je, da to razumemo. Primerjava ‚normalnega‘ z običajnim stanjem našega uma nam bo pokazala, zakaj nam Sveti Duh pogosto razodene tako malo in zakaj imamo prepogosto občutek, da nam manjka modrosti in razodetja.

Ne pozabite, da poskuša Sveti Duh vernikov um razsvetliti. Sveti Duh prenaša podatke od Boga do duha osebe. Če duh in um te osebe drug drugega podpirata, potem se lahko oseba giblje v Božji modrosti in razodetju. Če pa je um preveč zaposlen, bo spregledal, kaj mu Bog poskuša razodeti preko njegovega duha.

TIH IN MIL GLAS

In veli mu: »Pojdi ven in stopi na goro pred GOSPODA.« In glej, GOSPOD je šel mimo, in veter, velik in močan, je podiral gore in razbijal skale pred GOSPODOM; a GOSPODA ni bilo v vetru. Za vetrom pa pride potres; a GOSPODA ni v potresu.

In za potresom ogenj, a GOSPODA ni v ognju. Za ognjem tih in mil glas.

1 Kraljev 19,11–12 (CHR)

Več let sem molila za razodetje, prosila Boga, da bi mi razodel stvari preko svojega Duha, ki biva v meni. Vedela sem, da je moja prošnja osnovana na Svetem pismu. Verjela sem v Besedo in bila prepričana, da je prav, da prosim in tudi prejmem. Kljub temu sem se pogosto počutila kot ‚duhovni butelj‘, kot sem temu pravila sama. Potem sem se naučila, da nisem prejela vsega, kar mi je Sveti Duh želel razodeti, zgolj zato, ker je bil moj um tako podivjan in zaposlen, da je zgrešil informacije, ki so mi bile ponujene.

Predstavljajte si dve osebi v isti sobi. Ena izmed njiju skuša drugi zašepetati določeno skrivnost. Če je v sobi hrupno, prva oseba pa skuša predati sporočilo, ga bo druga, ki to sporočilo pričakuje, zaradi hrupa enostavno preslišala. Če druga oseba ni zares pozorna, morda ne bo niti dojela, da se skuša nekdo z njo pogovarjati.

Enako velja za komunikacijo med Božjim Duhom in našim duhom. Sveti Duh je zelo nežen; večino časa bo z nami govoril kot je govoril s prerokom v tem odlomku – s ‚tihim in milim glasom‘. Zato je ključnega pomena, da se naučimo obdržati v stanju, kjer smo dojemljivi za poslušanje.

DUH IN UM

Kaj bom torej storil? Molil bom v duhu [preko Svetega Duha, ki je v meni], molil pa tudi [razumno] z umom.

1 Korinčanom 14,15

Morda nam bo pri razumevanju načela o ‚duhu, ki pomaga umu‘, pomagalo razmišljanje o molitvi. V tej vrstici apostol Pavel pravi, da je molil tako v duhu kot z umom.

Razumem, o čem Pavel govori, saj sama počnem enako. Pogosto molim v duhu (v neznanem jeziku) in po tem, ko sem nekaj časa tako molila, se mi v misli pogosto prikrade molitev, ki jo molim v angleščini (meni znanem jeziku). Verjamem, da je na takšen način duh v pomoč umu. Duh in um delujeta skupaj, da bi vame vnesla razumevanje in modrost Boga tako, da ga bom jaz lahko razumela.

To deluje tudi v obratni smeri. Pridejo trenutki, ko želim moliti, zato sem dosegljiva Bogu za molitev. Če v tem trenutku ni posebne-ga gibanja v mojem duhu, preprosto začnem moliti na podlagi lastnih misli. Molim za teme ali situacije, ki se jih sama zavedam. Včasih so takšne molitve videti precej medle, saj ne dobijo pomoči od mojega duha. Verjetno mi je naporno, zato nadaljujem z nečim, kar mi je že znano.

S takšnim načinom nadaljujem, dokler me Sveti Duh ne povede do nečesa določenega. Ko Duh to stori, se zavem, da sem prišla do nečesa, za kar želi, da molim, in ne le nečesa, kar sama skušam moliti. Na takšen način moj um in duh delujeta skupaj, in si pomagata pri doseganju Božje volje.

JEZIKI IN RAZLAGANJE

Kdor torej govori z darom [neznanega] jezika, naj prosi [tudi za zmožnost], da bi [ga] mogel tudi razlagati.

Če namreč molim z darom [neznanega] jezika, moli moj duh [preko Svetega Duha, ki je v meni], toda moj um je brez sadu [neproduktiven in nikomur ne pomaga].

1 Korinčanom 14,13-14

Še en primer tega, kako duh in um delujeta skupaj, je dar jezikov z razlaganjem.

Ko molim v jezikih, je moj um neproduktiven. Šele ko Bog meni ali komu drugemu podeli razumevanje tega, kar izgovarjam, moj um postane ploden.

Prosim, zapomnite si, da darovi niso jeziki in prevajanje. Prevajanje je točen prenos vsake posamezne besede sporočila, medtem ko pri razlaganju ena oseba poda razumevanje tega, kar je druga oseba izgovorila, vendar v slogu razlagalca, kar odraža tudi njegovo osebnost.

Oglejmo si primer: sestra Smith lahko sredi bogoslužja vstane in poda sporočilo v neznanem jeziku. Sporočilo je prišlo iz njenega duha in ne ona ne kdorkoli drug ne ve, kaj je izrekla. Bog lahko poskrbi, da bom sporočilo razumela jaz, vendar v dosti bolj splošnem pomenu. Ko se dvignem v veri in začnem razlagati, kar je bilo izgovorjeno, sem jaz tista, ki bo naredila sporočilo razumljivo vsem ostalim. Vendar bo sporočilo prišlo skozi mene v mojem edinstvenem načinu izražanja.

Molitev v duhu (v neznanem jeziku) in razlaganje (neznanega jezika) je čudovit način razumevanja načela ,duha, ki pomaga umu'. Duh nekaj govori, umu pa je dano razumevanje.

Sedaj pa si zamislite sledeče: ko sestra Smith govori v neznanem jeziku in Bog išče nekoga, skozi kogar bo lahko predal razlago, me bo moral preskočiti, če bo moj um preveč podivjan in zaposlen, da bi prisluhnila. Četudi bi mi Bog poskušal podati razlago, je sama ne bom prejela.

Ko sem bila mlada v hoji z Gospodom in sem se učila o duhovnih darovih, sem molila skorajda izključno v jezikih. Po tem, ko je minilo kar nekaj časa, me je moje molitveno življenje pričelo dolgočasiti. Ko sem se o tem pogovorila z Gospodom, mi je On pojasnil, da se dolgočasim, ker ne razumem, kaj sem molila. Čeprav se zavedam, da ni potrebno, da *vedno* razumem, kaj govorim, ko molim v duhu, sem se naučila, da takšna molitev ni uravnotežena in ne prinese sadov, če *nikoli* ničesar ne razumem.

UMIRJEN, ČUJEČ UM

Kdor ti je predan, mu ohranjaš [popoln in nenehen] mir, mir, ker zaupa vate [ker se nagiba k tebi in se njegov karakter opira nate].

Izaija 26,3

Upam, da vam navedeni primeri ponujajo dokaze, da vaš um in duh nedvomno delujeta skupaj. *Zato je izjemnega pomena, da svoj um ohranjate v normalnem stanju.* Če temu ni tako, um ne bo imel zmožnosti, da bi pomagal vašemu duhu.

Satan seveda pozna to dejstvo, zato napada vaš um in se bori proti vam na bojnem polju vašega uma. Vaš um želi prenapolniti in preobremeniti z vsakovrstnimi napačnimi mislimi, da vaš um ne bi bil svoboden in dosegljiv za delovanje Svetega Duha v vašem človeškem duhu.

Um bi morali ohranjati v miru. Kot nam pove prerok Izaija, bo um, ko je osredinjen na prave stvari, počival.

Kljub temu pa bi um moral biti tudi čuječ. To postane nemogoče, ko je preobremenjen z napačnimi mislimi, ki jih nikoli ni bil namenjen prenašati.

Premislite: koliko časa je vaš um v normalnem stanju?

Poglavje

9

Tavajoč, sprašujoč um

Tavajoč, sprašujoč um

V prejšnjem poglavju smo povedali, da je prezaposlen um nenormalen.

Drugo stanje nenormalnega uma je tavnje sem ter tja. Nezmožnost koncentracije nakazuje, da vas hudič miselno napada.

Zato opašite ledja svojega razuma ...

1 PETER 1,13

Mnogo ljudi leta in leta dovoljuje, da njihov um tava, ker v svoje miselno življenje nikoli niso vpeljali načel discipline.

Ljudje, ki se ne zmorejo zbrati, pogosto mislijo, da so umsko prizadeti. V resnici pa je nezmožnost koncentracije lahko rezultat dolgotletnega dopuščanja umu, da počne, karkoli se mu zazdi in kadarkoli se mu zazdi. Pomanjkanje koncentracije je lahko tudi simptom pomanjkanja vitaminov. Nekateri vitamini B krepijo koncentracijo, zato se v primeru, da se ne zmorete zbrati, vprašajte, ali je vaša prehrana pravilna in ste dobro prehranjeni.

Na koncentracijo lahko vpliva tudi izjemna izčrpanost. Ugotovila sem, da skuša satan takrat, ko sem izjemno utrujena, napadati moj um, saj ve, da se mu v takšnih trenutkih veliko težje zoperstavim. Hudič hoče, da tako jaz kot vi mislimo, da imamo kakšen umski primanjkljaj, da ne bi skušali narediti česar koli, kar bi mu povzročilo težave. Hoče, da pasivno sprejmemo vsako laž, ki nam jo pove.

Ena izmed najinih hčera je imela težave s koncentracijo v času otroštva. Zanj je bilo branje težko opravilo, saj gresta koncentracija in razumevanje z roko v roki. Mnogo otrok in tudi odraslih ne razume, kaj bere. Njihove oči preletijo zapisane besede, vendar njihov um ne razume, kaj so ravnokar prebrali.

Pogosto je pomanjkanje razumevanja posledica pomanjkanja koncentracije. Zase vem, da včasih preberem poglavje v Svetem pismu ali

drugi knjigi, ter se nenadoma zavem, da ne vem, kaj sem ravnokar prebrala. Lahko se vrnem, preberem ponovno in se mi bo vse zdelo novo, saj četudi so moje oči preletele zapisane besede, je moj um odtaval drugam. Ker nisem bila osredotočena na to, kaj počnem, mi ni uspelo razumeti tega, kar sem brala.

Za pomanjkanjem razumevanja se pogosto skriva prava težava – pomanjkanje pozornosti, ki jo povzroča tavajoči um.

TAVAJOČ UM

**Ne bodi prehitel s svojimi usti [bodi pozoren, kaj počneš] ...
Pridigar 5,1**

Verjamem, da izraz ‚bodi pozoren‘ pomeni, da ‚ne izgubimo ravnovesja ali ne zaidemo na stranpota‘. Razširitev tega stavka nakazuje na to, da posameznik ostaja na pravi poti, ko svoj um osredotoča na to, kar počne.

Moj um je taval in morala sem ga izuriti z disciplino. Ni bilo lahko in včasih se mi še vedno ponovi. Medtem ko skušam dokončati določen projekt, se včasih nenadoma zavem, da je moj um odtaval na témo, ki nima nobene zveze s trenutno zadevo. Nisem še prišla do popolne zbranosti, a vsaj razumem, kako pomembno je, da umu ne dovolim odtavati kamorkoli in kadarkoli to želi.

Websterjev slovar besedo *tavati* definira kot: „1. Brezciljno premikati naokoli: POTIKATI. 2. Hoditi po poti, ki ne vodi naravnost na cilj ali v nestabilnem tempu: POHAJKOVATI. 3. Nadaljevati v neravni smeri ali dejanju: OVINKARITI ... 5. Misлити ali se izražati nejasno ali zmedeno.“⁴¹

Če ste takšni kot jaz, lahko sedite med bogoslužjem in poslušate govorca, resnično uživate in prejimate podano besedo, ko vaš um nenadoma prične tavati. Čez čas se ‚zbudite‘ in se zaveste, da se ne spomnite ničesar, kar se je dogajalo. Četudi je vaše telo ostalo v cerkvi, je vaš um

odšel v nakupovalni center in preiskoval trgovine ali pa je doma kuhal večerjo.

Pomnite, v duhovni bitki je um bojno polje. To je mesto, kjer vas bo sovražnik želel napasti. On dobro ve, da ne boste, četudi obiščete cerkev, od svojega obiska odnesli prav ničesar, če med pridigo ne uspete obdržati zbranih misli. Hudič ve, da posameznik ne bo mogel dokončati projekta, če ne bo discipliniral svojega uma in osredotočil misli na tisto, kar počne.

Fenomen tavajočega uma se pojavi tudi med pogovorom. Včasih poslušam Dava, svojega moža, nakar nenadoma ugotovim, da nisem slišala niti besede. Zakaj? Ker sem dovolila svojemu umu, da je odtaval drugam. Moje telo je bilo tam in dajalo vtis, da posluša, vendar v svojem umu nisem slišala ničesar.

Mnogo let sem se pretvarjala, da točno vem, kaj je Dave govoril, ko je prišlo do takšnega trenutka. Danes sem ga sposobna ustaviti in reči: »Lahko ponoviš, kar si pravkar rekel? Dovolila sem, da je moj um odtaval in nisem slišala niti besede.«

Tako imam vsaj občutek, da odpravljam svojo pomanjkljivost. Spopadanje s težavami je edini način, kako se dokopati do zmage nad njimi!

Če se je hudič potrudil, da me napade s tavajočim umom, je bilo verjetno povedano nekaj, kar bi morala slišati.

Eden izmed načinov bitke s sovražnikom na tem področju je poslušanje posnetkov pridig, ki jih ponuja večina cerkva. Če se še niste naučili disciplinirati uma, da ostane pozoren med pridigo v cerkvi, potem vsak teden poslušajte posnetek bogoslužja; in poslušajte ga tolikokrat, kot je treba, da boste razumeli sporočilo.

Hudič se bo vdal, ko bo videl, da se vi ne boste vdali.

Pomnite, satan želi, da mislite, da imate kak umski primanjkljaj – da je z vami nekaj narobe. V resnici se morate naučiti disciplinirati misli. Ne dovolite, da bi vaš um taval vsepovsod in počel, karkoli se mu zazdi. Še danes začnite paziti na svoje misli in se osredotočati na to, kar počnete. Nekaj časa boste morali vaditi. Odvajanje od starih navad in ustvarjanje novih vedno vzame nekaj časa, vendar je vredno truda.

SPRAŠUJOČ UM

Resnično, povem vam: Kdor bo rekel tej gori: »Vzdigni se in se vrzi v morje« in ne bo dvomil v svojem srcu, temveč verjel, da se bo zgodilo, kar pravi, se mu bo zgodilo.

Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite (zaupajte in imejte prepričanje), da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo.

Evangelij po Marku 11,23-24

Ko sem bila soočena s to ali ono stvarjo sem se pogosto slišala, kako rečem: »Sprašujem se.« Na primer:

»Sprašujem se, kakšno bo jutri vreme.«

»Sprašujem se, kaj naj oblečem za večerno zabavo.«

»Sprašujem se, kakšen ocene bo moj sin Danny imel v spričevalu.«

»Sprašujem se, koliko ljudi bo prišlo na seminar.«

Websterjev slovar besedo *sprašujoč* delno opredeljuje kot ‚občutek zmedenosti ali dvoma‘.²

Naučila sem se, da mi gre veliko bolje, če počnem nekaj pozitivnega, kot pa da se ves čas samo sprašujem vse mogoče. Namesto da se sprašujem, kakšne ocene bo imel Danny, lahko verjamem, da bo imel dobre ocene. Namesto da se sprašujem, kaj bi oblekla za večerno zabavo, se lahko odločim, kaj bom oblekla. Namesto da se sprašujem, kakšno bo vreme ali koliko ljudi se bo udeležilo enega od mojih srečanj,

lahko skrb preprosto predam Gospodu in mu zaupam, da se bo vse izšlo dobro, ne glede na to, kaj se zgodi.

Spraševanje dela osebo neodločno, neodločnost pa povzroča zmedo. Spraševanje, neodločnost in zmeda posamezniku preprečujejo, da bi od Boga po veri prejel odgovore na svojo molitev ali potrebo.

Bodite pozorni, da v Evangeliju po Marku 11,23-24 Jezus ni rekel: »Za vse, kar molite in prosite, *se vprašajte*, ali boste to prejeli.« On je rekel: »Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo.«

Kot kristjani, kot *verniki*, moramo verjeti – ne dvomiti!

Poglavje
10

Zmeden um

Zmeden um

Odkrili smo, da sta spraševanje in zmeda povezana. Namesto da bi bilo spraševanje jasno in premišljeno, lahko in tudi povzroča dvom in zmedo.

Jakob 1,5-8 so odlične vrstice Svetega pisma, ki nam pomagajo razumeti, kako premagati spraševanje, dvom in zmedo, ter od Boga prejeti, kar potrebujemo. „Mož, ki je v duši razdvojen“ (prevod *King James* mu pravi „mož podvojenega uma“), je podoba zmede, saj se ves čas premika naprej in nazaj, naprej in nazaj, nikoli se za nič ne odloči. Takoj ko misli, da se je že odločil, nastopijo spraševanje, dvom in zmeda ter ga zavedejo v delovanje dvojnega uma. Glede vsega je negotov.

Velik del svojega življenja sem preživel tako. Nisem dojela, da je hudič proti meni napovedal vojno, moj um pa je bil bojno polje. Glede vsega sem bila popolnoma zmedena in nisem razumela, zakaj.

Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad [velikodušno] daje [brez nerganja] in ne sramoti ter ne išče napak – in dana mu bo.

Prosi pa naj v veri, ne da bi kaj dvomil (brez odlašanja, brez kolebanja); kdor dvomi (odlašča, omahuje), je namreč podoben morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava.

Tak človek naj ne misli, da bo kaj [za kar prosi] prejel od Gospoda; [Za to, da kot je] mož, ki je v duši razdvojen (odlašča, dvomi, omahuje), [je] nestanoviten na vseh svojih poteh [kar razmišlja, občuti, se odloča].

JAKOB 1,5-8

PREMIŠLJEVANJE VODI V ZMEDO

... Kaj premišljuje v sebi, maloverneži? ...

Evangelij po Mateju 16,8 CHR

Doslej smo se pogovarjali o spraševanju, o dvomu pa bomo več govorili še v naslednjem poglavju. Sedaj bi želela bolj razložiti zmedo.

Velik odstotek Božjih ljudi je resnično zmedenih. Zakaj? Kot smo videli, je eden od razlogov spraševanje. Drugi je utemeljevanje. Slovar to besedo v obliki samostalnika delno opredeljuje kot ‚temeljno dejstvo ali motiv, ki zagotavlja logičen smisel za izhodišče ali dogodek‘, v obliki glagola pa kot ‚raba sposobnosti sklepanja: logično razmišljati.‘⁶¹

Preprosto rečeno – do utemeljevanja pride, ko poskušamo ugotoviti ‚zakaj‘, ki se skriva za neko stvarjo. Utemeljevanje povzroči, da se um vrta okoli ene in iste situacije, zadeve ali dogodka ter poskuša razumeti vse zapletene sestavne dele. Utemeljevati začnemo, ko seciramo stavek ali učenje, da ocenimo, ali je logično, in ga zavržemo, če ni.

Satan nam zaradi utemeljevanja pogosto ukrade Božjo voljo. Gospod nas lahko usmeri k določeni stvari, a če ta za nas ni smiselna – če se nam ne zdi logična – je mogoče, da jo bomo zaradi skušnjave zavrgli. To, k čemur Bog vodi posameznika, ni vedno logično in smiselno s stališča njegovega uma. Njegov duh lahko to potrdi, um pa zavrne, še posebej, če gre za nekaj nenavadnega, neprijetnega, ali pa bi zahtevalo osebno žrtvovanje oziroma nelagodje.

NE RAZLAGAJTE SI STVARI V UMU,
AMPAK UBOGAJTE V DUHU

Duševni (telesni) človek ne sprejema tega, kar prihaja iz Božjega Duha. Zanj je to norost in tega ne more spoznati, ker se to presoja duhovno.

1 Korinčanom 2,14

Upam, da vam bo sledeč praktičen in osebni prikaz olajšal razumevanje razlike med razlaganjem v umu ter ubogljivostjo v duhu.

Nekega jutra, medtem ko sem se oblačila in pripravljala na podajanje besede na tedenskem sestanku, ki sem ga vodila blizu domačega mesta, sem začela premišljevat o ženi, ki je tam vodila naš oddelek za pomoč ljudem v stiski, ter o njeni zvestobi. V srcu se mi je prebudila želja, da bi jo blagoslovila.

»Oče, Ruth Ann je bila za nas vsa ta leta izjemen blagoslov,« sem molila, »kaj lahko torej storim, da jo blagoslovim?«

Moj pogled je takoj ujel novo rdečo obleko, ki je visela v moji omari in v srcu sem vedela, da me Gospod poziva, naj to obleko podarim Ruth Ann. Čeprav sem jo kupila pred tremi meseci, je nikoli nisem oblekla. Obleka je pravzaprav še vedno visela pod plastično vrečko, v kateri sem jo prinesla domov. Bila mi je res všeč, a vsakič, ko sem pomislila, da bi jo nosila, sem hkrati že izgubila željo po tem.

Pomnite, rekla sem, da sem *vedela*, da bi morala rdečo obleko podariti Ruth Ann, ko sem jo zagledala. Kljub temu pa se ji nisem *želela* odreči, zato sem v umu takoj začela utemeljevati, da me Bog ne more pozivati, naj podarim rdečo obleko, ker je bila povsem nova, nikoli oblečena in razmeroma draga. Poleg tega sem kupila rdeče-srebrne uhane, ki bi se ujemali z njo!

Če bi takrat izključila svoje mesene misli in bi bila še naprej dovzetna za Boga v svojem duhu, bi se vse dobro izšlo. A ljudje imamo sposobnost, da sami sebe preslepimo z utemeljevanjem, ko nočemo storiti tistega, kar pravi Bog. Čez nekaj minut sem na vse skupaj pozabila in nadaljevala s svojimi opravili. Bistvo vsega je bilo, da se nisem želela odpovedati obleki, ker je bila nova in mi je bila všeč. Moj um si je razlagal, da želja, ki sem jo začutila, ni mogla biti od Boga, temveč da mi hudič skuša vzeti nekaj, kar mi je všeč.

Nekaj tednov kasneje sem se pripravljala na še eno srečanje na isti lokaciji. Enako kot takrat se mi je v srcu pojavilo ime Ruth Ann. Začela sem moliti zanjo. Ponovno sem ponovila celoten prizor, rekoč: »Oče, Ruth Ann je za nas izjemen blagoslov, kako jo lahko blagoslovim?« Takoj sem ponovno zagledala rdečo obleko in dobila upadajoč občutek, saj sem se spomnila prejšnjega pripetljaja (ki sem ga hitro in povsem pozabila).

Tokrat se mu nisem mogla izmuzniti. Ali se soočim s tem, kar mi Bog kaže, in to tudi naredim ali pa preprosto rečem: »Vem, kaj mi ka-

žeš, Gospod, vendar tega ne bom storila.« Gospoda preveč ljubim, da bi mu bila hote in zavestno neposlušna, zato sem z Njim začela govoriti o rdeči obleki.

V nekaj minutah sem se zavedla, da sem se ob prejšnji priložnosti z razlaganjem v trenutku izognila Božji volji. Mislila sem, da teh besed gotovo ne slišim od Gospoda, kajti obleka je bila nova. Toda zdaj sem se zavedla, da nam Sveto pismo ničesar ne pove o razdajanju zgolj starih stvari! Podariti obleko bi bila zame večja žrtev, ker je bila nova, vendar bi bil to večji blagoslov za Ruth Ann.

Ko sem Bogu odprla svoje srce, mi je On pokazal, da sem že na začetku to obleko kupila za Ruth Ann. Zaradi tega se nikoli nisem pripravila do tega, da bi jo oblekla. Gospod me je ves čas nameraval uporabiti kot svojo posrednico, da bi jo lahko blagoslovil. Toda jaz sem imela svojo zamisel glede obleke; dokler nisem bila pripravljena zavreči svoje zamisli, me Duh ni mogel voditi.

Ta dogodek me je naučil marsičesa. Zavedanje, kako zlahka nas začnejo voditi naše glave in kako dovoljujemo utemeljevanju, da nas ovira pred Božjo voljo, je v meni vzbudilo ‚spoštljiv‘ strah do razlaganja, izgovarjanja, utemeljevanja.

Pomnite, v skladu s 1. pismom Korinčanom 2,14, naravni človek ne razume duhovnega človeka. Moj meseni um (moj naravni človek) ni razumel, zakaj bi poklonila novo obleko, ki je še nisem oblekla, vendar je moj duh (moj duhovni človek) to prav dobro razumel.

Upam, da boste na podlagi tega primera bolje razumeli to področje ter lažje kot kadarkoli poprej hodili po Božji volji.

(Mimogrede, verjetno se sprašujete, ali sem Ruth Ann poklonila rdečo obleko. Da, sem, in sedaj Ruth Ann dela v naši pisarni za polni delovni čas ter občasno za v službo še vedno obleče rdečo obleko.)

BODITE URESNIČEVALCI BESEDE!

Postanite uresničevalci besede [ubogajte njeno sporočilo] in ne le poslušalci, ki sami sebe varajo [gredo v prevaro, ker si stvari razlagajo v nasprotju z Resnico].

Jakob 1,22

Kadarkoli se zavedamo, kaj pravi Beseda, a tega nočemo udeležiti, nas utemeljevanje zavede, da verjamemo v nekaj, kar ni resnica. Ne moremo pretirano zapravljati časa in si prizadevati, da bi (miselno) razumeli vse, kar Beseda pravi. Če imamo pričevanje v duhu, se lahko pomaknemo naprej; in to tudi storimo.

Ugotovila sem, da Bog želi, da ga ubogam, če mi do tega je ali ni, če hočem ali ne, ter če mislim ali ne, da so njegove besede logične.

Ko Bog govori preko svoje Besede ali v našem notranjem človeku, rečenega ne smemo razlagati, utemeljevati, o tem razglabljati ali se spraševati, ali je rečeno logično.

Ko Bog govori, se moramo aktivirati – ne utemeljevati.

ZAUPAJ BOGU, NE ČLOVEŠKI RAZUMNOSTI

Zanesi se in zaupaj v GOSPODA z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj.

Pregovori 3,5

Z drugimi besedami, ne zanašajte se na sklepanje. Sklepanje odpira vrata prevari in vnaša ogromno zmede.

Nekoč sem vprašala Gospoda, zakaj je toliko ljudi zmedenih, in On mi je odgovoril: »Povej jim, naj nehajo poskušati vse razumeti, in ne bodo več tako zmedeni.« Ugotovila sem, da je to povsem res. Umovanja in zmeda gresta skupaj.

Tako vi kot jaz lahko določeno stvar pretehtamo v svojem srcu, lahko jo izpostavimo pred Gospodom, da vidimo, ali nam želi podeliti

razumevanje stvari. Toda v trenutku, ko začutimo zmedenost, se zavemo, da smo šli predaleč.

Umovanje je nevarno iz več razlogov, eden izmed njih pa je ta: lahko premišljujemo ter ugotovimo nekaj, kar se nam bo zdelo smiselno. Vendar je to, kar sami smatramo za pravilno, morda kljub temu nepravilno.

Človeškemu umu so všeč logika, red in razmišljanje. Rad se ukvarja s tistim, kar uspe razumeti. Zaradi tega smo nagnjeni k zlaganju podatkov v male predalčke svojega uma, misleč: »Gotovo je tako, ker se prav dobro prilega sem noter.« Lahko najdemo nekaj, s čimer se naš um strinja, pa je to vseeno popolnoma napačno.

Apostol Pavel je v Pismu Rimljanom 9,1 rekel: »Govorim resnico v Kristusu, ne lažem, moja vest [razsvetljena in spodbujena] mi je priča v Svetem Duhu.« Pavel je vedel, da dela prav. Pa ne zato, ker je to potrdilo njegovo razmišljanje, temveč zato, ker je v svojem duhu občutil potrditev.

Kot smo videli, um občasno duhu pomaga. Um in duh res delujeta skupaj, vendar je duh plemenitejši, organ, zaradi česar bi ga vedno morali spoštovati bolj kot um.

Če v svojem duhu vemo, da je nekaj napačno, potem razmišljanju, pojasnjevanju, umovanju ne bi smeli dovoliti, da nas prepričajo, naj to počnemo. Tudi če vemo, da je nekaj prav, ne smemo razmišljanju dovoliti, da nas od tega odvrne.

Bog nam daje razumeti številna vprašanja, vendar nam za to, da bi hodili z Gospodom in ubogali njegovo voljo, ni treba razumeti vsega. Včasih nam Bog v življenju pušča veliko vprašanj, da bi s tem razširili svojo vero. Neodgovorjena vprašanja križajo meseno življenje. Težko je odkloniti razglabljanje in preprosto zaupati Bogu. Toda ko je postopek enkrat zaključen, bo za um nastopil čas počitka.

Razglabljanje je ena od „polno zasedenih aktivnosti“, v katere je vpet um, in preprečuje razsodnost in spoznanje iz razodetja. Obstaja velika razlika med znanjem iz glave in znanjem iz razodetja.

Ne vem, česa si vi želite – jaz si želim, da bi mi Bog stvari razodeval na tak način, da bom v svojem duhu *vedela*, da je to, kar mi je bilo razodeto v umu, pravilno. Ne želim razlagati, ugotavljati, iskati logike ter se vrteti okoli nekega vprašanja, dokler ne bom izčrpana in zmedena. V umu in srcu želim izkusiti mir, ki prihaja od zaupanja v Boga, ne pa od zaupanja v svoj človeški vpogled in razumevanje.

Vi in jaz moramo priti do stopnje, ko bomo zadovoljni, da poznamo Tistega, ki ve, tudi če sami ne vemo.

SKLENITE VEDETI ZA NIČ DRUGEGA,
KAKOR ZA KRISTUSA

Bratje, tudi ko sem jaz prišel k vam, nisem prišel za to, da bi vam z vzvišenostjo besede ali modrosti oznanjal Božjo skrivnost [to, kar je On naredil po Kristusu za odrešenje ljudi].

Sklenil sem namreč, da med vami ne bom vedel za nič drugega (ne bom seznanjen z ničemer, da ne bom kazal nobenega vedenja in ne bom se zavedal ničesar), kakor za Jezusa Kristusa (Mesija), in sicer križanega.

1 Korinčanom 2,1-2

To je bil Pavlov pristop k znanju in razlaganju, ki ga sedaj razumem in cenim. Dolgo je trajalo, da sem končno spoznala, da je mnogokrat tako – manj kot vem, bolj sem srečna. Včasih izvemo toliko, da smo zaradi tega nesrečni.

Vedno sem bila zelo radovedna, vedoželjna oseba. Da bi bila zadovoljna, sem morala vedno vse razumeti. Bog mi je začel kazati, da moja zmeda izvira iz nenehnega razglabljanja, ki mi preprečuje, da bi prejela tisto, kar mi je hotel dati. Rekel je: »Joyce, če želiš kdajkoli doseči razsodnost, moraš opustiti meseno razlaganje.«

Zdaj razumem, da sem se, če sem imela stvari razdelane, počutila bolj varno. V svojem življenju nisem želela prostih niti. Želela sem imeti nadzor – in kadar stvari nisem razumela, sem imela občutek, da nimam nadzora – bila sem prestrašena. Vendar mi je nekaj manjkalo. Moj um ni imel miru in zaradi razglabljanja sem bila fizično izčrpana.

Takšna oblika stalne napačne umske aktivnosti bo utrudila celo vaše fizično telo. Lahko vas izčrpa!

Bog je od mene zahteval, naj odneham, in vsakomur, ki je zasvojen z razglabljanjem, toplo priporočam, da stori enako. Res je, uporabila sem izraz zasvojeni z razglabljanjem. Od napačnih umskih aktivnosti lahko postanemo odvisni na enak način, kot je nekdo drug lahko odvisen od drog, alkohola ali nikotina. Jaz sem bila *zasvojena* z razglabljanjem in sem od takrat, ko sem s tem prenehala, imela odtegnitvene simptome. Počutila sem se izgubljeno in prestrašeno, ker nisem vedela, kaj se dogaja. Celu dolgčas mi je bilo.

Toliko svojega umskega časa sem zapravila za razglabljanje, da sem se, ko sem s tem prenehala, morala navaditi na mirnost svojega uma. Nekaj časa se je zdelo dolgočasno, ampak postalo mi je všeč. Medtem ko sem prej razmišljala o vsem, sedaj ne prenesem bolečine in mučenja, ki izhaja iz razmišljanja.

Razglabljanje ni naravno stanje, v katerem naj bi naš um počival, kot si je to zamislil Bog.

Zavedajte se, da ni normalno, da je um zapolnjen z razglabljanjem. Vsaj ne za kristjana, ki namerava biti zmagovalec – za vernika, ki namerava zmagati v vojni, ki jo bije na bojnem polju uma.

Poglavje

11

*Dvomlji
in neveren um*

Odvomu in neveri običajno govorimo hkrati, kot da sta eno in isto. Čeprav sta lahko povezana, gre pravzaprav za dva različna pojma.

Vineov slovar *Expository Dictionary of New Testament Words* besedo *dvomiti* delno razlaga kot »... biti razdvojen ... nakazovati na negotovost, katero pot ubrati ... dejanje vernikov, katerih vera je majhna ... biti zaskrbljen, z raztrešenim stanjem duha, nihati med upanjem in strahom ... «¹

Isti slovar za eno od dveh grških besed, ki sta prevedeni kot *nevera*, navaja, da »se v R.V. (popravljen različica prevoda King James) vedno prevaja kot ‚nebogljivost‘.«²

Ko pogledamo ti dve močni orodji sovražnika, opazimo, da dvom povzroči kolebanje med dvema možnostma, medtem ko nevera vodi v nebogljivost.

Mislím, da nam bo v pomoč, če bomo lahko točno prepoznali, s čim nas hudič hoče napasti. Imamo opravka z dvomom ali nevero?

DVOM

Doklej boste omahovali na dve strani?

1 Kraljev 18,21

Slišala sem zgodbo, ki vam bo pomagala razjasniti dvom.

*... Malovernež, zakaj si
podvomil?*

EVANGELIJ PO MATEJU 14,31

In čudil se je njihovi neveri.

EVANGELIJ PO MARKU 6,6

Bolnik je izrekal Besedo nad svojim telesom, citiral svetopisemske vrstice ozdravitve in veroval, da bo prišlo do ozdravljenja. Medtem ko je to počel, ga je občasno napadal dvom.

Potem ko je preživel težko obdobje in začel izgubljati voljo, mu je Bog odprl oči za duhovni svet. Videl je demona, ki mu je govoril laži, ter mu pravil, da ne bo ozdravljen in da priznavanje Besede ne bo delovalo. Prav tako pa je videl, da je ob vsakem izrekanju Besede iz njegovih ust kot meč prišla luč, ob kateri se je demon prestrašil in padel vzratno.

Ko mu je Bog pokazal to videnje, je mož razumel, zakaj je tako pomembno izgovarjati Besedo. Videl je, da je v resnici veroval, zaradi česar ga je demon napadal z dvomom.

Dvom ni nekaj, kar Bog postavi v nas. Sveto pismo pravi, da Bog vsakemu posamezniku podeli mero vere. (Glej Rimljanom 12,3.) Bog je v naše srce položil vero, vendar jo hudič skuša uničiti tako, da nas napada z dvomom.

Dvom pride v obliki misli, ki nasprotujejo Božji besedi. Zato je tako pomembno, da poznamo Božjo besedo. Če poznamo Besedo, lahko prepoznamo, kdaj nam hudič laže. Lahko ste prepričani, da nam laže zato, da bi ukradel tisto, kar je Jezus preko svoje smrti in ponovnega vstajenja pridobil za nas.

DVOM IN NEVERA

Na osnovi upanja je [Abraham] proti upanju veroval, da bo postal oče mnogih narodov, kakor je bilo rečeno: Takó bo s tvojim potomstvom [tako številno bo tvoje potomstvo].

In vera se mu ni omajala, čeprav je videl, da mu je telo že zamrlo, saj je imel nekako sto let, in [ko je upošteval to, da] je Sari naročje omrtvelo.

Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri [ni pešal v zaupanju], marveč se je v svoji veri še okreplil in izkazal čast Bogu, po-

polnoma [zadovoljen in] prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.

Rimljanom 4,18-21

Ko prestajam bitko, poznavajoč Božje obljube, a me kljub temu napadeta dvom in nevera, rada preberem ali premišljam ob tem odlomku.

Bog je Abrahamu obljubil, da bo On sam poskrbel, da se bo Abrahamu rodil dedič. Mnogo let je minilo, a kljub temu Abraham in Sara nista dobila otroka. Abraham je bil še vedno trden v veri; verjel je, da se bo to, kar je rekel Bog, tudi zgodilo. Ko je verjel tej obljubi, so ga napadale misli dvoma, duh neubogljivosti pa je pritiskal nanj, da bi bil neubogljiv Bogu.

V takšni situaciji se lahko neubogljivost kaže kot obup, medtem ko nas Bog poziva k vztrajnosti. Neubogljivost je neupoštevane Gospodovega glasu in vsega, o čemer Bog spregovori z nami osebno, ne le kršitev desetih zapovedi.

Abraham je ostal trden. Še naprej je slavil in izkazoval čast Bogu. Sveto pismo nam pravi, da se je njegova vera medtem krepila.

Veste, ko nam Bog kaj pove ali nas prosi, da kaj storimo, bo vera, da temu verjamemo ali to izvedemo, prišla skupaj z Božjo besedo. Bilo bi smešno, da bi Bog od nas nekaj pričakoval, ne da bi nas usposobil za verovanje, da lahko to tudi storimo. Satan ve, kako nevarni bomo s srcem, polnim vere, zato nas napada z dvomom in nevero.

Ne gre za to, da nimamo vere, temveč za to, da jo satan skuša uničiti z lažmi.

Naj vam dam primer. Pripoved je iz časov, ko sem prejela klic za delovanje v službi Boga. Bilo običajno jutro, razen tega, da sem bila pred tremi tedni napolnjena s Svetim Duhom. Končala sem s poslušanjem prvega posnetka poučevanja. Šlo je za sporočilo Božjega slu-

žabnika Raya Mossholderja z naslovom ‚Prečkanje na drugo stran‘. V srcu sem čutila vzhičenje in bila sem osupla, da lahko nekdo celo uro poučuje na podlagi ene svetopisemske vrstice in da je poučevanje celo zanimivo.

Ko sem postiljala posteljo, sem globoko v sebi nenadoma začutila močno željo po tem, da bi poučevala Božjo besedo. Vame je prišel glas Gospoda in mi rekel: »Potovala boš vsepovsod in poučevala mojo Besedo in na podlagi tega bo nastalo veliko posnetkov poučevanja.«

Tedaj ni bilo nobenega razloga, da bi verjela temu, kar mi je Bog v tistem trenutku spregovoril, ali možnosti, da bi lahko počela to, kar sem ravno slišala. Znotraj sebe sem našla ogromno problemov. Nisem bila ravno ‚primerna za služenje Bogu‘, toda Bog izbere šibke in nespačetne, da bi osramotil modre. (Glej 1 Korinčanom 1,27.) On namreč gleda srce človeka, ne njegovega mesa. (Glej 1 Samuel 16,7.) Če je srce na pravem mestu, lahko Bog meso spremeni.

Čeprav v naravnem ni bilo ničesar, kar bi podkrepilo mojo vero, sem bila, ko me je prevzela ta želja, napolnjena z vero, da lahko storim to, kar je Gospod želel od mene. Ko nas Bog pokliče, nam da željo, vero in sposobnost, da delo opravimo. Želim pa še dodati, da me je v letih, ko sem se urila in čakala, hudič redno napadal z dvomom in nevero.

Bog v srca svojih ljudi položi sanje in videnja. Začnejo se kot majhna ‚semena‘. Tako kot je v ženo zasejano seme, da zanosi, tako postanemo mi ‚noseči‘ z Besedo, ki jo Bog spregovori in obljudi. V času ‚nosečnosti‘ si satan močno prizadeva, da bi ‚splavil‘ naše sanje. Eno izmed orodij, ki ga pri tem uporablja, je dvom, drugo je nevera. Oba delujeta proti umu.

Vera je proizvod duha, gre torej za duhovno moč. Sovražnik noče, da bi vi in jaz svoj um poenotili s svojim duhom. Če Bog v nas položi vero, da nekaj storimo, ter se mi na to pozitivno odzovemo in začnemo dosledno verovati, da nam bo to dejansko uspelo, tedaj se sovražnik zaveda, da bomo naredili znatno škodo njegovemu kraljestvu teme.

HODI PO VODI!

Čoln pa se je medtem oddaljil že precej stadijev [stadij je približno 200 metrov] od brega. Valovi so ga premetavali, kajti pihal je nasprotni veter. Ob četrti nočni straži [med 3. in 6. uro] je Jezus hodil po jezeru in prišel k njim.

Ko so ga učenci videli hoditi po jezeru, so se vznemirili in rekli: »Prikazen je.« Od strahu so zavpili.

Jezus pa jim je takoj rekel: »Bodite pogumni! JAZ SEM! Ne bojte se!«

Peter mu je odgovoril in rekel: »Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.«

On mu je dejal: »Pridi!« In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu.

Ko pa je videl, da je veter močan, se je zbal. Začel se je potapljati in je zavpil: »Gospod, reši me [smrti]!«

Jezus je takoj iztegnil roko, ga prijel in mu dejal: »Malovernež, zakaj si podvomil?«

In ko sta stopila v čoln, je veter ponehal.

Evangelij po Mateju 14,24-32

Zadnjo vrstico sem poudarila, ker sem želela vašo pozornost usmeriti na načrt, ki ga je sovražnik načrtoval v tem odlomku. Peter je stopil iz čolna na Jezusov ukaz, da naj stori nekaj, česar še nikoli prej ni storil. Pravzaprav tega nikoli ni storil nihče, razen Jezusa.

Za ta korak je bila potrebna vera!

Peter je storil napako – preveč časa je namenil opazovanju nevihte. Prestrašil se je. Nanj sta pritisnila dvom in nevera, in začel se je utapljati. Klical je k Jezusu, naj ga reši, in On ga je rešil. Toda bodite pozorni na to, da je nevihta prenehala takoj, *ko je Peter stopil nazaj v čoln.*

Se spomnite odlomka iz Pisma Rimljanom 4,18-21, kjer se Abraham ni omajal, ko je premišljeval o svoji nemogoči situaciji? Abraham

je poznal okoliščine, vendar menim, da, za razliko od Petra, o tem ni ves čas razmišljal ali govoril. Vi in jaz se lahko zavedamo okoliščin, vendar kljub temu namenoma ohranimo um v nečem, kar nas bo okrepilo in izgradilo našo vero.

Zato se je Abraham zamotil s tem, da je slavil in častil Boga. Bogu izkazujemo slavo s tem, da še dalje počnemo to, kar vemo, da je prav, četudi okoliščine temu nasprotujejo. Efežanom 6,14 nas uči, da si moramo v času duhovne bitke opasati pas resnice.

Ko se v vašem življenju prikaže nevihta, vztrajajte, ne dajte se zмести, bodite prepričani in odločni, da v moči Svetega Duha ostanete izven čolna! Pogosto se nevihta konča takoj, ko se predate in se odplazite nazaj v varen kraj.

Hudič poskrbi za nevihte, da bi nas prestrašil. Med nevihto se spomnite, da je um bojno polje. Ne sprejemajte odločitev na podlagi svojih misli ali čustev, temveč se ravnajte po svojem duhu. Ko boste to storili, boste dobili enako videnje, kot je bilo na začetku.

OMAHOVANJE NI DOVOLJENO!

Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad [velikodušno] daje [brez nerganja] in ne sramoti ter ne išče napak – in dana mu bo.

Prosi pa naj v veri, ne da bi kaj dvomil (brez kolebanja in omahovanja); kdor dvomi (koleba, omahuje), je namreč podoban morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava.

Tak človek naj ne misli, da bo kaj [za kar prosi] prejel od Gospoda.

Jakob 1,5-8

Moj pastor, Rick Shelton, je povedal zgodbo, kako zmeden je bil, ko se je skušal odločiti, kaj bo počel po diplomi na teološki fakulteti. Bog mu je močno položil na srce, naj se vrne v St. Louis v Misuri in po diplomi tam ustanovi lokalno cerkev, kar je tudi nameraval storiti. Ko

je bil čas, da to stori, je imel v žepu približno petdeset dolarjev, imel je ženo, enega otroka in še enega na poti. Njegove okoliščine gotovo niso bile ravno ugodne.

Medtem ko se je skušal odločiti, je prejel dve zelo dobri ponudbi, da bi se pridružil ekipi druge, že uveljavljene skupnosti. Njegova plača bi bila zelo dobra. Ponudbi teh dveh skupnosti sta bili privlačni. Že čast, da lahko dela za katero od teh skupnosti, bi gotovo okrepila njegov ego. Dlje kot je premleval, bolj zmeden je postajal. (Zveni, kot da ga je obiskal g. Dvom, mar ne?)

V nekem trenutku je točno vedel, kaj želi storiti, sedaj pa je *kolebal* med možnostmi. Ker okoliščine niso bile naklonjene vrnitvi v St. Louis, je bilo mamljivo sprejeti eno izmed ponudb, vendar ga nobena izmed teh možnosti ni pomirila. Na koncu je prosil za nasvet enega izmed pastorjev, ki mu je ponudil službo, in možakar je modro dejal: »Pojdi na samo, umiri se in izklopi misli. Poglej v svoje srce, kaj je v njem in to stori!«

Ko je upošteval pastorjev nasvet, je kmalu ugotovil, da je v njegovem srcu cerkev v St. Louisu. Ni vedel, kako mu bo to uspelo zgolj s sredstvi, ki jih je imel na voljo, vendar je ubogljivo šel naprej in rezultati so bili čudoviti.

Danes je Rick Shelton ustanovitelj in višji pastor cerkve Life Christian Center v St. Louisu v Misuriju. Trenutno je Life Christian Center cerkev s približno tri tisoč pripadniki in dosega ljudi po vsem svetu. Preko te skupnosti je bilo tekom let doseženih in blagoslovljenih na tisoče ljudi. Sama sem tam pet let delala kot pastorjeva pomočnica in v tem času se je izoblikovala tudi moja služba za Boga, Life In The Word. (Življenje v Besedi, op. p.) Samo pomislite, koliko bi preko dvoma in nevere lahko ukradel hudič, če bi pastor Sheldon sledil svoji glavi in ne srcu.

DVOM JE IZBIRA

Ko se je Jezus zjutraj vračal v mesto, je postal lačen.

Ob poti je zagledal smokvino drevo in šel k njemu, toda na njem ni našel drugega kot listje [na smokvinem drevesu namreč sadež požene istočasno kot listje]. Rekel mu je: »Naj ne bo nikoli več sadu na tebi!« In smokva se je pri priči posušila.

Ko so učenci to videli, so se začudili in rekli: »Kako to, da se je smokva tako hitro posušila?«

Jezus jim je odgovoril in rekel: »Resnično, povem vam: Če boste imeli vero (trdno zaupanje) in ne boste dvomili, boste delali ne samo to, kar se je zgodilo s tole smokvo, ampak tudi če boste rekli tej gori: ›Vzdigni se in se vrzi v morje,‹ se bo zgodilo.

Če boste [resnično] verovali, boste prejeli vse, kar boste prosili v molitvi.«

Evangelij po Mateju 21,18-22

Ko so se njegovi učenci čudili ter Jezusa spraševali, kako je lahko le z besedo uničil smokvino drevo, jim je On odgovoril: »*Če boste verovali in ne dvomili*, boste lahko storili enako, kot sem sam storil s smokvinim drevesom – in opravljali boste še večja dela, kot je ta.« (Evangelij po Janezu 14,12)

Dokazali smo že, da je vera Božji dar, zato rej vemo, da imamo vero. (Glej Rimljanom 12,3.) Dvom pa je izbira. Dvom je hudičeva bojna taktika proti našemu umu.

Glede na to da lahko izbirate svoje misli, je dobro, da prepoznate dvom, ko se pojavi. Recite mu: »Ne, hvala« – in še naprej verujte!

Izbira je vaša!

NEVERA JE NEUBOGLJIVOST

Ko so prišli k množici, je nekdo stopil k njemu, se vrgel pred njim na kolena in rekel:

»Gospod, usmili se mojega sina! Božjasten je in hudo trpi. Večkrat pade v ogenj in večkrat v vodo.

Privedel sem ga že k tvojim učencem, pa ga niso mogli ozdraviti.«

Jezus je odvrnil: »O neverni in pokvarjeni rod! Do kdaj bom pri vas? Do kdaj vas bom prenašal? Privedite mi ga sem!«

Jezus mu je zapretil in demon je šel iz njega; deček pa je bil od tiste ure zdrav.

Tedaj so se učenci približali Jezusu in mu na samem rekli: »Zakaj ga mi nismo mogli izgnati?«

»Zato, ker imate malo vere,« jim je dejal.

Evangelij po Mateju 17,14-20

Pomnite, nevera vodi v neubogljivost.

Mogoče je Jezus svoje učence naučil, kaj storiti v takšnih primerih, njihova nevera pa je povzročila, da ga niso ubogali – zato niso bili uspešni.

Kakorkoli, nevera nam bo, podobno kot dvom, nam bo preprečila početi to, za kar nas je Bog v življenju poklical in mazilil. Prav tako nam bo preprečila, da bi izkusili občutek miru, v katerem naj bi uživali, ko bomo v Njem našli počitek za svoje duše. (Glej Evangelij po Mateju 11,28-29.)

SOBOTNI POČITEK

Potrudimo se torej stopiti v ta počitek [dan od Boga, da ga bomo poznali in sami izkusili], da ne bo kdo po tem zgledu padel zaradi nepokornosti [kot so padli tisti v puščavi].

Hebrejcem 4,11

Če preberete celotno četrto poglavje knjige Hebrejcem, boste ugotovili, da govori o sobotnem počitku, ki je dosegljiv Božjemu ljudstvu. V stari zavezi se je „šabat“ praznoval kot dan počitka. V novi zavezi pa je ta omenjeni sobotni počitek duhovno mesto počitka. Privilegij vsakega vernika je, da lahko zavrne skrb ali tesnobo. Kot verniki lahko tako vi kot jaz vstopimo v Božji počitek.

Če pozorno preberemo Hebrejcem 4,11, bomo videli, da nikoli ne bomo mogli vstopiti v ta počitek, razen po veri; lahko pa ga izgubimo zaradi nevere in neubogljivosti. Nevera nas bo zadrževala v „življenju v puščavi“, Jezus pa je priskrbel trajno mesto počitka, ki ga lahko dosežemo samo z življenjem po veri.

ŽIVETI IZ VERE V VERO

V njem se namreč razodeva Božja pravičnost, iz vere v vero, kakor je zapisano: Pravični bo živel iz vere.

Pismo Rimljanom 1,17

Spomnim se dogodka, ki lahko jasno razloži to bistvo. Nekega večera sem se sprehajala po hiši, skušala opraviti par gospodinjstkih opravil, in bila izjemno nesrečna. Nisem bila vesela – v mojem srcu ni bilo miru. Ves čas sem spraševala Gospoda: »Kaj je narobe z mano?« Zelo pogosto sem se tako počutila in resnično se želela vedeti, kaj je vzrok moji težavi. Skušala sem slediti vsemu, kar sem se naučila v hoji z Jezusom, vendar se mi je zdelo, kot da mi nekaj manjka.

V tem času je zazvonil telefon in medtem ko sem se pogovarjala, sem brskala po škatli svetopisemskih kartic, ki mi jih je nekdo poslal. Nisem bila zares pozorna na kartice, temveč sem jih le prestavljala naokoli, medtem ko sem se pogovarjala po telefonu. Ko sem odložila telefon, sem se odločila izbrati naključno kartico, da bi videla, ali me bo ta opogumila.

Iz kupa sem potegnila vrstico Rimljanom 15,13: »Bog upanja pa naj vas napolni z vsem veseljem in mirom v verovanju [preko izkušanja vaše vere], da bi bili v môči Svetega Duha polni (preplavljeni) upanja.«

Takrat sem dojela!

Moja težava sta bila dvom in nevera. Bila sem čedalje bolj nesrečna, ker sem verjela hudičevim lažem. Razmišljala sem negativno. Ker nisem verjela, nisem mogla imeti radosti in miru. Nemogoče je imeti radost in mir ter živeti v neveri.

Odločite se, da boste verjeli Bogu in ne hudiču!

Naučite se živeti iz vere v vero. V skladu z Rimljanom 1,17 je tako razodeta Božja pravičnost. Gospod mi je moral razodeti, da sem, namesto da bi živela iz vere v vero, velikokrat živela iz vere v dvom in nevero. Potem sem se za nekaj časa vrnila k veri, a se kasneje vrnila k dvomu in neveri. Ves čas sem kolebala med enim in drugim. To je bil razlog, zakaj je bilo v mojem življenju toliko težav in bede.

Pomnite, v skladu z Jakobom 1,7-8, je v duši razdvojen človek nestanovit in nikoli ne bo prejel od Gospoda tega, kar želi. Odločite se, da ne boste razdvojeni. Ne živite v dvomu!

Bog ima za vas načrtovano izjemno življenje. Ne dovolite, da bi vam ga hudič vzel preko laži! Namesto tega ... zavrzite argumente in teorije, iskanje razlogov in razglabljanje ter vsakršno ponosno in vzvišeno stvar, ki se postavlja proti [pravemu] spoznanju Boga, in vsako misel podvrzite poslušnosti Kristusu (Mesiju, Maziljenemu). (Glej 2 Korinčanom 10,5.)

Poglavje

12

Vznemirjen in zaskrbljen um

Vznemirjen in zaskrbljen um

Vznemirjenost in skrb sta napad na naš um. Skušata nam preprečiti, da bi služili Gospodu. Sovražnik dve nadlogi uporablja zato, da bi potolkel našo vero, da ne bi mogla rasti in nam pomagati živeti zmagoslavno.

... ne srđi se, ker bi le hudo storil.

PSALM 37,8 CHR

Nekateri ljudje imajo toliko skrbi, da bi lahko celo rekli, da so odvisni od zaskrbljenosti. Če nimajo lastnih skrbi, jih bo skrbela situacija nekoga drugega. Tudi sama sem imela to težavo, zato lahko upravičeno opišem to stanje.

Zaradi nenehnih skrbi nisem nikoli uživala v miru, za katerega je Jezus umrl, da bi mi ga dal.

Povsem nemogoče je, da bi hkrati skrbeli in živel v miru.

Mir ni nekaj, kar lahko človeku nadenemo, temveč je sad Duha (Galačanom 5,22), sad pa je posledica ostajanja na trti (Janez 15,4). Ostajanje se nanaša na vstop v „Božji počitek“, o katerem govori četrto poglavje pisma Hebrejcem, najdemo pa ga tudi drugje v Božji besedi.

V Svetem pismu najdemo različne besedne zveze, ki se nanašajo na skrb, odvisno od prevoda, ki ga berete. Prevod *King James* ne uporablja izraza „skrb“. Poleg „ne srđi se“ (Psalm 37,8) so uporabljeni še drugi primeri besednih zvez, ki opozarjajo na skrb: „ne mislite na to“, (Matej 6,25), „ne bodite v skrbeh“ (Filipljanom 4,6 EKU) in „vse skrbi preložite“ (1 Peter 5,7). Sama ponavadi uporabljam *The Amplified Bible*, ki vključuje različne prevode teh in drugih besednih zvez, ki se nanašajo na temo. Da bi v preostanku poglavja poenostavila poučevanje, se bom na to stanje sklicevala kot na „skrb“.

DEFINICIJA SKRBI

Websterjev slovar besedo skrb definira kot: » – nepreh. glag. 1. počutiti se neprijetno ali nemirno ... – preh. glag. 1. povzročiti občutek tesnobe, obupa ali nemira ... – sam. ... 2. vir nadležnih skrbi.«¹ Slišala sem tudi definicijo, da je skrb kot mučenje samega sebe z nadležnimi mislimi.

Ko sem videla del, ki govori o mučenju samega sebe z nadležnimi mislimi, sem se v tistem trenutku odločila, da sem pametnejša od tega. Verjamem, da to velja za vsakega kristjana. Menim, da imajo verniki veliko več modrosti, kot da bi posedali naokoli in se mučili.

Skrb zagotovo nikoli ničesar ne izboljša, zakaj se ji torej ne bi odpovedali?

Oči mi je odprl tudi drugi del definicije: »Z zobmi zgrabiti za vrat in stresati ali maličiti, kot ena žival stori z drugo, ali pa nadlegovati s ponavljajočim grizenjem in hlantanjem.«²

Ko sem premišljevala o tej definiciji, sem prišla do naslednje povezave – hudič uporablja skrb, da počne z nami točno to, kar je opisano zgoraj. Po tem zgolj nekajurnem napadu skrbi se počutimo točno tako – kot bi nas kdo zgrabil za vrat in nas stresal, dokler nismo povsem izmučeni in izmaličeni. Ponavljajoče se misli, ki pridejo in ne želijo oditi, so podobne ponavljajočemu se grizenju in hlantanju, ki je opisano v tej definiciji.

Skrb je zagotovo satanov napad na um. Vernik se nauči spretnega ravnanja z umom, sovražnik pa hoče preprečiti, da se te spretnosti nikoli ne udejanjijo. Hudič skuša naše misli zamotiti z napačnimi načini razmišljanja, da naš um nikoli ne bi prišel do trenutka, ko bi ga lahko uporabili za to, za kar ga je Bog ustvaril.

V zadnjem poglavju bomo govorili o tem, kaj je dobro storiti za naš um. Zaenkrat pa nadaljujmo proučevanje skrbi, dokler se nam njihova neuporabnost v celoti ne razodene.

Evangelij po Mateju 6,25–34 so odlične vrstice, ki jih je dobro prebrati, ko čutimo, da nad nas prihaja „napad skrbi“. Poglejmo si vsako vrstico posebej, da bomo videli, kaj nam Gospod pravi o tej ključni temi.

KAJ NI ŽIVLJENJE VEČ KOT STVARI?

Zato vam pravim: Nehajte biti neprestano v skrbeh (ne bodite vznemirjeni in zaskrbljeni) za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje [po kvaliteti] več kot jed in telo [veliko več in bolj izvrstno] kot obleka?

Evangelij po Mateju 6,25

Življenje bi moralo biti tako zelo kakovostno, da bi neizmerno uživali v njem. V Evangeliju po Janezu 10,10 Jezus pravi: »Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju (v polnosti, do presežkov).« Satan nam skuša to življenje ukrasti na različne načine – eden izmed njih je skrb.

V Evangeliju po Mateju 6,25 nas Jezus uči, da v življenju ni nič takšnega, za kar bi nas moralo skrbeti – v nobenem pogledu! Bog nam je priskrbel dovolj kakovostno življenje in vanj vključil vse potrebne stvari – vendar če nas glede stvari skrbi, jih skupaj z življenjem, ki nam ga je On namenil, izgubimo.

MAR NISTE VREDNI VEČ KOT PTICE?

Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one?

Evangelij po Mateju 6,26 SSP

Morda bi nam vsem dobro delo, če bi nekaj časa opazovali ptice. To nam je Gospod ukazal početi.

Če že ne vsak dan, si moramo vsaj občasno vzeti čas, da jih opazujemo in se spomnimo, kako dobro je poskrbljeno za naše pernate prijatelje. Dobesedno ne vedo, od kod bodo dobili naslednji obrok – vendar kljub temu nisem nikoli videla ptice, ki bi sedela na veji in zaradi skrbi doživljala živčni zlom.

Učiteljevo bistvo je zelo preprosto: »*Mar niste vredni več kot ptice?*«

Četudi se morda borite s slabo samopodobo, lahko zagotovo verjamete, da ste vredni več kot ptica, pa poglejte, kako dobro naš nebeški Oče pazi nanje.

KAJ PRIDOBITE Z ZASKRBLJENOSTJO?

Kdo izmed vas pa more s skrbjo in vznemirjenostjo dodati eno mero (komolec) svoji veličini ali dolžini življenja?

Evangelij po Mateju 6,27

Hitro povzamemo, da je skrb nesmiselna. Skrb ne doseže nič dobrega. Če je to res, zakaj torej skrbeti, zakaj se vznemirjati?

ZAKAJ BI SE VZNEMIRJALI?

In zakaj se vznemirjate zaradi obleke? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo,

toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu (odličnosti, dostojanstvu in eleganci) ni bil oblečen kakor ena izmed njih.

Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki je danes živa in zelena, jutri pa jo vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverni?

Evangelij po Mateju 6,28-30

Gospod z uporabo prisprode ene svojih stvaritev pojasni: Če je lahko za cvetlico, ki ničesar ne počne, tako dobro poskrbljeno in je videti tako lepa, da prekaša celo Salomona v vsej njegovi veličastnosti, potem lahko zagotovo verjamemo, da bo poskrbljeno in preskrbljeno tudi za nas.

ZATOREJ, NE SKRBITE IN NE VZNEMIRJAJTE SE!

Ne skrbite torej in ne vznemirjajte se, rekoč: »Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli?«

Evangelij po Mateju 6,31

To vrstico rada razširim in ji dodam še vprašanje: »Kaj pa zdaj?«

Mislim, da satan pošilja naokoli svoje demone, katerih naloga je vsakodnevno prenašanje te fraze v ušesa vernikov. Izstrelijo težka vprašanja, vernik pa zapravlja svoj dragoceni čas s tem, ko se skuša dokopati do odgovorov. Hudič neprestano bojuje bitko na bojnem polju uma v upanju, da bo kristjana vpletel v dolgotrajen, izčrpavajoč boj, ki ga bo ogromno stal.

Bodite pozorni na 31. vrstico, kjer nas Gospod podučí, naj ne skrbimo in naj ne bomo vznemirjeni. Ne pozabite, da usta govorijo, česar je polno srce. (Glej Matej 12,34.) Sovražnik ve, da bodo slabe misli sčasoma začele uhajati skozi naša usta, če jih bo neprestano podtikal našemu umu. Naše besede so zelo pomembne, ker potrjujejo našo vero – ali v nekaterih primerih naše pomanjkanje vere.

IŠČITE BOGA, NE DAROV

Po vsem tem sprašujejo in hrepenijo pogani (neverniki). Saj vaš nebeški Oče dobro ve, da vse to potrebujete.

Iščite (namerite, prizadevajte si) najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost (Njegov način dela in Njegov prav) in potem vam bo dano vse to in še več.

Evangelij po Mateju 6,32-33

Jasno je, da Božji otroci ne smejo biti podobni svetu! Svet išče stvari, mi pa moramo iskati Gospoda. Obljubil nam je, da nam bo priskrbel vse potrebno, če to počnemo.

Naučiti se moramo iskati Božje obličje in ne Njegove roke!

Naš nebeški Oče se raduje v dajanju dobrih stvari svojim otrokom, vendar zgolj takrat, ko naše srce ni ujeto vanje.

Bog ve, kaj potrebujemo, še preden ga prosimo. Če mu prošnje preprosto naznanimo (Filipljanom 4,6), jih bo On ob svojem času uresničil. Skrb nikakor ne bo pomagala naši situaciji. Nasprotno, skrb bo otežila naš napredek.

ŽIVITE VSAK DAN POSEBEJ

Ne skrbite in se ne vznemirjajte za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegovo zlo.

Evangelij po Mateju 6,34

Skrb ali zaskrbljenost rada opišem kot zapravljanje današnjega dne za to, da skušamo razumeti jutrišnjega. Naučimo se izkoristiti čas, ki nam ga je dal Bog, za kar je On želel.

Življenje je treba živeti - tu in zdaj!

Na žalost zna zelo malo ljudi vsak dan izkoristiti v polni meri. Kljub temu lahko vi postanete eden izmed njih. Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. (Glej Evangelij po Janezu 10,10.) Ne dovolite mu, da bi to še nadalje počel! Ne zapravite današnjega dne zato, da bi skrbeli za jutri. Danes imate dovolj izzivov, ki potrebujejo vso vašo pozornost. Nad vami je Božja milost, da zmorete, karkoli je danes potrebno. Toda jutrišnja milost ne bo prišla pred jutrišnjim dnem – zato ne zapravite današnjega dne!

NE SKRBITE IN NE VZNEMIRJAJTE SE

Nič ne skrbite in ne vznemirjajte se glede ničesar, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo (jasno željo), z zahvaljevanjem.

Filipljanom 4,6

To je še ena vrstica, na katero je dobro pomisliti, ko nas „napade skrb“.

Toplo priporočam glasno izgovarjanje Božje besede. Božja beseda je dvorezen meč, ki ga je treba zavihetati proti sovražniku. (Glej Hebrejcem 4,12; Efežanom 6,17.) Meč, spravljen v nožnici, vam med napadom ne bo veliko koristil.

Bog nam je dal svojo Besedo, uporabljajte jo! Naučite se tovrstnih vrstic in takrat, ko vas sovražnik napade, njegovemu napadu odgovorite z istim orožjem, kot ga je uporabljal Jezus: *Z besedo!*

PODIRAJTE RAZMISLEKE

... zavračamo argumente, teorije in razmišljanje ter vsako ponosno in vzvišeno stvar, ki se postavlja proti [pravemu] spoznanju Boga; in vsako misel ter namen podvržemo poslušnosti Kristusu (Mesiju, Maziljencu).

2 Korinčanom 10,5

Ko misli, ki so vam ponujene, niso v skladu z Božjo Besedo, je najboljši način, kako utišati hudiča, da izgovarjate Besedo.

Beseda, ki pride iz vernikovih ust, podkrepljena z vero, je najbolj učinkovito orožje, ki ga lahko uporabimo za zmago nad skrbmi in vznemirjenostjo.

PREVALITE SVOJE SKRBI NA BOGA

Ponižajte se [spustite se, znižajte svoje mnenje o sebi] pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša.

Vso svojo skrb [vznemirjenost, zaskrbljenost, vse pomisleke enkrat za vselej] vrzite nanj, saj on skrbi za vas.

1 Peter 5,6

Ko nam sovražnik skuša podtakniti težavo, izkoristimo ugodnost in jo prevalimo na Boga. Beseda ‚vreči‘ pravzaprav pomeni zalučati ali metati. Tako jaz kot vi lahko vržemo težave Bogu, in verjemite mi, da jih je On zmožen ujeti. On ve, kaj storiti z njimi.

Ta odlomek nam da vedeti, da ponižati se pomeni ne skrbeti. Oseba, ki skrbi, še vedno misli, da lahko nekako sama reši težavo. Ko smo zaskrbljeni, naš um dirja naokoli in skuša najti rešitev za situacijo. Ponosen človek je poln samega sebe, medtem ko je ponižen človek poln Boga. Ponosen človek skrbi, ponižen pa čaka.

Bog je edini, ki nas lahko reši in On želi, da se tega zavedamo, zato da bo v vsaki situaciji naš prvi odziv ta, da se opremo Nanj in vstopimo v Njegov počitek.

BOŽJI POČITEK

O naš Bog, mar jih ne boš obsodil? Mi smo namreč nemočni pred to veliko množico, ki prihaja nad nas. Ne vemo, kaj naj storimo: vate so uprte naše oči!

2 Kroniška 20,12 SSP

Obožujem to vrstico! Ljudje, omenjeni v tej vrstici, so prišli do točke, kjer so zagotovo dojeli tri stvari:

1. Proti svojim sovražnikom niso imeli moči.
2. Niso vedeli, kaj storiti.
3. Njihove oči so morale biti osredotočene na Boga.

V 15. in 17. vrstici istega poglavja vidimo, kaj jim je rekel Gospod, ko so se končno tega zavedali in mu to tudi prostovoljno priznali:

... Ne bojte se in se ne plašite pred to veliko množico, kajti ne boste se bojevali vi, temveč Bog ...

A tokrat se vam ne bo treba bojevati: samo razpostavite se in čakajte ... pa boste videli zmago, ki vam jo bo naklonil GOSPOD!

Kakšen je naš položaj? Bivati moramo v Jezusu in vstopiti v Božji počitek. Ves čas moramo čakati na Gospoda, naše oči morajo biti osredotočene Nanj, početi moramo to, kar nam On ukaže in tudi drugače imeti ‚spoštljiv strah‘ pred tem, da bi živeli v mesu.

Kar se tiče vstopa v Gospodov počitek, bi želela reči naslednje: ne obstaja ‚Božji počitek‘ brez nasprotja.

Za ponazoritev bi želela z vami deliti zgodbo, ki sem jo nekoč slišala. Dva umetnika so prosili, naj naslikata mir, kot ga sama dojemata. Eden je naslikal tiho, mirno jezero nekje visoko med gorami. Drugi pa je naslikal deroči, sunkoviti slap, nad katerega se je nagibala breza. Na eni njenih vej je v svojem gnezdu počivala ptica.

Katera slika resnično prikazuje mir? Mir prikazuje druga slika, ker mir ne obstaja brez nasprotja. Prva slika predstavlja mirovanje. Prizor, ki ga prikazuje, je spokojen; posameznik bi morda želel iti tja, da si opomore. Gorsko jezero predstavlja prijetno sliko, vendar ne upodablja ‚Božjega počitka‘.

Jezus pravi: »Mir vam zapuščam, svoj [lasten] mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet.« (Evangelij po Janezu 14,27) Njegov mir je duhovni mir, Njegov počitek pa deluje sredi nevihte – in ne v njeni odsotnosti. Jezus ni prišel, da bi iz našega življenja odstranil vse nasprotje, temveč da bi nam dal drugačen pristop do življenjskih neviht. Nase moramo vzeti Njegov jarem in se učiti od Njega (Glej Evangelij po Mateju 11,29.) To pomeni, da se moramo naučiti Njegovih poti in se z življenjem spoprijeti tako, kot se je On.

Jezus ni skrbel, zato tudi nam ni treba skrbeti!

Če čakate na brezskrbno obdobje, vam moram verjetno povedati, da boste na to zelo dolgo čakali, saj takšen čas verjetno nikoli ne bo prišel. To ne pomeni, da sem negativna. Le odkrita sem!

Evangelij po Mateju 6,34 nam predlaga, naj ne skrbimo za jutri, kajti vsak dan prinese dovolj težav. To je rekel sam Jezus in pri tem zagotovo ni bil negativen. To, da smo umirjeni in uživamo Božji počitek sredi nevihte, daje Gospodu slavo, ker dokazuje, da njegovi načini delujejo.

SKRBI, SKRBI, SKRBI!

Mnogo let sem skrbela zaradi stvari, glede katerih nisem mogla storiti ničesar. Ta leta bi želela dobiti nazaj in pokazati drugačen pristop, vendar ko enkrat preživimo čas, ki nam ga je Bog dal, ga je nemogoče dobiti nazaj in storiti stvari drugače.

Po drugi strani pa moj mož nikoli ni imel skrbi. Včasih sem se jezila nanj, ker ni želel skupaj z mano skrbeti in se mi pridružiti pri razglabljanju o vseh klavnih možnostih, ki bi se zgodile, če Bog ne bi zadostil najinim potrebam. Bili so trenutki, ko sem sedela v kuhinji in se zatopila v račune in čekovno knjižico. Z vsakim trenutkom sem postajala bolj razburjena, ker je bilo računov več kot denarja. Dave pa je bil v sosednji sobi, kjer se je igral z otroki in gledal televizijo, medtem ko so oni skakali po njegovem hrbtu in mu na lase pritrjevali navijalke.

Spomnim se, kako sem mu v neprimernem tonu rekla: »Zakaj ne prideš sem in nekaj ukreneš, namesto da se igraš, medtem ko jaz skušam rešiti to zmešnjavo?« Ko mi je odgovoril z: »Kaj pa želiš, da storim?«, se nikoli nisem ničesar spomnila. Postala sem le še bolj jezna, ker si je on drznil uživati, medtem ko sva se soočala s tako obupno finančno situacijo.

Dave me je pomiril, ko me je spomnil, da je Bog še vedno zadostil najinim potrebam, da midva opravljava svoj del (dajanje desetnin in dari-

tev, molitev in zaupanje), Gospod pa bo zagotovo še naprej izpolnjeval svoj del. (Moram pojasniti, da je Dave zaupal, medtem ko je mene skrbelo.) Potem sem šla v sobo k njemu in otrokom in le malo kasneje so se te misli prikradle nazaj v moj um: »Kaj bomo pa zdaj? Kako bomo plačali te račune? Kaj pa če ...«

Na filmskem platnu domišljije sem videvala vse mogoče katastrofe – zaseg lastnine, zaplemba avtomobila, sramota pred sorodniki in prijatelji, če bi jih morala prositi za denarno pomoč, in tako dalje. Ste se kdaj znašli v takšnem ‚filmu‘ ali pa se vam takšne misli neprestano podijo po glavi? Seveda ste se, sicer verjetno ne bi brali te knjige.

Potem ko sem se nekaj časa zabavala z mislimi, ki mi jih je hudič ponudil, sem ponavadi odtavala nazaj v kuhinjo, vzela račune, kalkulator in čekovno knjižico, ter ponovno ponovila vso zmešnjavo. Bolj kot sem to ponavljala, bolj razburjena sem postajala. Potem sem ponovila isti prizor! Kričala sem na Dava in otroke, ker so se zabavali, medtem ko je bila vsa ‚odgovornost‘ na meni!

V resnici pa to, kar sem doživljala, ni bila odgovornost, temveč skrb – nekaj, kar mi je Bog izrecno naročil, naj prenesem Nanj.

Ko se zdaj ozrem nazaj, se zavedam, da sem zapravila vse tiste večere, ki mi jih je Bog dal na začetku najinega zakonskega življenja. Čas, ki nam ga daje, je dragoceno darilo – jaz pa sem ga dala hudiču. Vaš čas pripada le vam. Uporabite ga modro, kajti na to pot se ne morete več vrniti.

Bog je zadostil vsem najinim potrebam in to je storil na mnogo načinov. Nikoli naju ni razočaral – niti enkrat. Bog je zvest!

NE SKRBI – ZAUPAJ BOGU

**Naj vašega značaja in morale ne določa sla po denarju [vključujoč pohlep, lakomnost, slo in željo po zemeljskem imetju].
Zadovoljni bodite s sedanostjo [z okoliščinami in s tem, kar**

imate], ker je On sam [Bog] rekel: Nikakor te ne bom pustil na cedilu, ne bom se ti odrekel, nikakor te ne bom zapustil. Ne, ne, ne, na nobeni točki te ne bom pustil nemočnega, ne bom se ti odpovedal, niti te ne bom razočaral (ne bom te spustil)! [Prav zagotovo ne!]

Hebrejcem 13,5

To je odlična vrstica, ki jo lahko uporabite za spodbujanje samega sebe, ko vas skrbi, ali bo Bog poskrbel za vas.

V tem odlomku nam Gospod daje razumeti, da nam ni treba skrbeti za denar in se spraševati, kako bomo poskrbeli zase. On bo za vse to poskrbel namesto nas. Obljubil je, da nas ne bo pustil na cedilu in nas ne bo zapustil.

Opravite svoj del, ne skušajte pa opraviti Božjega dela. To breme je pretežko, da bi ga nosili – in če ne boste previdni, se boste zlomili pod njegovo težo.

Ne skrbite. Zaupajte v Gospoda (zanesite se, oprite se Nanj in verjemite) in delajte dobro, tako boste lahko prebivali v deželi in se pasli v zaupanju ter bili zares nahranjeni. (Glej Psalm 37,3.)

To vam obljubim!

Poglavje

13

*Obsojajoč, kritičen
in sumničav um*

Ljudje doživljajo v življenju ogromno muk zaradi naravnosti k obsojanju, kritiziranju in sumničavosti. Ti sovražniki uničujejo ogromno odnosov. Ponovno poudarjam, da je um bojno polje.

Ne sodite, da ne boste sojeni.

EVANGELIJ PO MATEJU 7:1 SSP

Misli – že zgolj ‚jaz mislim‘ – so lahko orodje, ki ga hudič uporablja, da bi bil posameznik osamljen. Ljudje so neradi v bližini nekoga, ki želi o vsaki stvari izraziti mnenje.

Naj vam dam primer. Poznala sem gospo, katere mož je bil zelo premožen poslovnež. Ponavadi je bil rad tiho, ona pa je želela, da bi več govoril. Bil je razgledan in je imel ogromno znanja. Ko sta bila v skupini ljudi in je nekdo načel pogovor o zadevi, o kateri bi lahko njen mož podal pomemben vpogled, se je žena razjezila nanj. Lahko bi sodeloval v pogovoru, vendar tega ni storil.

Ko sta se vrnila domov z zabave, ga je žena okarala in mu rekla: »Zakaj nisi spregovoril in ljudem povedal vsega, kar veš o temi, o kateri ste govorili? Zgolj sedel si in se obnašal, kot da ničesar ne veš!«

»Sam že vem, kar vem,« ji je odgovoril. »Zato skušam biti tiho in poslušati, da bi ugotovil, kaj o tem vedo drugi.«

Mislím, da je bil točno to razlog, zakaj je bil ta mož premožen. Bil je tudi moder! Redkokdo pride do premoženja brez modrosti in redkokdo ima prijatelje, če ni z odnosi ravnal modro.

Obsojanje, podajanje mnenja in kritičnost so tri poti, ki bodo odnos zagotovo ponesle v propad. Satan seveda želi, da se tako jaz kot vi počutimo osamljene in zavrnjene, zato naš um napada na teh pod-

ročjih. To poglavje bo, upam, v pomoč pri prepoznavanju napačnih vzorcev mišljenja in spoprijemanju s sumničavostjo.

DEFINICIJA OBSOJANJA

V Vinovem slovarju *An Expository Dictionary of New testament Words* je ena od grških besed, prevedenih kot *sodba*, delno definirana kot ‚odločitev o napakah drugih‘ in se navezuje na besedo ‚odsodba‘.¹ Glede na ta isti vir je grška beseda, ki je prevedena kot *soditi*, delno opredeljena kot ‚oblikovati mnenje‘ in se navezuje na besedi ‚razsodba, kazen‘.²

Bog je edini, ki ima pravico, da obsoja ali kaznuje. Zato se takrat, ko nekoga obsojamo, na nek način postavljamo na mesto Boga v življenju te osebe.

Ne vem kaj vi menite o tem, a mene ta misel napolni s kančkom strahospoštovanja. Drznem si marsikaj, vendar ne bi skušala biti Bog! Nekoč so bila ta področja težaven del moje osebnosti; verjamem, da bom z vami lahko delila nekaj stvari, ki me jih je naučil Bog, in vam bodo v pomoč.

Kritičnost, podajanje mnenj in obsojanje so videti kot sorodniki, zato bomo o njih govorili skupaj kot o eni veliki težavi.

Sama sem bila kritična, ker sem vedno videla to, kar je narobe, namesto tega, kar je prav. Nekateri osebnostni tipi so bolj nagnjeni k tej pomanjkljivosti kot drugi. Vedrejši osebnostni tipi ne želijo videti drugega kot ‚srečne ali zabavne‘ strani v življenju, zato niso tako pozorni na druge strani, ki bi jim lahko pokvarile užitek. Bolj melanholične osebnosti in osebnosti, ki so nagnjene k nadziranju, pa pogosto najprej vidijo to, kar je narobe. Ljudje s takšno osebnostjo so radodarni pri izražanju svojih negativnih mnenj in pogledov drugim.

Zavedati se moramo, da vidimo na svoj način. Ljudem radi povemo, kaj si mislimo, in ravno v tem je bistvo – to, kar jaz mislim, je morda prav zame, ni pa nujno, da drži tudi za vas, in obratno. Vsi

seveda vemo, da zapoved „Ne kradi!“ drži za vsakogar, vendar tu mislim na tisoče vsakodnevnih odločitev, za katere ne moremo trditi, da so pravilne ali ne, temveč so preprosto osebne odločitve. Dodala bi, da so to odločitve, ki jih imajo ljudje pravico sprejemati samostojno, brez zunanjega posredovanja.

Z možem imava nadvse različen pristop do mnogih vprašanj. Eno izmed teh je opremljanje hiše. Ne gre za to, da nama ni vseč nič od tega, kar bi izbral drugi, vendar če greva skupaj nakupovat stvari za gospodinjstvo, je Davu vedno vseč eno, meni pa nekaj drugega. Zakaj? Preprosto zato, ker sva različni osebi. Njegovo mnenje velja prav toliko kot moje in moje mnenje velja prav toliko kot njegovo – sta pač preprosto različni.

Več let je trajalo, da sem razumela, da z Davom ni nič narobe zgolj zato, ker se ne strinja z menoj. Seveda sem mu ponavadi dala vedeti, da mislim, da je z njim nekaj narobe, ker nima enakega mnenja kot jaz. Očitno je, da je moje obnašanje povzročilo veliko trenja med nama in ranilo najin odnos.

PREVZETNOST: TEŽAVA Z „JAZOM“

... vsakogar izmed vas opozarjam, naj se ne precenjuje in naj ne misli o sebi več, kot sme [ne imejte pretiranega mnenja o lastni pomembnosti], temveč trezno presodite svoje sposobnosti, vsak pač po meri vere, ki mu jo je Bog dal.

Rimljanom 12,3

Sodba in kritika sta sad globlje težave - prevzetnosti. Ko je ‚jaz‘ v nas večji, kot bi moral biti, bo vedno povzročil težave, o katerih ravnoma razglabljamo. Sveto pismo nas ves čas svari pred prevzetnostjo.

Kadarkoli se izkažemo na kakšnem področju, je to le zato, ker nam je Bog za to dal dar milosti. Če smo prevzetni in se imamo v lastnih očeh za pomembne, bomo zaradi tega zviška gledali na druge ter jih imeli za manjvredne. Takšno obnašanje in mišljenje je Gospodu nadvse

ostudno in odpre mnogo vrat, skozi katera lahko sovražnik vstopi v naša življenja.

SVETI STRAH

Bratje, če zasačite koga pri kakšnem prestopku ali kakršnemkoli grehu, ga vi, ki ste duhovni [ki ste dojemljivi za Duha in vas Duh vodi], opomnite in povrnite na pravo pot, brez kakšne prevzetnosti in z vso blagostjo. Pri tem pazi nase, da ne boš tudi sam padel v skušnjava.

Nosíte (trpite, prenašajte) drug drugemu bremena in moralne pomanjkljivosti in tako boste v popolnosti izpolnili Kristusovo (Mesijevo) postavo ter dopolnili, kar manjka [v vaši ubogljivosti glede tega].

Kajti če kdo misli, da je kaj [da je preveč pomemben, da bi nosil bremena drugih], ko ni nič [posebnega, razen v lastnem dojemanju], vara, slepi in goljufa sam sebe.

Galačanom 6,1-3

Skrbno proučevanje teh vrstic nam hitro razodene, kako naj se odzovemo na šibko točko, ki jo opazimo pri drugih. Te vrstice določajo miselnost, ki jo moramo ohraniti v sebi. Imeti moramo ‚sveti strah‘ do prevzetnosti in biti zelo previdni glede obsojanja ali kritiziranja drugih.

KDO SMO MI, DA BI SODILI?

Kdo si ti, da sodiš in grajaš tujega služabnika? Naj stoji ali pade, to je stvar njegovega gospodarja. Vendar pa bo stal in bo nošen, saj je Učitelj (Gospod) dovolj močan, da ga podpre in postavi.

Rimljanom 14,4

Pomislite takole: recimo, da vaša soseda pride na vaša vhodna vrata in vam začne ukazovati, kaj morajo vaši otroci obleči, ko gredo v šolo, in katere predmete bi si po njenem mnenju morali izbrati. Kako bi se na to odzvali? Ali pa si zamislite, da bi soseda vstopila v vašo hišo in

vam povedala, da ji ni všeč, kako vaša čistilka (s katero ste bili sicer zelo zadovoljni) počisti vaš dom. Kaj bi rekli sosedi?

Točno to je bistvo zgornje vrstice. Vsak od nas pripada Bogu. Če tudi imamo svoje slabosti, nas je On sposoben postaviti na noge in nas upravičiti. Odgovore moramo dajati Bogu in ne drug drugemu - zato ne smemo soditi drug drugega na kritičen način.

Hudič je zelo zaposlen z dajanjem zadolžitev demonom, da ti v posameznikov um sejejo misli obsojanja in kritike. Spomnim se, kako zabavno se mi je zdelo sedeti v parku ali v nakupovalnem centru in preprosto opazovati ljudi, medtem ko sem si v mislih ustvarila mnenje o njih; o njihovih oblačilih, pričeskah, spremljevalcih itd. Ne moremo vedno preprečiti, da si ne bi ustvarili mnenja, ni pa nam ga treba vedno izraziti. Verjamem, da lahko zrastemo celo do mere, ko prenehamo imeti toliko mnenj, tista pa, ki jih imamo, niso več kritične narave.

Pogosto si rečem: »Joyce, to se te ne tiče.« Težava nastopi, ko v premlevamo neko mnenje toliko časa, dokler se ne prelevi v obsodbo. Več kot razmišljamo o nečem, večja postane težava, dokler je ne začnemo izražati drugim ali celo osebi, ki jo sodimo. Takrat stvar postane eksplozivna in je sposobna narediti veliko škode tako na področju odnosov kot tudi v duhovnem svetu. Svojim prihodnjim težavam se morda lahko izognete tako, da se preprosto naučite reči: »To se me ne tiče.«

Obsojanje in kritika sta bila v moji družini neobvladljiva, zato sem tako rekoč ,odrasla z njima'. To je videti (kot je morda tudi z vami), kot da bi skušali igrati nogomet z zlomljeno nogo. Sama sem skušala ,igrati' z Bogom. Želela sem delati kot On, misliti kot On, vendar mi ni uspelo. Treba je bilo mnogo let trpljenja, preden sem izvedela za trdnjave v umu, s katerimi sem morala opraviti, preden se je moje obnašanje lahko spremenilo.

Pomnite, vaša dejanja se ne bodo spremenila, dokler se ne spremeni vaš um.

V Evangeliju po Mateju 7,1-6 so klasične svetopisemske vrstice na temo obsojanja in kritiziranja. Ko imate težave z umom na tem področju, si preberite te in podobne vrstice. Preberite jih, potem jih ponovno preberite na glas in jih uporabite kot orožje proti hudiču, ki v vašem umu skuša zgraditi trdnjavo. Mogoče celo deluje iz trdnjave, ki je že mnoga leta zasidrana tam.

Poglejmo si ta odstavek, jaz pa bom pokomentirala vsak del posebej.

SETEV IN ŽETEV OBSOJANJA

Ne sodite, ne kritizirajte in ne obsojajte drugih, da ne boste sojeni, kritizirani in obsojeni vi sami.

S kakršno sodbo namreč sodite, kritizirate in obsojate druge, s takšno boste sojeni, kritizirani in obsojeni, in s kakršno mero [običajno] merite, s takšno se vam bo merilo.

Evangelij po Mateju 7,1-2

Ti vrstici nam jasno povesta, da bomo poželi to, kar sejemo. (Glej Galačanom 6,7.) Setev in žetev se ne nanašata le na področje kmetijstva in financ, temveč tudi na področje uma. Tako kot pridelek ali pa naložbo lahko posejemo in požanjemo tudi naravnost.

Pastor, ki ga poznam, pogosto pove, da ko sliši koga govoriti o njem na neprijazen ali obsojajoč način, se vpraša: »Ali oni sejejo ali jaz žanjem?« Pogosto požanjemo to, kar smo prej posejali v življenje nekoga drugega.

ZDRAVNIK, OZDRAVI SEBE!

Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš?

Ali kako moreš reči svojemu bratu: »Pústi, da vzamem iver iz tvojega očesa,« če imaš sam bruno v očesu?

Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš razločno videl odstraniti iver iz očesa svojega brata.

Evangelij po Mateju 7,3-5 SSP

Hudič nas nadvse rad zaposli, tako da v mislih obsojamo napake drugih. Tako nikoli ne vidimo ali pa se ne spopravimo s svojimi napakami.

Drugih ne moremo spremeniti, samo Bog jih lahko. Tudi sebe ne moremo spremeniti, lahko pa sodelujemo s Svetim Duhom in mu dovolimo, da on opravi delo v nas. Prvi korak do svobode na kateremkoli področju pa je soočenje z resnico, ki nam jo Gospod želi pokazati.

Ko se naše misli in pogovori vrtijo okoli tega, kaj je narobe z vsemi drugimi, smo običajno zaslepljeni glede lastnega ravnanja. Zato je Jezus zapovedal, naj se ne ukvarjamo s tem, kaj je narobe z drugimi, saj je v nas samih toliko napak. Dovolite Bogu, da najprej opravi z vami, potem pa se boste naučili svetopisemskega načina, kako pomagati bratu, da napreduje v krščanskem življenju.

LJUBITE DRUG DRUGEGA

Svetega (posvečenega) ne dajajte psom in svojih biserov ne mečite svinjam, da jih ne pomendrajó z nogami in se nato obrnejo ter vas raztrgajo.

Evangelij po Mateju 7,6

Verjamem, da se ta vrstica nanaša na našo od Boga dano zmožnost, da ljubimo drug drugega.

Če smo vi in jaz sposobni in nam je Bog zapovedal, da ljubimo druge, mi pa jih namesto tega obsojamo in kritiziramo, smo vzeli to, kar je sveto (ljubezen) in jo vrgli svinjam (demoniskim duhovom). Demonom smo odprli vrata, da pomendrajó to, kar je sveto, in se nato obrnejo in nas raztrgajo.

Razumeti moramo, da je ‚hoja v ljubezni‘ za nas zaščita pred demonskim napadom. Ne verjamem, da lahko hudič naredi resno škodo nekemu, ki resnično hodi v ljubezni.

Ko sem bila četrtri noseča, sem bila kot kristjanka, krščena v Svetem Duhu, poklicana, da služim Bogu, in vneta proučevalka Svetega pisma. Naučila sem se uporabljati svojo vero za ozdravljenje. Kljub temu pa sem bila v prvem tromesečju nosečnosti zelo, zelo bolna. Shujšala sem in izgubila energijo. Večino časa sem preživela na kavču s slabostjo in tako utrujena, da sem se komaj premikala.

Zaradi tega sem bila zelo zmedena, saj sem se pri ostalih treh nosečnostih počutila čudovito. V tistem času nisem poznala veliko Božje besede. Četudi sem hodila v cerkev, svoje vere nisem aktivno uporabljala. Dobro sem poznala Božje obljube, vendar sem bila bolna – in naj smo še toliko molili k Bogu ali pretili hudiču, to ni odstranilo težave.

Nekega dne, ko sem ležala v postelji in poslušala, kako se moj mož in otroci zabavajo na vrtu, sem napadalno vprašala Boga: »Kaj je vendar narobe z mano? Zakaj sem tako bolna? In zakaj se ne morem pozdraviti?«

Sveti Duh me je spodbudil, naj preberem Evangelij po Mateju 7. Gospoda sem vprašala, kaj ima to poglavje opravka z menoj in mojim zdravjem. Kljub temu sem ves čas čutila, da bi ga morala prebirati znova in znova. Takrat me je Bog spomnil na dogodek, ki se je zgodil pred nekaj leti.

Vodila in učila sem hišno skupino za proučevanje Svetega pisma, na katero je prišla mlada dama, ki ji bomo rekli Jane. Jane se je zvesto udeleževala srečanj, dokler ni zanosila. Potem je zelo težko prihajala redno, saj je bila ves čas utrujena in se je slabo počutila.

Ko sem tistega dne ležala v postelji, sem se spomnila, da sva s ‚sestro v Kristusu‘ ogovarjali, obsojali in kritizirali Jane, ker se preprosto ‚ni prebila‘ skozi svoje okoliščine in ni bila dovolj skrbna, da bi prišla

na svetopisemsko skupino. Nikoli ji nisva ponudili nikakršne pomoči. Preprosto sva si ustvarili mnenje, da je slabička in da je nosečnost izgovor za lenobo in razvajenost.

Zdaj pa sem bila v enakih okoliščinah, kot jih je Jane doživljala pred dvema letoma. Bog mi je pokazal, da sem s svojim obsojanjem in kritiziranjem široko odprla vrata hudiču. Vzela sem svoje bisere, to, kar je sveto (od Boga dano sposobnost, da bi ljubila Jane), ter jih vrgla pred svinje, sedaj pa so se te obrnile name in me pomendrale. Lahko vam povem, da sem se hitro spokorila. Takoj ko sem to storila, se je moje zdravstveno stanje izboljšalo in preostanek nosečnosti je minil dobro.

Iz tega pripetljaja sem se naučila pomembne lekcije o nevarnosti obsojanja in kritiziranja. Rada bi rekla, da po tej izkušnji nisem nikoli ponovila takšne napake, vendar moram žal povedati, da se mi je to zgodilo še velikokrat. Kadarkoli se je to zgodilo, se je Bog moral spoprijeti z menoj, za kar sem hvaležna.

Vsi delamo napake. *Vsi* imamo slabosti. Sveto pismo pravi, naj ne bomo do drugih trdosrčni in kritični, temveč naj bomo usmiljeni ter drug drugemu odpuščamo, kakor je tudi nam Bog milostno odpustil v Kristusu. (Glej Efežanom 4,32.)

OBSOJANJE PRINAŠA OBSODBO

Zate ni izgovora ali obrambe ali opravičila, o človek, ki sodiš in obsojaš druge, kdor koli že si. Kajti s tem, ko sodiš in obsojaš drugega, obsojaš sam sebe; saj ti, ki sodiš, običajno delaš isto [grajaš in obtožuješ].

Rimljanom 2,1

Z drugimi besedami, popolnoma enake stvari, zaradi katerih obsojamo druge, počnemo sami.

Gospod mi je nekoč dal zelo dober primer, da bi razumela to načelo. Razbijala sem si glavo, zakaj nekaj počnemo in se nam to zdi

popolnoma prav, medtem ko sodimo nekoga drugega, ki ravna enako. Rekel mi je: »Joyce, nase gledaš skozi rožnata očala, na druge pa s povečevalnim steklom.«

Za svoje obnašanje iščemo izgovore, ko pa kdo drug stori enako, smo pogosto neusmiljeni. Dobro se je držati življenjskega načela, ki pravi – ravnajmo z drugimi tako, kot bi želeli, da bi drugi ravnali z nami (Evangelij po Mateju 7,12); če mu bomo sledili, bomo preprečili ogromno obsojanja in kritiziranja.

Obsojajoč um je poganjek negativno naravnane uma – razmišljamo, kaj je pri posamezniku narobe, namesto da bi opazili to, kar je prav.

Bodite pozitivni, ne negativni!

To bo koristno za druge, še najbolj pa za vas.

VARUJ SVOJE SRCE

**Z vso skrbjo varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje.
Pregovori 4,23 SSP**

Če želite, da življenje teče v vas in iz vas, potem varujte svoje srce.

Nekatere vrste misli so za vernika ‚nesprejemljive‘ – med njimi sta obsojanje in kritika. Vse, kar nas Bog skuša naučiti, je v naše dobro in za našo srečo. Če sledimo Njegovi poti, nam to prinaša plodnost; sledenje hudičevi poti pa prinaša gnilobo.

BODITE SUMNIČAVI GLEDE SUMNIČAVOSTI

Ljubezen zmore prenesti vse, vedno je pripravljena verjeti v najboljše pri vsaki osebi ...

1 Korinčanom 13,7

Iskreno lahko rečem, da mi je bilo vedno najtežje slediti ravno zgornji vrstici. Zaradi vzgoje v otroštvu sem bila sumničava. Naučili so

me, da nikomur ne smem zaupati, še posebej, če se ljudje pretvarjajo, da so prijazni, saj taki zagotovo nekaj hočejo od mene.

Poleg tega da so me naučili nezaupljivosti v ljudi in njihove namene, sem imela tudi številne neprijetne izkušnje z ljudmi – ne le preden sem postala aktivna kristjanka, temveč tudi po tem. Ko sem premišljevala o tem, kaj sestavlja ljubezen, in sem dojela, da ljubezen vedno upa v najboljše, mi je to zelo pomagalo razviti novo miselnost.

Ko je um zastrupljen ali pa je satan v njem osvojil trdnjave, morate prenoviti svoj um v skladu z Božjo besedo. To storite tako, da se učite Besedo in jo premišlujete (razmišljate o njej, si jo šepetate in jo tehtate).

V sebi imamo čudovitega Svetega Duha, da nas opozori, ko naše misli zaidejo v napačno smer. Bog to stori zame, ko se v meni namesto ljubečih misli pojavijo sumničave. Naravni človek si misli: »Če bom ljudem zaupal, me bodo izkoristili.« Mogoče res, ampak prednosti bodo odtehtale negativne izkušnje.

Zaupanje in vera bosta v življenje vnesla radost in pomagala odnosom rasti do maksimalnega potenciala.

Sumničavost pohabi celotno zvezo in jo običajno uniči.

Bistvo vsega je naslednje – Božje poti delujejo, človeške ne. Bog je odklonil do obsojanja, kritičnosti in sumničavosti, zato bi morali biti tudi mi. Ljubite to, kar Bog ljubi in sovražite tisto, kar sovraži On. Dovolite to, kar dovoljuje On in prepovedujte to, kar prepoveduje On.

Uravnotežena naravnost je vedno najboljša strategija. To ne pomeni, da v odnosih z drugimi ne smemo uporabljati modrosti in presoje. Svojega življenja ni treba razkrivati vsem, ki jih srečamo, in ni treba dajati vsaki osebi, ki jo spoznamo, možnosti, da nas uniči. Po drugi strani pa ni treba na vsakogar gledati negativno in sumničavo, vedno v pričakovanju, da nas bo nekdo izkoristil.

BOGU ZAUPAJ POPOLNOMA,
ČLOVEKU PA PREVIDNO

Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime [poistovetili so se z Njegovo skupino], ker so videli znamenja (čuda, čudeže), ki jih je delal. Jezus [kar se njega tiče] pa se jim ni zaupal, ker je vse [ljudi] poznal

in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku [od nikogar ni potreboval nikakršnega dokaza o človeku]; sam je namreč vedel, kaj je v človeški naravi. [Znal je razbrati človeško srce.]

Evangelij po Janezu 2,23-25

Ko sem bila v določeni situaciji v cerkvi razočarana, je Bog obrnil mojo pozornost na Evangelij po Janezu 2,23-25.

Ta odlomek govori o Jezusovem odnosu do njegovih učencev. Jasno pove, da se jim ni zaupal. To ne pomeni, da je bil do njih sumničav ali da jim ni zaupal, temveč le pojasni, da se, ker je poznal človeško naravo (ki jo imamo vsi), učencem ni zaupal tako, da bi izgubil uravnoveženost.

Tu sem se naučila dobre lekcije. Situacija v cerkvi me je nadvse prizadela, ker sem se preveč zapletla s skupino žena in sem ob tem izgubila svoje ravnovesje. Kadarkoli izgubimo ravnovesje, odpremo vrata hudiču.

1 Peter 5,8 pravi: »Ves čas bodite uravnoteženi (zmerni, trezni), budni in pozorni! Vaš nasprotnik hudič hodi okrog kakor [sestradan] rjoveč lev in išče, koga bi zgrabil in požrl.«

Razumela sem, da sem se preveč zanašala na žene iz skupine in vanje polagala zaupanje, ki pripada samo Bogu. V vsakem človeškem odnosu obstaja meja zaupanja, do katere lahko pridemo. Če sežemo preko modrosti, se bodo pojavile težave in bomo prizadeti.

Svoje najvišje zaupanje vedno polagajte v Gospoda. S tem boste odprli vrata Svetemu Duhu, ki vas bo opomnil, ko boste prestopali mejo ravnovesja.

Nekateri ljudje mislijo, da imajo dobro presojo, medtem ko so v resnici le sumničavi. Obstaja resnični dar Duha, imenovan razločevanje duhov. (Glej 1 Korinčanom 12,10.) Ta dar presoja dobro in slabo, ne zgolj slabega. Sumničavost prihaja iz neprenovljenega uma, medtem ko prihaja razločevanje iz obnovljenega duha.

Molite za prave darove – ne za dela mesa, zamaskirana v darove Duha. Pravo duhovno razločevanje bo spodbudilo molitev, ne opravljanja. Če s pravim darom presodimo resnično težavo, bomo z njo ravnali v skladu s svetopisemskim vzorcem, ne pa na mesen način, ki težavo le razširi in jo stopnjuje.

PRIJETNE BESEDE SO SLADKE IN ZDRAVILNE

Srce modrega daje pamet njegovim ustom in na njegovih ustnicah množi učinkovitost pouka.

Prijazne besede so satovje medu, sladke za dušo in zdrave za telo.

Pregovori 16,23-24 EKU

Besede in misli so kot kost in mozeg – tako so si blizu, da jih je težko ločiti. (Glej Hebrejcem 4,12.)

Naše misli so tihe besede, ki jih slišimo le mi in Gospod. Toda te besede vplivajo na našega notranjega človeka, naše zdravje, veselje in obnašanje. Stvari, o katerih razmišljamo, pogosto pridejo ven skozi naša usta. Na žalost zaradi njih včasih dajemo vtis, da smo nespametni. Obsojanje, kritiziranje in sumničavost nikoli ne prinašajo veselja.

Jezus je rekel, da je prišel zato, da bi lahko imeli življenje in v njem uživali. (Glej Evangelij po Janezu 10,10.) Začnite delovati s Kristusovim umom, in stopili boste v povsem novo področje življenja.

Poglavje

14

Pasiven um

Pasiven um

Ta trditev zagotovo drži, ko gre za področje pasivnosti. Večina kristjanov ni niti seznanjenih s tem izrazom, prav tako ne znajo prepoznati simptomov.

Moje ljudstvo propada, ker nima spoznanja ...

OZEJ 4,6 SSP

Pasivnost je nasprotje aktivnosti. To je nevarna težava, saj Božja beseda jasno uči, da moramo biti pozorni, previdni in aktivni (1 Peter 5,8) – da moramo razplameniti in oživiti dar, ki je v nas. (Glej 2 Timotej 1,6.)

Prebrala sem različne definicije besede ‚pasivnost‘. Sama jo opisujem kot pomanjkanje občutkov in želje, splošno brezvoljnost, mlačnost in lenobo. Za pasivnostjo se skrivajo zli duhovi. Hudič ve, da neaktivnost in nezmožnost uveljavljanja volje pomenita končni poraz vernika. Dokler posameznik kljubuje hudiču tako, da se mu upira z lastno voljo, sovražnik ne bo dobil vojne. Če pa preide v stanje pasivnosti, se znajde v resnih težavah.

Ogromno vernikom vladajo čustva; če pa jih ne občutijo, bodo prenehali početi to, kar so bili naučeni. Slavijo, če se tako počutijo, darujejo, če jim je do tega, držijo besedo, če čutijo tako – če pa jim ni do tega, ne bodo storili ničesar.

PRAZNINA JE PROSTOR!

Ne dajte prostora hudiču.

Efežanom 4,27 SSP

Prostor, ki ga damo satanu, je pogosto prazen. Prazen, pasiven um je lahko napolniti z vsemi mogočimi napačnimi mislimi.

Vernik, ki ima pasiven um in ki se ne upre tem napačnim mislim, jih pogosto sprejme kot svoje lastne misli. Ne zaveda se, da mu jih je v um vcepil zli duh, ker je pač imel na voljo prazen prostor, da ga lahko zapolni.

Eden izmed načinov, kako lahko poskrbimo, da napačne misli ne vstopijo v naš um, je zapolnjevanje uma s pravilnimi mislimi. Hudiča lahko izženemo, vendar bo nekaj časa hodil in taval po suhih krajih. Ko pa ponovno pride v svoje staro domovanje in ga najde praznega, nam Sveto pismo v Evangeliju po Luku 11,24-26 pravi, da se vrne in s seboj pripelje še druge. Nazadnje je stanje takšnega človeka hujše, kot je bilo na začetku. Zato iz posameznika nikoli ne skušamo izganjati zlega duha, razen če je ta oseba poučena o tem, kako „zapolniti prazen prostor“.

Ne pravim, da ima vsakdo, ki misli zle misli, v sebi zlega duha. Se pa za zlimi mislimi pogosto skriva zli duh. Posameznik lahko vsakič znova ovrže svojo domišljijo, vendar se vrača, dokler se ne naučimo zapolniti praznega prostora s pravilnim razmišljanjem. Ko se sovražnik vrne, v tej osebi ne bo našel praznega prostora.

Obstajajo aktivni grehi oziroma zagrešeni grehi in pasivni grehi, ki so grehi opuščanja. Z drugimi besedami, obstajajo napačne stvari, ki jih počnemo, ter prave stvari, ki jih ne storimo. Zvezo lahko, na primer, uničimo tako, da govorimo nepremišljeno, lahko pa jo uničimo tudi z opuščanjem besed zahvale, ki bi jih morali izgovoriti, a jih nikoli nismo.

Pasiven človek misli, da ni storil ničesar narobe, ker pač ni storil ničesar. Ko ga kdo sooči z napako, bo rekel: »Saj nisem storil ničesar!« Njegova presoja je pravilna, njegovo obnašanje pa ne. Do težave je prišlo točno zaradi tega, ker ni storil ničesar.

PREMAGOVANJE PASIVNOSTI

Moj mož Dave je pred leti imel nekaj težav s pasivnostjo. Pri nekaterih stvareh je bil aktiven. Vsak dan je šel v službo, ob sobotah je igral

golf in ob nedeljah je gledal ameriški nogomet. Razen tega ga je bilo težko motivirati za karkoli drugega. Če sem želela, da na steno obesi sliko, je lahko trajalo tri do štiri tedne, da je dokončal nalogo. To je med nama povzročalo veliko trenj. Meni se je zdelo, da je počel zgolj to, kar je hotel, razen tega pa ni storil ničesar.

Dave je ljubil Gospoda, in ko je v Njem iskal rešitev za to težavo, ga je Bog usmeril k določenim informacijam o pasivnosti in njenih nevarnostih. Ugotovil je, da se za njegovo neaktivnostjo skrivajo zli duhovi. Obstajala so področja, kjer ni imel težav, ker je tam uveljavljal svojo voljo. Na drugih področjih pa je preko neaktivnosti svojo voljo dobesedno predal sovražniku. Na teh področjih je bil utesnjen in tako se je pomaknil v stanje, kjer ni imel niti želje niti volje niti motivacije, ki bi mu pomagale opraviti določene naloge.

Proučevanje Božje besede in molitev sta bili dve področji, kjer je bil pasiven. Ker sem vedela, da ni iskal usmeritve pri Bogu, sem ga težko poslušala. Sama sem že tako imela težave z uporništvom, in tako lahko vidite, kako je hudič uporabil najine šibke točke, da naju obrne drugega proti drugemu. Zaradi takšnih težav se veliko ljudi loči. Ne razumejo, kaj je narobe.

Sama sem bila pravzaprav preveč agresivna. Vedno sem prehitevala Boga, v mesu, „počela po svoje“ in pričakovala, da bo Gospod vse to blagoslovil. Dave ni počel kaj dosti drugega, kot zgolj čakal na Boga, kar me je zares razburjalo. Zdaj se ob spominih na to, kako je bilo, smejiiva, vendar v tistem času ni bilo smešno. Če Bog ne bi pritegnil najine pozornosti, bi tudi midva lahko postala del ločitvenih statistik.

Dave mi je vedno pravil, da prehitevam Boga, jaz pa sem mu odgovorila, da je on deset milij za Bogom. Sama sem bila preveč agresivna, Dave pa je bil preveč pasiven.

Ko je vernik na kateremkoli področju, za katerega ima sposobnost ali talent, neaktiven, to področje začne propadati ali pa postane oh-

romljeno. Dlje ko ničesar ne ukrene, manjša bo želja, da bi naredil karkoli. Eden najboljših primerov za to je telesna vadba.

Trenutno se udeležujem dobrega vadbenega programa. Bolj ko vadam, lažje postaja. Ko sem prvič začela z vadbo, pa je bilo zelo težko. Vsakič ko sem se udeležila programa, me je vse bolelo, saj sem bila prej, kar se vadbe tiče, predolgo neaktivna in pasivna. Dlje ko nisem ničesar ukrenila, slabše je bilo moje fizično stanje. Zaradi neuporabe mišic sem postajala čedalje šibkejša.

Dave je začel razumeti, kje je njegova težava! Imel je opravka z zlimi duhovi, ki so ga utesnjevali zaradi njegove dolgotrajne neaktivnosti. Ko mu je Sveti Duh razodel to resnico, se je Dave odločil, da bo ponovno postal aktiven in agresiven, ne bo len in ne bo več odlašal.

Odločitve ni bilo težko sprejeti – težko jo je bilo spraviti v prakso. Težko je bilo, ker je moral ‚izuriti‘ vsako področje, pri katerem je bil prej pasiven, dokler ni ponovno postalo močno.

Začel je vstajati ob 5-ih zjutraj, da bi, preden se je odpravil v službo, bral Besedo in molil. *Bitka se je začela!* Hudič se noče odpovedati ozemlju, ki ga je pridobil, in zato se mu ne bo odpovedal brez bitke. Dave je vstal, da bi preživel čas z Bogom, a je ponovno zaspal na kavču. Kljub temu da so obstajala jutra, ko je zaspal, je vseeno napredoval preprosto zato, ker je vstal iz postelje in se trudil zgraditi svoje življenje v molitvi.

Včasih je bil zdolgočasen. Bili so dnevi, ko je imel občutek, da ne napreduje, da ne razume tega, kar prebere, da njegove molitve nimajo učinka. Kljub temu je vztrajal, ker mu je Sveti Duh razodel stanje, imenovano ‚pasivnost‘.

Začela sem opažati, da se je Dave takoj odzval, ko sem ga prosila, naj obesi sliko ali karkoli popravi po hiši. Ponovno je začel razmišljati in sprejemati lastne odločitve. Velikokrat ni bil pri volji, da bi karkoli storil, včasih pa je to hotel storiti s svojimi močmi. Kljub temu je šel

preko svojih čustev in mesenih želja. Bolj kot je ravnal v skladu s tem, kar je vedel, da je prav, bolj je bil svoboden.

Iskreno vam povem, da vse to zanj ni bilo lahko. Ni trajalo le nekaj dni ali tednov, da je bil osvobojen. Pasivnost je eno izmed stanj, ki jih je najtežje premagati, saj vas, kot sem omenila, čustva pri tem ne podpirajo.

Dave je z Božjo pomočjo vztrajal in sedaj ni niti malo več pasiven. Je vodja organizacije Life In The Word, nadzoruje vse naše radijske in televizijske oddaje in je odgovoren za vse finančne vidike organizacije. Z menoj se udeležuje vseh potovanj in sprejema odločitve glede najinega urnika potovanj. Je tudi odličen družinski človek. Moli in redno preživlja čas v Božji besedi. Skratka, je človek, vreden spoštovanja in občudovanja.

Še vedno igra golf in gleda šport, prav tako pa počne tudi vse drugo, kar mora početi. Ko ljudje danes gledajo njega in vidijo vse njegove dosežke, si nikoli nihče ne bi mislil, da je bil nekoč tako pasiven.

Stanje pasivnosti lahko premagamo. Prvi korak do premagovanja pasivnosti v dejanjih je premagovanje pasivnosti v umu. Dave ni mogel napredovati, dokler se ni odločil spremeniti svojega načina razmišljanja.

PRAVILNA DEJANJA SLEDIJO PRAVILNEMU RAZMIŠLJANJU

Ne prilagajajte se temu svetu (temu obdobju), [izdelani in prilagojeni njegovim zunanjam, površinskim navadam], ampak se preobražajte (spreminjajte) s [celotno] obnovo svojega uma [po njegovih novih idealih in z novo držo] ...

Rimljanom 12,2

Skozi celotno Božjo besedo se kaže dinamično načelo in nikomur nikoli ne bo uspelo dosegati zmag, če ga ne bo razumel in se ravnal v skladu z njim: *pravilno dejanje sledi pravilnemu razmišljanju.*

Naj to povem drugače – *svojega obnašanja ne boste spremenili, dokler ne spremenite svojih misli.*

Po Božjem vrstnem redu je najprej na vrsti pravilno razmišljanje, čemur sledi pravilno ravnanje. Verjamem, da je pravilno vedenje ali pravilno obnašanje ‚sad‘ pravilnega razmišljanja. Večina vernikov se trudi delati to, kar je prav, vendar sad ni rezultat truda. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne *ostane* na trti, tako tudi mi ne. Sad je rezultat ostajanja, vztrajanja na vinski trti. (Glej Evangelij po Janezu 15,4.) Ostajanje na trti vključuje ubogljivost. (Glej Evangelij po Janezu 15,10.)

Pri poučevanju tega načela vedno uporabim vrstice Efežanom 4,22-24. Vrstica 22 pravi: »Slecite svojo staro naravo [odložite in odvrzite stari, neobnovljeni jaz], ki je odražala vaš prejšnji način življenja ter jo uničujejo blodna poželenja.«

Vrstica 24 nadaljuje misel: »... in oblecite novo naravo (obnovljeni jaz), ustvarjeno po Bogu, [Bogu podobno] v pravičnosti in svetosti.«

Kot vidimo, nam 22. vrstica narekuje, naj se prenehamo vesti neprimerno, vrstica 24 pa nam narekuje, da se začnemo vesti primerno. Toda vrstica 23 je zame ‚povezovalna vrstica‘. Pove nam, kako priti iz 22. vrstice (neprimernega vedenja) v 24. vrstico (primerno vedenje): »... da se nenehno obnavljate v duhu svojega uma [s svežim miselnim in duhovnim odnosom].«

Nemogoče je priti iz napačnega do pravilnega obnašanja, ne da bi *najprej* spremenili svoje misli. Pasivna oseba bo morda želela storiti to, kar je prav, vendar tega nikoli ne bo storila, razen če namenoma aktivira svoje misli in jih poravna z Božjo Besedo in voljo.

Na misel mi pride primer moškega, ki je nekoč na enem mojih seminarjev stopil v čakalno vrsto za molitev. Ta moški je imel težave s poželenjem. Svojo ženo je resnično ljubil in ni želel, da bi njun zakon propadel. Vendar je moral rešiti svojo težavo, drugače bi zagotovo uničil zakon.

»Joyce, imam težave s poželenjem,« mi je dejal. »Ne morem se izogniti drugim ženskam. Boste molili za mojo osvoboditev? Že mnogokrat so molili zame, vendar ni videti nobenega napredka.«

Sveti Duh mi je prišepnil, naj mu rečem: »Da, bom molila za vas, vendar morate biti vi odgovorni za to, kaj dovoljete, da se prikazuje na filmskem platnu vašega uma. Če želite užiti svobodo, si v umu ne smete vizualizirati pornografskih slik ali pa si sebe predstavljati s temi ženskami.«

Tako kot ta moški so tudi drugi v tistem trenutku uvideli, zakaj niso doživeli preboja, čeprav so si želeli biti osvobojeni – *želeli so namreč spremeniti svoje obnašanje, ne pa svojega razmišljanja.*

Pogosto je um področje, kjer se ljudje ,poigravajo z grehom«. Jezus je v Evangeliju po Mateju 5,27-28 dejal: »Slišali ste, da je bilo rečeno: Ne prešuštvuj! Jaz pa vam pravim: Kdor koli samo pogleda žensko, da jo poželi, je v srcu že prešuštoval z njo.« Pot za grešna dejanja je tlakovana skozi grešno razmišljanje.

Neka ženska, ki je obiskovala mojo prvo hišno skupino za proučevanje Svetega pisma, je svoje življenje predala Gospodu in je želela, da se uredita tako njen dom kot zakon. Vse v njenem življenju je bila zmešnjava – dom, otroci, zakon, denar, fizično stanje itd. Odprto je priznala, da svojega moža ne ljubi; pravzaprav ga je prezirala. Vedoč, da njeno obnašanje ni v skladu z Božjim, ga je bila pripravljena ljubiti, vendar ni prenesla njegove bližine.

Molili smo skupaj, molila je sama, vsi smo molili! Z njo smo delili Božjo besedo in ji dali posnetke, da bi jih poslušala. Storili smo vse, kar smo lahko, in četudi je navidezno sledila našemu nasvetu, ni dosegla napredka. *Kaj je bilo narobe?* Med svetovalno uro se je razodelo, da je celo svoje življenje sanjarila. Vedno si je predstavljala življenje kot v pravljici, kjer je bila ona princesa, njen očarljivi princ pa je prišel domov iz službe z rožami in čokoladnimi bonboni ter jo prevzel s svojo predanostjo.

Vse dni je razmišljala na takšen način in ko je njen utrujeni, prepoteni, umazani mož s prekomerno težo prišel domov iz službe (z manjkajočim zobom), ga je ona prezirala.

Za trenutek pomislimo na to situacijo. Ta žena je bila ponovno rojena, kljub temu pa je bilo njeno življenje prava zmeda. Želela je ubogati Boga in živeti Zanj, prav tako je želela ljubiti svojega moža, ker je vedela, da je takšna Božja volja. Bila je pripravljena na zmago v svojem življenju in zakonu, vendar jo je njen um premagoval. Svojega gnusa do moža ni mogla nikakor premagati, dokler ni začela delovati pri ‚polni zavesti‘.

Z mislimi je živela v svetu, ki ni obstajal in nikoli ne bo. Zaradi tega je bila povsem nepripravljena, da se spoprime z realnostjo. Imela je pasiven um, in ker svojega razmišljanja ni izbirala v skladu z Božjo besedo, so zli duhovi v njen um vstavljali misli.

Dokler je mislila, da gre za njene lastne misli in je v njih uživala, ni mogla okusiti zmage. Ko je spremenila svoje razmišljanje, se je njeno življenje začelo spreminjati. Spremenila je miselni pristop do svojega moža, on pa je začel spreminjati svoj videz in obnašanje do nje.

MISLITE NA TO, KAR JE ZGORAJ

Če ste torej vstali s Kristusom [v novo življenje, in si delite Njegovo vstajenje od mrtvih], iščite to [bogate, večne zaklade] kar je zgoraj, kjer je Kristus, sedeč na Božji desnici.

Mislite na to, kar je zgoraj (visoke stvari), ne na to, kar je na zemlji.

Kološanom 3,1-2

Ponovno vidimo enako načelo: če želite živeti vstajenjsko življenje, ki ga je Jezus priskrbel, iščite novo življenje, polno moči, tako da se osredotočite na to, kar je zgoraj in ne na to, kar je na zemlji.

Apostol Pavel preprosto pove, da moramo osredotočiti um na dobre stvari, če jaz in vi želimo dobro življenje.

Mnogo vernikov si želi dobro življenje, vendar pasivno posedajo in si želijo, da bi se jim zgodilo nekaj dobrega. Pogosto so ljubosumni na druge, ki živijo zmagoslavno, in so jezni, da je njihovo lastno življenje tako težko.

Če želite premagati svoje težave in če resnično želite živeti vstajensko življenje, *morate imeti hrbtnico, ne le želja!* Biti moramo aktivni – ne pasivni. Pravilno ravnanje se začne s pravilnim razmišljanjem. Ne bodite pasivni v svojem umu. Še danes začnite izbirati prave misli.

Poglavje

15

Kristusov um

Kristusov um

Verjamem, da ste se trdno odločili, da boste izbirali prave misli, zato poglejmo, katere vrste razmišljanja so v skladu z Gospodom prave. Zagotovo bi se Jezusu, ko je bil na zemlji, mnogo vrst misli zdelo nepredstavljenih. Če želimo hoditi po njegovih stopinjah, moramo začeti razmišljati, kot je mislil On.

Kdo je namreč spoznal ali razumel um (nasmeh in namene) Gospoda, da bi Njega vodil in učil? Mi pa imamo Kristusov (Mesijev) um ter misli (nasmeh in namene) Njegovega srca.

1 KORINČANOM 2,16

Verjetno si takoj mislite: »Joyce, to je nemogoče. Jezus je bil popoln. Morda bom lahko izboljšal svoje mišljenje, nikoli pa ne bom mogel misliti, kot je mislil On.«

Naj vam povem, da nam Sveto pismo pravi, da imamo Kristusov um, novo srce in novega duha.

NOVO SRCE IN DUH

Dam vam novo srce in novega duha vlijem v vašo notranjost. Odstranim kamnito srce iz vašega mesa in vam dam meseno srce.

Svojega duha vdahnem v vašo notranjost in storim, da se boste ravnali po mojih zakonih, se držali mojih odlokov in jih izpolnjevali

Ezekiel 36,26-27

Kot kristjani imamo vi in jaz novo naravo, ki je pravzaprav narava Boga in je z novim rojstvom položena v nas.

Bog je vedel, da nam mora, kot vidimo iz teh vrstic, dati svojega Duha in novo srce (in um), da bi se ravnali po Njegovih zakonih in se držali Njegovih odlokov. Pismo Rimljanom 8,6 govori o mesenem in

duhovnem mišljenju. Pojasni nam, da je smrt posledica sledenja mese-nemu mišljenju, življenje pa je posledica duhovnega mišljenja.

Za nas bi bil velik napredek že, če bi se naučili razločevati življenje in smrt.

Če karkoli v vaše življenje vnaša smrt, tega ne počnite več. Ko vas določene smeri razmišljanja napolnjujejo s smrtjo, lahko takoj veste, da to ni mišljenje Duha.

Da ponazorim, recimo, da razmišljam o krivici, ki sem jo utrpela zaradi druge osebe, in začnem postajati jezna. Razmišljati začnem o tem, kako mi ta posameznik ni všeč. Če znam razločevati, bom ugotovi-la, da se zaradi tega napolnjujem s smrtjo. Razburim se, postanem na-peta, pod stresom in morda izkusim celo fizično nelagodje. Glavobol, bolečina v trebuhu ali izčrpanost so lahko sad napačnega razmišljanja. Po drugi strani pa bom, če razmišljam o tem, kako sem blagoslovljena in kako dober je Bog do mene, lahko razločila, da se napolnjujem z življenjem.

Verniku bo v veliko pomoč, če se nauči razločevati med življenjem in smrtjo znotraj sebe. Jezus je pripravil vse, da bi mi lahko bili napol-njeni z življenjem tako, da je v nas položil lasten um. Lahko se odloči-mo, da bomo delovali v Kristusovem umu.

Na naslednjih straneh tega poglavja je seznam stvari, ki jih mora-mo storiti, da bi dosegli Kristusov um.

1. Razmišljajte pozitivne misli.

Mar hodita dva skupaj, če nista istih misli?

Amos 3,3 SSP

Če oseba razmišlja v skladu s Kristusovim umom, kakšne bodo njene misli? Prav gotovo bodo pozitivne. V enem prejšnjih poglavij smo že govorili o nesporni nuji pozitivnega razmišljanja. Na tej točki se lahko vrnete tudi v 5. poglavje, da si osvežite misli glede tega, kako

pomembno je biti pozitiven. Tudi sama sem prelistala nazaj, ga prebrala in bila zaradi tega blagoslovljena, pa čeprav sem ga napisala sama.

Nikoli ne bo dovolj povedanega o moči pozitivnosti. Bog je pozitiven in če se želimo gibati z Njim, moramo priti na Njegovo valovno dolžino in začeti razmišljati pozitivno. Ne govorim o izvajanju miselnega nadzora, temveč preprosto o tem, da postanemo vsestranska, pozitivna oseba.

Imejte pozitiven pogled in naravnost. Ohranite pozitivne misli in pričakovanja. Vključite se v pozitiven pogovor.

Jezus je zagotovo odseval pozitiven pogled in naravnost. Prestal je mnogo stisk, vključno z osebnimi napadi – o njem so lagali, Njegovi učenci so ga zapustili, ko jih je najbolj potreboval, posmehovali so se mu, bil je osamljen, nerazumljen in še ogromno drugih nespodbudnih stvari je doživel. Kljub vsem tem negativnostim je ostal pozitiven. Vedno je imel pripravljen poživljajoč komentar ali spodbudno besedo; vedno je dajal upanje tistim, ki so bili v njegovi bližini.

Kristusov um v nas je pozitiven. Zato vsakič, ko postanemo negativni, ne delujemo s Kristusovim umom. Na milijone ljudi trpi za depresijo; menim, da ni mogoče biti depresiven brez negativnosti, razen če je vzrok zdravstven. Četudi gre za slednji primer, bo negativnost le poslabšala težavo in njene simptome.

V skladu s Psalmom 3,4 je Gospod naša slava in tisti, ki nam dviga glavo. On želi povzdigniti prav vse: naše upanje, vedenje, razpoloženje, glave, roke in srce – celotno življenje! On je naš čudoviti Povzdigovalec!

Bog nas želi povzdigniti, hudič pa nas želi potisniti navzdol. Satan uporabi negativne dogodke in situacije v našem življenju, da bi nas potrl. Slovanska definicija besede *potreti* je ‚pobiti duha: UŽALOSTITI.¹ V skladu z Websterjevim slovarjem je tisto, kar je *depresivno* (*potrto*) ‚potopljeno pod preostalo območje: VOTLO.² *Potreti* pomeni potopiti, potisniti na tla ali pa držati pod površino. Pogosto imamo

priložnost misliti negativne misli, vendar nas bodo te še bolj potlačile. Negativnost naših težav ne bo rešila, temveč jih bo zgolj nadgradila.

PREMAGAJTE POTRTOST

V Psalmu 143,3-10 najdemo opis potrnosti in način, kako jo premagati. Poglejmo si ta odlomek podrobneje in spoznajmo korake, kako prestati sovražnikov napad:

1. Opredelite naravo in vzrok težave.

Zares, sovražnik zasleduje in preganja mojo dušo, na tla je potlačil moje življenje; preselil me je v temine, kakor večno mrtve.

Psalm 143,3

»Preselil me je v temine, kakor večno mrtve,« se mi vsekakor zdi opis potrtega posameznika.

Bodite pozorni, da je vzrok oziroma vir te potrnosti, napada na dušo, satan.

2. Prepoznajte, da potrnost ukrade življenje in luč.

Moj duh je premagan in omaguje v meni [ovit v malodušje]; moje srce je otrpnilo v mojih prsih.

Psalm 143,4

Potrnost zatira posameznikovo duhovno svobodo in moč.

Naš duh (ki ga krepi in hrabri Božji Duh) je močen in svoboden. Zato satan želi zatreti njegovo moč in svobodo tako, da polni naše misli s temo in žalostjo. Prosim, zavedajte se, da se je ključno upreti občutku, imenovanemu ‚potrnost‘, takoj ko začutite, da se začčenja porajati v vas. Dlje kot mu dovolite ostati, težje se mu bo upreti.

3. Spominjajte se dobrih časov.

Spominjam se davnih dni, razmišljam o vseh tvojih delih, delo tvojih rok preudarjam.

Psalm 143,5 EKU

V tej vrstici vidimo psalmistov odgovor na njegovo stanje. Spominjanje, razmišljanje in preudarjanje so umske funkcije. Očitno se zaveda tega, da bodo njegove misli vplivale na njegova čustva, zato se zaposli s premišljevanjem o stvareh, ki mu bodo pomagale premagati napad na um.

4. Sredi težav slavite Gospoda.

Svoje roke iztegujem k tebi, moja dušo žeja po tebi kakor izčrpano deželo [po vodi]. Sela [ustavite se in v miru premislite o tem]!

Psalm 143,6

Psalmist pozna pomembnost čaščenja, zato dviga roke v slavljenju. Naznani, kaj resnično potrebuje – Boga. Zadovolji ga lahko samo Gospod.

Ljudje prepogosto postanejo potrti zato, ker nekaj potrebujejo, a to iščejo na napačnem mestu, kar njihovo težavo le še poveča.

V Jeremiju 2,13 Gospod pravi: »Saj je moje ljudstvo storilo dvojno hudobijo: zapustili so mene, studenec žive vode, in si izkopali kapnice, razpokane kapnice, ki ne držijo vode.«

Samo Bog lahko odžejna žejna dušo. Ne slepite se z mislijo, da vas lahko karkoli drugega povsem in popolnoma zadovolji. Če iščete napačno stvar, boste vedno razočarani, razočaranje pa odpira vrata potrnosti.

5. Prosite za Božjo pomoč.

Hítro me uslíši, o GOSPOD, moj duh pojema. Ne skrivaj svojega obličja pred mano, da ne bom podoben tístim, ki se pogrezajo v jamo (grob).

Psalm 143,7

Psalmist prosi za pomoč. V bistvu je s tem dejal: »Pohiti, Bog, kajti ne bom več dolgo zdržal brez tebe.«

6. Poslušajte Gospoda.

Daj mi zjutraj zaznati svojo dobroto, saj vate zaupam! Daj mi spoznati pot, po kateri naj hodim, kajti k tebi vzdigujem svojo dušo!

Psalm 143,8 SSP

Psalmist ve, da mora slišati besedo od Boga. Dobiti mora zagotovilo o Božji ljubezni in dobroti. Potrebuje Božjo pozornost in usmeritev.

7. Molite za odrešitev.

Reši me pred mojimi sovražniki, o GOSPOD, k tebi se zatekam, da me skriješ.

Psalm 143,9

Psalmist ponovno naznanja, da je Bog edini, ki mu lahko pomaga.

Bodite pozorni na to, da je psalmist skozi celoten govor v mislih osredotočen na Boga in ne na težavo.

8. Iščite Božjo modrost, znanje in vodenje.

Úči me izpolnjevati tvojo voljo, saj si ti moj Bog! Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni zemlji in v deželo poštenosti.

Psalm 143,10

Morda psalmist meri na to, da je zašel od Božje volje in je tako odprl vrata za napad na njegovo dušo. Želi hoditi v Božji volji, saj se sedaj zaveda, da je to edino varno mesto zanj.

Potem prosi Boga, naj mu pomaga ostati stabilen. Verjamem, da se prošnja »naj me vodi po ravni zemlji« nanaša na njegova nemirna čustva. Želi biti umirjen – ne vznemirjen in ne pobit.

UPORABITE SVOJE OROŽJE

Kajti orožje našega bojevanja ni fizično [orožje iz mesa in krvi], temveč je Bogu močno za rušenje in uničevanje trdnjav, [tako daleč, da] zavračamo argument, teorije in razmišljanje ter vsako ponosno in vzvišeno stvar, ki se postavlja proti [pravemu] spoznanju Boga; in vsako misel ter namen podvržemo poslušnosti Kristusu (Mesiji, Maziljencu).

2 Korinčanom 10,4-5

Satan uporablja potrtnost, da bi milijone ljudi povlekel v jamo teme in obupa. Samomor je pogosto posledica potrtnosti. Kdor postane tako negativen, da ne vidi nobenega upanja za prihodnost, lahko dobi samomorilsko nagnjenje.

Ne pozabite: *negativna čustva prihajajo iz negativnih misli.*

Um je bojno polje, kraj, kjer bitko zmagamo ali pa zgubimo. Danes se odločite biti pozitivni – ovrzite vsakršno negativno domišljijo – in vsako misel podvržite poslušnosti Jezusu Kristusu (Glej 2 Korinčanom 10,5.)

2. Mislite Božje misli.

Kdor ti je predan [tako v nagnjenju kot po karakterju], ga varuješ in mu ohranjaš popoln mir, mir, ker se ti izroča, ker se opira nate in ker zaupa vate.

Izaija 26,3

Jezus je stalno živel v občestvu s svojim nebeškim Očetom. Nemo goče je imeti popolno občestvo s komerkoli, ne da bi ga imeli v mislih. Če sva z možem skupaj v avtu in se on pogovarja z menoj, jaz pa sem z mislimi nekje drugje, potem nimava prave skupnosti, ker mu jaz ne naklanjam polne pozornosti. Zato menim, da lahko z gotovostjo trdimo,

da so misli osebe, ki deluje v Kristusovem umu, osredotočene na Boga in vse Njegovo čudovito delo.

PREMIŠLJUJTE O BOGU IN NJEGOVIH DELIH

Kakor z maščobo in oljem se bo nasičevala moja duša, z vrisakajočimi ustnicami bodo hvalila moja usta,

ko se te bom spominjal na svojem ležišču, v nočnih stražah premišljeval o tebi.

Psalm 63,6-7 SSP

Spominjal se bom Tvojih del, da, spominjal se bom vseh Tvojih [veličastnih] dejanj.

Ps 77,12

Tvoje ukaze bom premišljeval in pazil na steze tvoje [življenjske poti, ki jih označuje Tvoja postava].

Psalm 119,15

Spominjam se dni od nekdaj, premišljam o vsem tvojem delovanju, o delu tvojih rok premišljujem.

Psalm 143,5 SSP

Psalmist David je pogosto premišljeval o Bogu, Njegovi dobroti, Njegovih delih in poteh. Nadvse poživljajoče se je spominjati dobrote Boga in vseh čudovitih del Njegovih rok.

Sama uživam v gledanju televizijskih dokumentarnih oddaj o naravi, živalih, življenju v oceanu itd., saj upodabljajo veličino in izjemnost Boga, Njegovo neskončno kreativnost in prikazujejo, kako z besedo svoje moči nosi vse. (Glej Hebrejcem 1,3.)

Če želite izkusiti zmago, bo moralo premišljevanje o Bogu in Njegovih poteh postati del vašega vsakdana.

Ena mojih najljubših svetopisemskih vrstic je Psalm 17,15, kjer psalmist pravi o Gospodu: »... jaz pa bom zadovoljen, ko se prebudim, opazoval bom tvojo podobo [ter užival v sladkem občestvu s teboj].«

Mnogo dni sem preživela nesrečna, ker sem vsako jutro, takoj ko sem se zbudila, začela razmišljati o vseh napačnih stvareh. Iskreno lahko rečem, da sem nadvse zadovoljna, odkar mi je Sveti Duh pomagal delovati preko Kristusovega uma (duhovnega uma), ki je v meni. Skupnost z Bogom v zgodnjih jutranjih urah je eden zanesljivih načinov, kako začeti uživati življenje.

SKUPNOST Z GOSPODOM

... kajti če ne grem, Tolažnik (Svetovalec, Pomočnik, Zgovornik, Posredovalec, Okrepitev, Pripravljeni) ne bo prišel k vam [v bližnje občestvo z vami]; če pa odidem, vam ga bom poslal [da bo v bližnjem občestvu z vami].

Evangelij po Janezu 16,7

Jezus je te besede izrekel, tik preden je odšel v nebesa, kjer v slavi sedi na Očetovi desnici. Iz te vrstice je očitno, da Bog želi, da živimo v tesni skupnosti z Njim.

Nič nam ni bližje kot lastne misli. Če bomo torej napolnili svoje misli z Gospodom, bo On bival v naši zavesti in tako bomo začeli uživati skupnost z Njim. Ta skupnost bo v naš vsakdan prinesla radost, mir in zmago.

On je vedno z nami, tako kot nam je obljubil (Glej Evangelij po Mateju 28,20; Hebrejcem 13,5.) Če ne mislimo Nanj, se ne bomo zavedali Njegove prisotnosti. Lahko sem z nekom v sobi, a pri tem mislim na ogromno drugih stvari. Ko odidem, sploh ne bom vedela, da je bila ta oseba prisotna. Tako je tudi z našimi privilegiji, ki izhajajo iz občestva z Gospodom. On je vedno z nami, mi pa smo tisti, ki moramo misliti Nanj in se zavedati Njegove prisotnosti.

3. Razmišljajte na način „Bog-me-ljubi“.

Mi smo spoznali (razumemo, priznavamo, se je zavedamo skozi opazovanje in izkušnje) ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo (se ravnamo po, zaupamo, se zanašamo) vanjo.

Bog je ljubezen, in tisti, ki prebiva in ostaja v ljubezni, prebiva in ostaja v Bogu in Bog prebiva in ostaja v njem.

1 Janez 4,16

Spoznala sem, da to, kar velja za Božjo prisotnost, velja tudi za Božjo ljubezen. Če nikoli ne premišljujemo o Njegovi ljubezni do nas, je ne bomo izkusili.

Pavel je v 3. poglavju Pisma Efežanom molil, da bi ljudje sami izkusili Božjo ljubezen. Sveto pismo pravi, da nas On ljubi. Toda koliko Božjim otrokom še vedno manjka razodetja Božje ljubezni?

Spomnim se začetkov naše organizacije Life In The Word. Ko sem se prvi teden pripravljala na srečanje, sem Gospoda vprašala, o čem želi, da poučujem. Odgovoril mi je: »Povej mojemu ljudstvu, da jih ljubim.«

»To že vedo,« sem odgovorila. »Želim jih naučiti nekaj res močnega, ne le lekcije iz nedeljske šole iz Evangelija po Janezu 3,16.«

Gospod mi je rekel: »Redkokdo od mojih ljudi ve, kako zelo jih ljubim. Če bi to vedeli, bi se obnašali drugače.«

Ko sem začela proučevati temo o prejemanju Božje ljubezni, sem se začela zavedati, da jo nujno potrebujem tudi sama. Gospod me je vodil v proučevanje 1. Janezovega pisma 4,16, kjer je zapisano, da moramo biti ozaveščeni glede Božje ljubezni. To pomeni, da bi morala biti Božja ljubezen nekaj, česar se zavedamo.

Moje razumevanje tega, da me Bog ljubi, je bilo nezavedno, megleno, medtem ko bi Božja ljubezen morala biti silna moč v našem življenju, nekaj, kar nas bo tudi čez najtežje preizkuse pripeljalo do zmage.

V Pismu Rimljanom 8,35 nas apostol Pavel opominja: »Kdo nas bo ločil od Kristusove ljubezni? Mar stiska ali nadloga, preganjanje ali lakota, nagota ali nevarnost ali meč?« V vrstici 37 nadaljuje: »Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil.«

To področje sem zelo dolgo proučevala in Božje ljubezni sem se začela zavedati, tako da sem jo premišljevala in jo izpovedovala na glas. Naučila sem se vrstic, ki govorijo o Božji ljubezni, premišljevala o njih in jih izpovedovala s svojimi ustnicami. To sem več mesecev počela znova in znova; ves ta čas je razodetje Njegove brezpogojne ljubezni zame postajalo vedno bolj realno.

Zdaj je Njegova ljubezen zame tako resnična, da me tudi v težkih časih tolaži ‚zavestno védenje‘, da me On ljubi in mi ni treba več živeti v strahu.

NE BOJTE SE

V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah ...

1 Janez 4,18

Bog nas ljubi popolno, točno takšne, kot smo. Pismo Rimljanom 5,8 nam pravi, da Bog izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.

Verniki, ki ravnajo v skladu s Kristusovim umom, ne bodo mislili na to, kako so grozni. Njihove misli bodo temeljile na pravičnosti. Imejte torej zavest pravičnosti, medtem ko redno premišlujete o tem, kdo ste v Kristusu.

ZAVEDAJTE SE PRAVIČNOSTI, NE GREHA

Za nas je Kristusa [tako rekoč] naredil za greh, Njega, ki ni poznal greha, da bi mi v njem in skozi njega postali [oblečeni v, bili videti kot, bili vzor] Božja pravičnost [kakršni bi morali biti, potrjeni in sprejemljivi, v pravilnem odnosu z Njim, po njegovi dobroti].

2 Korinčanom 5,21

Veliko vernikov muči negativno razmišljanje o sebi. Zamišljajo si, kako nezadovoljen mora biti Bog z njimi zaradi vseh njihovih šibkih točk in neuspehov.

Koliko časa vi zapravite za krivdo in obsojanje? Bodite pozorni na to, da sem vprašala, koliko časa zapravite – takšno razmišljanje je namreč ravno to, zapravljanje časa!

Ne razmišljajte o tem, kako obupni ste bili, preden ste prišli h Kristusu. Namesto tega mislite na to, kako ste postali Božja pravičnost v Njem. Ne pozabite: *misli postanejo dejanja*. Če se zares želite bolje obnašati, morate najprej začeti drugače razmišljati. Če boste še naprej razmišljali o tem, kako grozni ste, se boste obnašali še huje. Kadarkoli se vas poloti obsojajoča misel, se spomnite na to, da vas Bog ljubi in da ste v Kristusu postali Božja pravičnost.

Ves čas se spreminjate na bolje. Vsak dan duhovno rastete. Bog ima čudovit načrt za vaše življenje. To so resnice, o katerih morate razmišljati.

To bi morali početi s svojim umom!

Namenoma razmišljajte v skladu z Božjo besedo. Ne sprejmite vsega, kar vam pade na pamet, za svojo misel.

Zapretite hudiču in pojdite naprej, tako da razmišljate prave misli.

4. Imejte spodbujajoč um.

»... Kdor spodbuja, naj spodbuja ...«

Rimljanom 12,8

Oseba, ki ima Kristusov um, misli pozitivne, povzdigujoče, izgrajujoče misli tako o drugih kot o sebi in svojih okoliščinah.

Božjo službo spodbujanja danes v svetu še kako potrebujemo. Nikogar ne boste mogli spodbuditi z lastnimi besedami, če pred tem nimate prijaznih misli o tej osebi. Ne pozabite, da se bo tisto, kar je v vašem srcu, razodelo skozi vaša usta. Namenoma poskrbite, da boste „mislili ljubeče“.

Ljudem okrog sebe pošiljajte ljubeznive misli. Govorite jim spodbudne besede.

Vinov slovar *An Expository Dictionary of New Testament Words* definira grško besedo *parakaleo*, ki se jo prevaja kot *opominjati*, kot ,predvsem poklicati osebo (*para* na stran, *kaleo*, poklicati) ... posvariti, opomniti, nekoga spodbuditi k določenemu obnašanju ...⁴³ To definicijo interpretiram kot pristopiti k neki osebi z namenom, da jo spodbudimo, da sledi določenemu postopku. Dar spodbujanja, o katerem govori Pismo Rimljanom 12,8, se da v tistih, ki ga imajo, zlahka prepoznati. Take osebe vedno vsakomur povedo kaj opogumljajočega ali povzdigujočega – nekaj, zaradi česar se ljudje počutijo bolje in kar jih opogumi, da gredo naprej.

Morda nimamo vsi daru spodbujanja, toda vsakdo se lahko nauči vlivati pogum. Preprosto pravilo je: Kar ni dobro, o tem ne razmišljajte in tega ne izgovarjajte.

Vsakdo ima že tako dovolj težav, zato nam ni treba tem težavam dodajati novih s tem, da bi osebo skušali potlačiti. Med seboj bi se vedno morali izgrajevati v ljubezni. (Glej Efežanom 4,29.) Ne pozabite: ljubezen v ljudeh vedno verjame le v najboljše. (Glej 1 Korinčanom 13,7.)

Ko boste o ljudeh začeli misliti ljubeče misli, boste ugotovili, da se bodo tako začeli tudi obnašati. Misli in besede so zabojniki ali orožje za prenašanje kreativne ali pa uničevalne moči. Lahko jih uporabimo proti satanu in njegovim delom, lahko pa mu z njimi pomagamo pri njegovem načrtu uničenja.

Recimo, da imate otroka, ki ima vedenjske težave, in se mora vsekakor spremeniti. Zanj lahko molite in prosite Boga, da deluje v njegovem življenju in naredi kakršnokoli spremembo, ki je nujna. Kaj pa boste v času čakanja vi storili s svojimi mislimi in besedami, ki se nanašajo nanj? Mnogo ljudi nikoli ne vidi odgovorov na svoje molitve, ker z lastnimi mislimi in besedami izničijo to, za kar so prosili, še preden ima Bog možnost delovati v njihovem imenu.

Mar molite, da bi se vaš otrok spremenil, potem pa gojite raznorožne negativne misli o njem? Ali pa morda molite za spremembo, potem pa si mislite ali pa to celo poveste drugim: »Ta otrok se nikoli ne bo spremenil!« Da bi živeli v zmagi, moramo začeti svoje misli poravnati z Božjo besedo.

Če naše misli nasprotujejo temu, kar piše v Božji besedi, potem ne živimo v skladu z njo. Ne živimo Besede, če ne razmišljamo o njej.

Ko molite za koga, poravnajte svoje misli in besede s tem, kar ste molili in kmalu boste videli preboj.

Ne predlagam vam, da ste nepremišljeni ali da zavračate obstoj težave. Kaj boste storili, če ima vaš otrok težave z obnašanjem v šoli in vas prijatelj vpraša, kako je z njim, pri njem pa se pravzaprav še niso pokazale spremembe? V tem primeru lahko rečete: »No, za zdaj še nismo videli napredka, vendar verjamem, da Bog dela in da je ta otrok gonilna sila Gospodove moči. Videli ga bomo, kako se spreminja iz slave v slavo, malo po malem, dan za dnem.«

5. Razvijte hvaležen um.

Pridite k njegovim vratom z zahvalo, v njegove dvore s hvalenico! Zahvaljujte se mu, slavite njegovo ime!

Psalm 100,4 SSP

Misli osebe, ki misli s Kristusovim umom, bodo polne slavljenja in zahvaljevanja.

Naše pritoževanje odpre sovražniku mnogo vrat. Nekateri ljudje so fizično bolni, slabotni in nemočni zaradi bolezni, imenovane pritoževanje, ki napada misli in pogovore ljudi.

Ne moremo živeti polnega življenja brez hvaležnosti. Sveto pismo nas vedno znova poučuje o načelu hvaležnosti. Pritoževanje v mislih ali besedah je načelo, ki vodi v smrt; biti hvaležen in to tudi izraziti, pa je načelo, ki vodi v življenje.

Če oseba nima hvaležnega srca (uma), potem zahvaljevanje ne bo prišlo iz njenih ust. Ko smo hvaležni, bomo to tudi povedali.

NEPRENEHOMA BODITE HVALEŽNI

Po njem torej Bogu neprenehoma in ob vsaki priložnosti prinašajmo na oltar hvalno žrtev, namreč sad ustnic, ki hvaležno priznavajo in slavijo njegovo ime.

Hebrejcem 13,15

Kdaj se zahvaljujemo? Ves čas, ob vsaki priložnosti in ob vsaki stvari. S tem vstopimo v zmagoslavno življenje, kjer nas hudič ne more nadzorovati.

Kako bi nas le lahko nadzoroval, če bomo radostni in hvaležni ne glede na situacijo? Resda takšen način življenja včasih zahteva daritev slavljenja ali hvaležnosti, vendar raje darujem svojo hvaležnost Bogu, kot pa da mi satan ukrade veselje. Če postanem čemerna in se nočem zahvaliti, se bom na koncu s tem odpovedala svoji radosti. Tega sem se naučila po težki poti. Z drugimi besedami, izgubila bom radost zaradi duha pritoževanja.

V Psalmu 34,2 psalmist pravi: »Slavil bom GOSPODA ob vsakem času, njegova hvalnica bo vedno v mojih ustih.« Kako smo lahko blagoslov Gospodu? Tako, da njegova hvalnica *nenehno* ostaja v naših mislih in v ustih.

Bodite polni hvaležnosti ne le do Boga, temveč tudi do ljudi. Ko nekdo za vas stori kaj lepega, mu dajte vedeti, da to cenite.

Pokažite vsem članom svoje družine, da jih cenite. Pogosto imamo stvari, s katerimi nas je Bog blagoslovil, za samoumevne. Zanesljivo način, kako izgubiti neko stvar, je, da je ne cenimo.

Svojega moža cenim. Poročena sva že dolgo časa, vendar mu še vedno povem, da ga cenim. Je zelo potrpežljiv na mnogo področjih in ima ogromno drugih vrlin. Če ljudem povemo, da jih cenimo, in če

celo posebej omenimo, za kaj smo jim hvaležni, bo to pomagalo graditi in ohranjati dobre odnose.

Sama imam opravka z veliko ljudmi. Še vedno sem osupla nad tem, kako so nekateri ljudje hvaležni za vsako malenkost, ostali pa niso nikoli zadovoljni, ne glede na to, koliko drugi storijo zanje. Verjamem, da je s to težavo povezan ponos. Nekateri ljudje so tako polni samih sebe, da so, ne glede na to, kaj drugi storijo zanje, prepričani, da si ne zaslužijo zgolj tega, temveč še več! Redko izražajo hvaležnost.

Izražanje hvaležnosti ni dobro le za druge, temveč tudi za nas, saj v nas sproža radost.

Vsak dan razmišljajte, za kaj ste lahko hvaležni. Ponavljajte to Gospodu v molitvi in videli boste, kako se bo vaše srce napolnilo z življenjem in lučjo.

ZAHVALJUJTE SE VEDNO IN ZA VSE

In ne opijanajte se z vinom, to je razuzdanost, temveč naj vas napolnjuje in spodbuja [Sveti] Duh.

Nagovarjajte se s psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi, ko v svojem srcu slavite z glasom [in instrumenti] Gospoda.

V imenu našega Gospoda Jezusa Kristusa se nenehoma in za vse zahvaljujte Bogu Očetu za vse.

Efežanom 5,18-20

Kako močne svetopisemske vrstice!

Kako lahko vedno ostanemo napolnjeni s Svetim Duhom? Tako, da prigovarjamo sebi (v mislih) ali drugim (z besedami) s psalmi, hvalnicami in z duhovnimi pesmimi. Z drugimi besedami, s tem, ko ohranjamo naše misli in besede usmerjene na in napolnjene z Božjo besedo, *medtem ko slavimo ves čas za vsako stvar, ter se zahvaljujemo.*

6. *Bodite navdušeni nad Besedo.*

In njegova beseda (njegova misel), ne živi v vaših srcih, ker ne verujete in ne zaupate in ne upoštevate in se ne zanašate na tistega, ki ga je On poslal. [Zaradi tega njegovo sporočilo ni živo v vas, ker ne verjamete v odposlanca, ki vam ga je poslal.]

Evangelij po Janezu 5,38

Božja beseda so Njegove misli, zapisane na papir, da bi jih proučevali in premišljevali. Njegova beseda je Njegovo razmišljanje o vsaki situaciji in vsaki temi.

V Evangeliju po Janezu 5,38 je Jezus karal nevernike. Iz tega prevoda vidimo, da je Božja beseda pisen izraz Njegovih misli. Ljudje, ki želijo verjeti in izkusiti vse dobre posledice verovanja, morajo dovoliti Njegovi besedi, da ta postane živo sporočilo v njihovih srcih. To dosežemo s premišljevanjem Božje besede. Tako Njegove misli postanejo naše misli – to je edini način, da razvijemo v sebi Kristusov um.

Sveto pismo nam v Evangeliju po Janezu 1,14 pravi, da je bil Jezus Beseda, ki je postala meso. To ne bi bilo mogoče, če se Njegov um ne bi nenehoma polnil z Božjo besedo.

Premišljevanje o Božji besedi je eno najpomembnejših življenjskih načel, kar se jih lahko naučimo. Vinov slovar *Expository Dictionary of New Testament Words* definira dve grški besedi, ki sta prevedeni v *premišljevanje* takole: ‚skrbeti za, poskrbeti, opraviti, biti skrben v, početi v splošnem pomenu besede, premišljevat, si zamišljati, razmisliti‘.⁴ Drug vir definiciji dodaja še ‚mrmrati‘ ali ‚šepetati‘.⁵

Ne morem dovolj poudariti, kako pomembno je to načelo. Pravim mu življenjsko načelo, saj bo premišljevanje Božje besede ponudilo življenje vam in na koncu tistim, ki so okoli vas.

Mnogi kristjani so se začeli bati besede ‚premišljevanje oz. meditacija‘ zaradi običajev, ki jih imajo poganke in okultne religije pri me-

ditiranju. Priporočam vam, da se spomnite na to, da satan še nikoli ni imel izvirne zamisli. On vzame, kar pripada kraljestvu luči in to izkrivi za kraljestvo teme. Biti moramo dovolj modri, da se zavemo dejstev. Če meditacija povzroči takšno moč za zli namen, jo bo povzročila tudi za dober namen. Osnova meditacije prihaja naravnost iz Božje besede, zato si pogledjmo, kaj Sveto pismo pravi o tem.

PREMIŠLJUTE IN BODITE USPEŠNI

Naj knjiga te postave ne zapusti tvojih ust, temveč jo preišljuj dan in noč, da boš storil povsem, kakor je zapisano v njej. Le tako boš imel uspeh na svoji poti, le tako boš uspeval.

Jozue 1,8 SSP

V tej vrstici nam Gospod jasno pove, da Besede nikoli ne bomo mogli udejanjiti, če najprej ne razmišljamo o njej.

Psalm 1,2-3 govori o Božjem človeku in pravi: »... temveč se veseli v GOSPODOVI postavi in preišljuje (razglablja in proučuje) njegovo postavo (predpise, navodila in nauke Boga) podnevi in ponoči. Tak je kakor drevo, zasajeno ob vodnih strugah [h katerim se nagiba], ki daje svoj sad ob svojem času in njegovo listje ne ovne ali izgine; in vse, kar dela, uspeva [in dozori].«

PREMIŠLJUTE IN BODITE OZDRAVLJENI

Sin moj, pazi na moje besede, nagni svoje uho k mojim izrekom.

Naj ti ne uidejo izpred oči, hrani jih v svojem srcu.

Kajti življenje so temu, ki jih najde, zdravje celemu njegovemu telesu.

Pregovori 4,20-22 SSP

Spomnite se, da je ena glavnih definicij besede „meditirati“ poskrbeti ter premislite o tem svetopisemskem odlomku, ki pravi, da so Gospodove besede vir zdravja in ozdravljenja celotnemu telesu.

Meditacija (premišljevanje) Božje besede v naših mislih bo zares vplivala na naše fizično telo. Moj videz se je v zadnjih osemnajstih letih spremenil. Ljudje mi pravijo, da sem danes videti vsaj petnajst let mlajša kot takrat, ko sem začela skrbno proučevati Besedo in jo postavila za središče svojega življenja.

POSLUŠAJTE IN POŽANJITE

In govoril jim je: »Pazíte, kaj poslušate! S kakršno mero [misli in proučevanja] merite [resnico, ki jo slišite], s takšno [mero kreposti in znanja] se vam bo merilo in še navrglo se vam bo.«

Evangelij po Marku 4,24

To je kot načelo setve in žetve. Več kot posejemo, več bomo želi v času žetve. Sam Gospod v Evangeliju po Marku 4,24 pravi, da več časa kot bomo vi in jaz osebno vložili v premišljevanje in proučevanje Besede, ki jo slišimo, več bomo od tega odnesli.

BERITE IN POBERITE

[Stvari so začasno skrite le, kar se tiče razodetja.] Nič namreč ni skrito, če ne zato, da bi bilo razodeto, in nič ni [začasno] postalo zakrito, če ne zato, da bi prišlo na dan.

Evangelij po Marku 4,22

Ti vrstici skupaj nam zagotovo sporočata, da Beseda v sebi skriva neverjetne zaklade, mogočne skrivnosti, ki dajejo življenje in ki nam jih Bog želi razodeti. Pokažejo se tem, ki meditirajo, premišljujejo, proučujejo, prakticirajo v mislih in si mrmrajo Božjo besedo.

Kot učiteljica Božje besede osebno poznam, kako resnično je to načelo. Videti je, kot da to, kar mi Bog lahko pokaže v eni svetopisemski vrstici, nima meja. Ko vrstico preberem enkrat, jo razumem na en način. Ko jo preberem drugič, uspem videti nekaj novega, česar prej nisem niti opazila.

Gospod tistim, ki skrbno proučujejo Besedo, ves čas razodeva svoje skrivnosti. Ne bodite oseba, ki vedno želi živeti na račun razodetja nekoga drugega. Sami proučujte Besedo in dovolite Svetemu Duhu, da blagoslovi vaše življenje z resnico.

O premišljevanju Božje besede bi lahko govorila kar naprej. Kot sem že rekla, je to ena najpomembnejših stvari, ki se jih lahko naučimo. Ves dan, ko imate svoje opravke, prosite Svetega Duha, da vas spomni na kakšno svetopisemsko vrstico, o kateri boste lahko premišljevali. Navdušilo vas bo, koliko moči boste prejeli v življenje skozi to navado. Bolj kot premišljuje o Božji besedi, bolj jo boste pripravljene uporabiti v času stiske. Ne pozabite: *moč Besede prihaja iz navade, da premišljujemo o njej.*

SPREJMI TE IN IZRECITE DOBRODOŠLICO BESEDI

Zato odložite sleherno nesnago in obilnost hudobnosti in s ponižnim (krotkim, skromnim) duhom sprejmite [v svoja srca] vsajeno in zakoreninjeno Besedo, ki more rešiti vaše duše.

Jakob 1,21

Iz te vrstice razberemo, da ima Beseda moč rešiti nas grešnega življenja, vendar le, ko ji izrecemo dobrodošlico, ter jo vcepimo in zakoreninimo v svoja srca (um). Do vcepitve in ukoreninjenja pride tako, da prisluhnemo Božji besedi – da o njej razmišljamo več kot o čem drugem.

Če ves čas premišljujemo o težavah, bomo postali globlje ukoreninjeni vanje. Če premišljujemo o tem, kaj je narobe z nami ali drugimi, bomo še bolj prepričani o težavi in ne bomo videli rešitve. Kot da nam je na razpolago ocean, poln življenja, skrbno proučevanje in premišljevanje Božje Besede pa je instrument, s katerim lahko plujemo po njem.

Naša organizacija se imenuje Life In The Word in iz izkušenj lahko potrdim, da v Božji besedi resnično je življenje.

IZBERITE ŽIVLJENJE!

Toda meseno mišljenje [pamet in razum brez Svetega Duha] je smrt [smrt, ki jo sestavljajo vse nesreče, ki izhajajo iz greha, tukaj in v posmrtnem življenju], mišljenje [Svetega] Duha pa je življenje in [duševni] mir [zdaj in za vekomaj].

Rimljanom 8,6

Dober zaključek tega dela knjige je, da se ponovno spomnimo Pisma Filipljanom 4,8: »... vse, kar je resnično, kar je vredno spoštovanja in časti in je dostojno, kar je pravično, kar je čisto, kar je vredno ljubezni, kar je prijazno in prijetno in milostno, kar je krepostno in hvalevredno, vse to imejte v mislih, pretehtajte in vzemite v obzir [v svoja srca].«

V tej vrstici je opisano, v kakšnem stanju bi moral biti vaš um. Imate Kristusov um, začnite ga uporabljati. Če obstaja kaj, o čemer On ne bi razmišljal, potem tudi sami ne razmišljate o tem.

Z nenehnim ‚bdenjem‘ nad svojimi mislimi vam bo uspelo podvreči vsako misel in jo narediti ubogljivo Jezusu Kristusu. (Glej 2 Korinčanom 10,5.)

Sveti Duh vas bo hitro opomnil, ali vas um vodi v napačno smer, odločitev pa bo vaša. Boste šli v toku z miselnostjo mesa ali z miselnostjo Duha? Ena vodi v smrt, druga v življenje. Izbira je vaša.

Izberite življenje!

3. DEL:

Miselnost puščave

Uvod

Izraelci so štirideset let tavalili po puščavi, čeprav bi pot lahko prehodili v enajstih dneh. Zakaj? Je šlo za njihove sovražnike, njihove okoliščine, preizkušnje na poti ali jim je nekaj povsem drugega preprečilo, da bi prispele na cilj?

[Samo] Enajst dni hoda je to od Horeba, na poti na Seirsko goro, do Kades-barnee [ki je na Kanaanski meji, Izraelci pa so do tja potrebovali štirideset let].

5 MOJZES 1,2

Ko sem premišljevala o tej situaciji, mi je Bog dal močno razodetje, ki je pomagalo tako meni osebno kot tisočim drugim. Gospod mi je rekel: »Izraelovi sinovi so preživeli štirideset let v puščavi, da bi prehodili pot, ki traja enajst dni, ker so imeli ‚miselnost puščave‘.«

TU SE ZADRŽUJETE ŽE DOVOLJ DOLGO

**GOSPOD, naš Bog, nam je govoril na Horebu in rekel:
»Dolgo se že zadržujete na tej gori.«**

5 Mojzes 1,6 SSP

Na Izraelce ne bi smeli gledati s takšno osuplostjo, saj nas večina počne enako. Ves čas krožimo okoli iste gore, namesto da bi napredovali. Posledica tega je, da traja več let, preden okusimo zmago nad nečim, s čimer bi lahko in morali opraviti hitro.

Mislím, da nam Gospod pravi isto, kot je na tisti dan rekel Izraelovim sinovom:

»Dovolj dolgo se že zadržujete na tej gori; čas je, da greste naprej.«

USTALITE SVOJ UM IN GA OHRANITE USTALJENEGA

Mislite na to, kar je zgoraj (na višje stvari), ne na to, kar je na zemlji.

Kološanom 3,2

Bog mi je pokazal deset tipov ‚miselnosti puščave‘, ki so jih imeli Izraelci in so jih zadrževale v puščavi. Miselnost puščave je napačen način razmišljanja.

Naši načini razmišljanja so lahko pravilni ali napačni. Pravilni nam prinašajo korist, napačni pa nas prizadenejo in ovirajo naš napredek. Pismo Kološanom 3,2 nas uči, naj usmerimo svoje misli in jih obdržimo usmerjene. Um moramo usmeriti v pravo smer. Napačni načini razmišljanja ne vplivajo le na naše okoliščine, temveč tudi na naše notranje življenje.

Nekateri ljudje *živijo* v puščavi, medtem ko drugi so puščava.

V nekem trenutku moje življenjske razmere niso bile tako slabe, vendar nisem mogla uživati ničesar, ker sem bila v sebi ‚puščava‘. Z Davom sva imela prijeten dom, tri čudovite otroke, dobri službi in dovolj denarja, da sva lahko živela udobno. Vendar v najinih blagoslovih nisem mogla uživati, saj sem v sebi nosila več tipov miselnosti puščave. V mojih očeh je bilo videti moje življenje kot puščava, ker sem na takšen način videla prav vse stvari.

Nekateri ljudje vidijo stvari negativno, ker so celotno življenje doživljali nesreče in si ne morejo predstavljati, da bi karkoli šlo na bolje. Obstajajo tudi ljudje, ki vse vidijo kot slabo in negativno preprosto zato, ker so takšni od znotraj. Kakršenkoli je že razlog, negativen pogled naredi osebo nesrečno in zaradi tega je njeno napredovanje do obljubljenе dežele vprašljivo.

Bog je Izraelove sinove poklical iz suženjstva v Egiptu in jih poslal v deželo, za katero jim je obljubil, da jim jo bo dal kot večno dediščino – deželo, ki je prekipevala z mlekom, medom in vsako dobrino; deželo,

kjer jim ne bi primanjkovalo ničesar, kar potrebujejo; deželo napredka na vseh področjih obstoja.

Večina generacije, ki jo je Gospod poklical iz Egipta, ni nikoli vstopila v obljubljeni deželo – namesto tega so umrli v puščavi. Zame je to nekaj najbolj žalostnega, kar se lahko zgodi Božjemu otroku – da ima na voljo toliko stvari, vendar nikoli ne more uživati v njih.

Mnogo let svojega krščanskega življenja sem bila ena teh ljudi. Bila sem na svoji poti do obljubljene dežele (nebes), vendar nisem uživala v potovanju. Umirala sem v puščavi, vendar je, hvala Bogu za Njegovo usmiljenje, posijala skozi mojo temo luč in On me je popeljal ven.

Molim, da bo ta del knjige luč tudi vam in vas pripravil, da boste odšli iz puščave v slavnostno luč čudovitega Božjega kraljestva.

Poglavje

16

*Mojo prihodnost določata
moja preteklost in sedanjost.*

Miselnost puščave # 1

Mojo prihodnost določata moja preteklost in sedanjost.

Poglavje

16

Miselnost puščave # 1

Izraelci niso imeli nobene pozitivne vizije za svoja življenja – nobenih sanj. Vedeli so, od kod prihajajo, niso pa vedeli, kam gredo. Vse je temeljilo na tem, kaj so videli v preteklosti in kaj so videli z lastnimi očmi. Niso znali gledati z ‘očmi vere’.

Brez videnja ljudstvo propada ...

PREGOVORI 29,18

MAZILJENI ZA OSVOBODITEV

Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da ozdravim tiste, ki imajo strta srca, da oznanim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost,

da oznanim sprejemljivo leto Gospodovo.

Evangelij po Luku 4,18–19 KJV

Prihajam iz okolja, kjer so se dogajale zlorabe. Odraščala sem v neurejeni družini. Moje otroštvo je bilo polno strahu in trpinčenja. Strokovnjaki pravijo, da se otrokova osebnost oblikuje v prvih petih letih njegovega življenja. Moja osebnost je bila zmešnjava! Pretvarjala sem se, da živim za zaščitnimi zidovi, ki sem jih zgradila, da me ljudje ne bi prizadeli. Druge sem zapirala ven, hkrati pa sem sebe zaklepala noter. Bila sem tista, ki nadzoruje. Tako polna strahu, da je bil edini način, kako se spopasti z življenjem ta, da prevzamem nadzor. Potem me nihče ne bi mogel prizadeti.

Kot mlada ženska, ki skuša živeti za Kristusa in slediti krščanskemu načinu življenja, sem vedela, od kod prihajam, nisem pa vedela, kam grem. Čutila sem, da bo moja prihodnost vedno skažena zaradi moje

preteklosti. Pomislila sem: »Kako bo nekdo, s preteklostjo, kot je moja, nekoč resnično v redu? To je nemogoče!« Kljub temu je Jezus rekel, da je prišel, da ozdravi vse, ki so bolni, strtega srca, ranjeni in zatirani, vse tiste, ki jih je prizadelo gorje.

Jezus je prišel odpret vrata zapora in osvobodit ujetnike. Sama nisem dosegla nobenega napredka, dokler nisem začela verjeti, da sem lahko osvobojena. Morala sem pridobiti pozitiven pogled za svoje življenje; morala sem verjeti, da moje prihodnosti ne določata moja preteklost in sedanjost.

Morda ste imeli nesrečno preteklost, morda celo prav zdaj živite v razmerah, ki so zelo negativne in depresivne. Morda se soočate s situacijami, ki so tako težke, da se zdi, kot da nimate razloga za upanje. Tu sem, da vam pogumno zatrdim, *da vaše prihodnosti ne določata niti vaša preteklost niti sedanjost!*

Pridobite si nov način razmišljanja. Verjemite, da je z Bogom vse mogoče. (Glej Evangelij po Luku 18,27.) Pri človeku morda obstajajo stvari, ki so nemogoče, vendar mi služimo Bogu, ki je ustvaril vse iz nič. (Glej Hebrejcem 11,3.) Predajte mu svoj nič in opazujte, kako se On loti dela. On potrebuje le vašo vero Vanj. Želi le, da vi verjamete, On pa bo postoril vse drugo.

OČI ZA GLEDANJE, UŠESA ZA POSLUŠANJE

Mladika požene iz Jesejeve korenike, poganjek obrodi iz njegove korenine.

Na njem bo počival GOSPODOV duh: duh modrosti in razumnosti, duh sveta in moči, duh spoznanja in strahu GOSPODOVEGA.

Navdihoval ga bo s strahom GOSPODOVIM, da ne bo sodil po videzu svojih oči, ne odločal po sluhu svojih ušes.

Izaija 11,1-3 SSP

Stvari ne moremo pravilno presojati s pogledom svojih naravnih oči. Imeti moramo duhovne ‚oči za gledanje‘ in ‚ušesa za poslušanje‘. Slišati moramo, kaj pravi Duh, in ne kaj pravi svet. Naj vam Bog spregovori o vaši prihodnosti – ne pa vsi ostali.

Izraelci so nenehoma gledali na trenutno situacijo in govorili o njej. Bog jih je po Mojzesovi roki izpeljal iz Egipta in jim preko njega govoril o obljubljeni deželi. Želel je, da pogled osredotočijo na to, kam gredo – in ne na to, kje so bili. Poglejmo si nekaj svetopisemskih vrstic, ki jasno opisujejo napačno držo.

V ČEM JE TEŽAVA?

Vsi Izraelovi sinovi so godrnjali proti Mojzesu in Aronu; vsa skupnost jima je rekla: »O da bi umrli v egiptovski deželi ali da bi umrli v tej puščavi!

Zakaj nas GOSPOD vodi v to deželo, da bomo padli pod mečem? Naše žene in naši otroci bodo postali plen. Ali ne bi bilo bolje za nas, če bi se vrnil v Egipt?»

4 Mojzes 14,2-3 SSP

Predlagam vam, da si pozorno preberete ta odstavek. Opazujte, kako negativni so bili ti ljudje – pritoževali so se, pripravljani so se bili zlahka vdati in raje bi izbrali suženjstvo, kot pa da bi se prebili skozi puščavo v obljubljeni deželo.

Pravzaprav niso imeli težave – oni sami so bili težava!

NAPAČNE MISLI POVZROČAJO NEPRIMERNO NARAVNANOST

Skupnost ni imela vode, zato so se začeli zbirati proti Mojzesu in Aronu.

Ljudstvo se je prepiralo z Mojzesom; govorili so: »O da bi pomrli, kakor so pomrli naši bratje [v nadlogi] pred Gospodom.

Zakaj sta vendar pripeljala GOSPODOVO skupnost v to puščavo, da tu umremo mi in naša živina?»

4 Mojzes 20,2-4

Iz njihovih lastnih besed je očitno, da Izraelci nikakor niso zaupali Bogu. Njihova drža je bila negativna in usmerjena k propadu. Še preden so začeli, so se odločili za propad, preprosto zato, ker okoliščine niso bile popolne. Pokazali so naravnost, ki prihaja iz napačnega načina razmišljanja.

Napačna naravnost je sad napačnih misli.

POMANJKANJE HVALEŽNOSTI

Odpravili so se od gore Hor po poti k Trstičnemu morju, da bi obšli edómsko deželo. Ljudstvo pa je [zaradi preizkušenj] na poti postalo nepotrpežljivo (potrto, brez poguma).

Začelo je govoriti proti Bogu in Mojzesu: »Zakaj sta nas izpeljala iz Egipta, da umremo v puščavi? Saj ni ne kruha ne vode in ta borna (prezira vredna) mana se nam že gabi.«

4 Mojzes 21,4-5

Skupaj z ostalimi vzorci neprimernega vedenja, ki smo jih videli v prejšnjih vrsticah, je v tem odlomku jasno vidno, da je Izraelcem zelo manjkalo hvaležnosti. Izraelovi sinovi preprosto niso mogli prenehati razmišljati o tem, od so prišli in da so že dovolj dolgo tu, da bi šli, kamor so namenjeni.

Pomagalo bi jim, če bi pomislili na svojega očaka Abrahama. On je doživel kar nekaj razočaranj, vendar ni dovolil, da bi te negativne izkušnje vplivale na njegovo prihodnost.

ŽIVLJENJE BREZ SPOROV

Vnel se je prepir med pastirji Abramovih čred in pastirji Lotovih čred. Kánaanci in Perizéjci so tisti čas prebivali v deželi [zaradi česar je bilo težje priti do krme].

In Abram je rekel Lotu: »Naj ne bo prepira med menoj in teboj, med mojimi in tvojimi pastirji, saj sva brata!

Mar ni vsa dežela pred teboj? Loči se torej od mene! Če pojdeš ti na levo, grem jaz na desno, če se ti obrneš proti desni, bom jaz krenil na levo.«

Lot je povzdignil oči in videl vso jordansko pokrajino, ki je bila v celoti namakana. Preden je GOSPOD pokončal Sódomo in Gomóro, je bila kakor GOSPODOV vrt, vse do Coara, kakor egiptovska dežela.

Lot si je torej izbral vso jordansko pokrajino in se odselil proti vzhodu. Tako sta se ločila.

1 Mojzes 13,7-11

Abraham je poznal nevarnosti spora, zato je Lotu rekel, da se morata ločiti. Da bi nadaljevala ljubeč odnos in v prihodnosti med njima ne bi prišlo do spora, je Abraham dovolil svojemu nečaku, da prvi izbere deželo zase. Lot je zase izbral najboljšo deželo – dolino reke Jordan – in tako sta se ločila.

Spomniti se moramo, da Lot ni imel ničesar, dokler ga Abraham ni blagoslovil. Pomislite, kako bi se Abraham lahko zaradi tega obnašal, vendar se je odločil drugače! Vedel je, da bo Bog poskrbel zanj, če se bo prav odločil.

POVZDIGNITE SVOJE OČI IN POGLEJTE

Gospod je govoril Abram, potem ko se je Lot ločil od nje: »Povzdigni oči in poglej s svojega mesta proti severu in jugu, proti vzhodu in zahodu!

Zares, vso deželo, ki jo vidiš, za vedno dajem tebi in tvojemu potomstvu.

1 Mojzes 13,14-15 SSP

Ta odlomek jasno razkriva, da se je Abraham po ločitvi od svojega nečaka znašel v manj ugodnem položaju. A Bog je želel, da Abraham

od tam, kjer je, „povzdigne oči“ in se ozre tja, kamor ga je On želel odpeljati.

Abraham je v svoji situaciji ohranil dobro držo, zaradi česar hudič ni mogel preprečiti Božjih blagoslovov zanj. Bog mu je dal še več imetja, kot ga je imel pred Lotovim odhodom, ter ga je v vseh pogledih mogočno blagoslovil.

Spodbuditi vas želim, da pozitivno gledate na možnosti, ki se porajajo v prihodnosti in začnete »klicati v bivanje to, česar ni, kakor da je.« (Glej Rimljanom 4,17 CHR.) Razmišljajte in govorite o svoji prihodnosti na pozitiven način, v skladu s tem, kar vam je Bog položil v srce, ne v skladu s tem, kar ste videli v preteklosti ali pa vidite v sedanjosti.

Poglavje

17

*Naj to nekdo postori zame;
nočem prevzeti odgovornosti.*

Miselnost puščave # 2

Naj to nekdo postori zame; nočem prevzeti odgovornosti.

Poglavje
17

Miselnost puščave # 2

Odgovornost je pogosto opredeljena kot naš odziv na Božjo sposobnost. Biti odgovoren pomeni odzvati se na priložnosti, ki jih je Bog postavil pred nas.

Bog je dal Abramovemu očetu odgovornost – priložnost, da bi se odzval na Njegovo sposobnost. Dal mu je priložnost, da gre v Kanaan. Namesto da bi šel po tej poti z Gospodom, se je odločil, da se ustavi in naseli v Haranu.

Terah je vzel sina Abrama in vnuka Lota, Haránovega sina, ter svojo snaho Sarájo, ženo svojega sina Abrama, in odšel z njimi iz Ura Kaldejcev, da bi šel v deželo Kánaan. Prišli so do Harána in se tam naselili.

1 MOJZES 11,31

Precej preprosto se je navdušiti, ko nam Bog prvič nekaj spregovori in nam da priložnost, da to tudi storimo. Vendar, kot Terah, pogosto ne dokončamo tega, kar začnemo, ker po začetku ugotovimo, da potrebujemo dosti več kot le „kurjo polt“ in navdušenje.

Večina novih podvigov je vznemirljivih preprosto zato, ker so novi. Navdušenje bo posameznika nekaj časa gnalo, vendar ga ne bo pripeljalo do cilja.

Veliko vernikov stori to, za kar nam Sveto pismo pravi, da je storil Terah. Začnejo z namenom dosegati zadani si cilj, vendar se na poti zadovoljijo z nečim drugim. Postanejo utrujeni ali naveličani. Želeli bi dokončati to pot, vendar si resnično ne želijo vse odgovornosti, ki jo prinese s seboj. Če bi kdo to storil namesto njih, bi z veseljem poželi slavo, vendar stvari preprosto ne delujejo tako.

OSEBNE ODGOVORNOSTI SE NE DA PRENESTI

Drugi dan je Mojzes rekel ljudstvu: »Zagrešili ste velik greh, a zdaj pojdem gor h GOSPODU; morda dosežem spravo za vaš greh.«

Vrnil se je h GOSPODU in rekel: »Oh, to ljudstvo je zagrešilo velik greh: naredili so si bogove iz zlata. Vendar zdaj, ko bi ti odpustil njihov greh! Če pa ne, izbriši, prosim, mene iz svoje knjige, ki si jo napisal!«

2 Mojzes 32,30-32 SSP

Pri branju in proučevanju sem opazila, da Izraelci niso želeli prevzeti odgovornosti za nič. Mojzes je molil namesto njih, iskal je Božje obličje zanje, celo spokoril se je zanje, ko so se oni znašli v težavah. (Glej 2 Mojzes 32,1-14.)

Dojenček nima nobene odgovornosti; ko pa odrašča, pričakujemo, da jih bo kot otrok sprejemal čedalje več. Ena glavnih nalog staršev je naučiti otroke, da sprejmejo odgovornost. Bog želi svoje otroke naučiti isto.

Gospod mi je dal priložnost, da polni čas opravljam Božjo službo – na nacionalnem radiu in televiziji poučujem Njegovo Besedo – in oznanjam evangelij po celotnih Združenih državah in v drugih narodih. Lahko vam zagotovim, da je to odgovornost, o kateri mnogi ne vedo ničesar. Veliko ljudi celo pravi, da želijo opravljati Božjo službo, ker mislijo, da je to nenehen duhovni dogodek.

Mnogokrat ljudje zaprosijo za službo v naši organizaciji, misleč, da je pridružitve krščanski organizaciji najboljša stvar, kar bi se jim v življenju lahko zgodila. Kasneje ugotovijo, da morajo pri nas delati prav tako kot kjerkoli drugje: zjutraj morajo vstati in pravočasno priti na delo, spoštovati avtoriteto, biti del vsakodnevne rutine itd. Ko ljudje rečejo, da želijo priti delat za nas, jim povem, da ne plavamo ves dan na oblakih, pojoč zborovske „Aleluja“ — mi delamo, in to trdo! Delamo pošteno in živimo pošteno in to, kar počnemo, opravljamo z odličnostjo.

Seveda je delo v Božji službi privilegij, vendar skušam novim kandidatom pojasniti, da bodo, ko se kurja polt in navdušenje poležeta, ugotovili, da od njih pričakujemo visoko stopnjo odgovornosti.

POJDITE K MRAVLJI!

Pojdi k mravlji, lenuh, glej njene poti in postani moder. Kajti nima poveljnika ne nadzornika ne vladarja,

vendar si poleti pripravlja hrano, si ob žetvi nabira živež.

Lenuh, doklej boš spal, kdaj se boš vzdignil iz svojega spanja?

Malo boš spal, malo dremal, malo držal roke križem in počival:

in siromaštvo pride k tebi kakor tat ali klatež [s počasnimi, a zanesljivimi koraki], pomanjkanje kakor oboroženec [ki te naredi nemočnega].

Pregovori 6,6-11

Tak lenobni način razmišljanja pri Izraelcih je bil eden od razlogov, zakaj so za enajstdnevno pot po puščavi potrebovali štirideset let.

Rada preberem ta odlomek v Pregovorih, kjer našo pozornost pritegne mravlja, ki brez poveljnika in nadzornika preživlja sebe in svojo družino.

Ljudje, ki vedno potrebujejo nekoga, da jih potiska naprej, nikoli ne bodo storili ničesar velikega. Tudi tisti, ki delajo to, kar je prav, zgolj takrat, ko jih kdo gleda, ne bodo prišli daleč. Naša motivacija mora priti od znotraj, ne od zunaj. Živeti moramo pred Bogom, pri čemer se moramo zavedati, da On vidi vse in da bo naša nagrada prišla od Njega, če vztrajamo pri opravljanju tega, kar nam je On zapovedal.

VELIKO POKLICANIH, MALO IZVOLJENIH

Veliko je namreč poklicanih, a malo izvoljenih.

Evangelij po Mateju 20,16

Nekoč sem slišala učitelja Svetega pisma, ki je dejal, da je mnogo poklicanih in so mnogim dane možnosti, da bi storili kaj za Gospoda, vendar so redki, ki želijo sprejeti odgovornost in se odzvati na ta klic.

Kot sem omenila v prejšnjem poglavju, ima veliko ljudi želje, ne pa tudi hrbtenice za to, da bi jih uresničili. Ljudje, ki imajo ‚miselnost puščave‘, želijo imeti vse, za kar pa ne bi storili nič.

VSTANI IN POJDI!

Po smrti GOSPODOVEGA služabnika Mojzesa je GOSPOD rekel Józuetu, Nunovemu sinu, Mojzesovemu pomočniku:

»Mojzes, moj služabnik, je umrl. Zdaj vstani [in zasedi njegovo mesto], pojdi čez ta Jordan, ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki vam jo dajem, o Izraelovi sinovi.

Vsak kraj, kjer bo hodilo stopalo vaših nog, vam dajem, kakor sem govoril Mojzesu.«

Jozue 1,1-3

Ko je Bog povedal Jozuetu, da je Mojzes umrl, in mu naročil, naj prevzame njegovo mesto ter popelje ljudstvo čez Jordan v obljubljeno deželo, je to za Jozueta pomenilo veliko nove odgovornosti.

Enako velja za nas, ko želimo prevzeti svojo duhovno dediščino. Bog nas nikoli ne bo mogel uporabiti, če nismo pripravljeni odgovornosti jemati resno.

GLEJ, ZDAJ JE UGODEN ČAS!

Kdor pazi na veter [in čaka, da bodo vse razmere ugodne], ne seje, kdor gleda na oblake, ne žanje.

Pridigar 11,4

Leta 1993, ko nama je z Davom Bog pokazal, da naju želi na televiziji, je dejal: »Dajem vama priložnost, da začneta oznanjati tudi na

televiziji – vendar če priložnosti ne izkoristita sedaj, je ne bosta dobila nikoli več.« Če nama Bog ne bi dal vedeti, da je priložnost veljavna zgolj v tistem trenutku, bi morda odlašala. Navsezadnje sva končno dosegla položaj, ki nama je omogočal udobno življenje.

Devet let je trajal proces ‚rojevanja‘ organizacije Life In The Word. Nato pa nama je Bog naenkrat dal priložnost, da bi dosegla več ljudi, kar sva si želela z vsem srcem. Vendar bi za to morala zapustiti svojo udobnost in prevzeti novo odgovornost.

Ko Gospod svoje ljudstvo prosi, naj nekaj stori, pogosto pride do skušnjave, da bi počakali na ‚pravi čas‘. (Glej Apostolska dela 24,25.) Vedno obstaja nagnjenje, da se zadržujemo, dokler nas to dejanje ne bi stalo ničesar ali pa ne bo tako težko.

Želim vas spodbuditi, da postanete oseba, ki se ne boji odgovornosti. Ko se spopadate z upiranjem, boste s tem izgrajevali svojo moč. Če delate le to, kar je enostavno, boste vedno ostali šibki.

Bog pričakuje, da smo odgovorni in da pazimo na vse, kar nam On da ter to unovčimo tako, da bo dajalo dober sad. Če ne uporabimo darov in talentov, ki nam jih je dal, potem nismo odgovorni za to, kar nam je zaupal.

BODITE PRIPRAVLJENI!

Pazite torej [bodite zelo pozorni in pazljivi in budni], ker ne veste ne dneva ne ure, ko pride Sin človekov!

Evangelij po Mateju 25,13

Sveto pismo nas v 25. poglavju Evangelija po Mateju uči, kako se pripraviti na Gospodarjevo vrnitev.

Prvih dvanajst vrstic nam prikaže deset devic, od katerih jih je bilo pet nespametnih, pet pa preudarnih. Nespametne device niso želele storiti ničesar dodatnega, da bi si zagotovile srečanje z Njim, ko se vrne.

Storile so najmanj, kar je bilo mogoče; niso želele iti dodatne milje, zato so vzele le toliko olja, kot so ga potrebovale za svetilke. Preudarne device pa so storile več, kot je bilo sploh treba. Vzele so dodatno olje, da bi bile zagotovo pripravljene na dolgo čakanje.

Ko je prišel ženin, so nespametne device opazile, da njihove svetilke ugašajo in so, seveda, želele, da jim preudarne device dajo nekaj svojega olja. Običajno je res tako. Ljudje, ki so leni in odlašajo, vedno želijo, da tisti, ki trdo delajo in prevzemajo odgovornost, zanje postorijo vse, kar bi pravzaprav morali narediti sami.

UPORABITE, KAR VAM JE BILO DANO

... Malopridni in leni služabnik! ...

Evangelij po Mateju 25,26

Evangelij po Mateju v 25. poglavju po zgodbi o desetih devicah navaja priliko, ki jo je Jezus povedal o treh služabnikih. Gospodar jim je dal svoje talente, potem pa se je napotil v daljno deželo v pričakovanju, da bodo služabniki med njegovo odsotnostjo dobro poskrbeli za njegovo imetje.

Služabnik, ki je dobil pet talentov, jih je uporabil. Vložil jih je in pridobil še pet talentov. Ta, ki je dobil dva talenta, je storil enako. Tisti, ki je dobil le en talent, pa ga je zakopal, saj se je nadvse bal. Bilo ga je strah narediti korak naprej in storiti karkoli. Bal se je odgovornosti.

Ko se je gospodar vrnil, je pohvalil dva služabnika, ki sta vzela, kar jima je bilo dano in to tudi pomnožila. Možu, ki je zakopal svoj talent in z njim ni storil ničesar, pa je rekel: »Malopridni in leni služabnik!« Ukazal je, da mu odvzamejo talent, ki ga je imel, in ga predajo tistemu, ki jih ima deset, malopridnega in lenega služabnika pa je dal kaznovati.

Opogumljam vas, da sprejmete sposobnost, ki vam jo je Bog podelil, in z njo naredite vse, kar je mogoče. Na ta način mu boste ob njegovi vrnitvi lahko vrnili veliko več kot le tisto, kar vam je podaril.

Sveto pismo nam jasno kaže, da je Božja volja za nas, da obrodimo dober sad. (Glej Evangelij po Janezu 15,16.)

ODVRZITE SKRB, NE ODGOVORNOSTI

Ponižajte se pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša.

Vso svojo skrb vrzite nanj, saj on skrbi za vas.

1 Peter 5,6-7

Ne bojte se odgovornosti. Naučite se odvreči skrbi, ne pa tudi odgovornosti. Nekateri ljudje se naučijo ne skrbeti glede ničesar. Medtem ko postanejo strokovnjaki v ‚prelaganju skrbi‘, jim postane tako udobno, da odvržejo tudi svojo odgovornost.

Svoj um naravnajte na opravljanje tega, kar je pred vami, in ne bežite pred ničemer zgolj zato, ker je videti zahtevno.

Vedno se spomnite: če vam Bog dá, kar ga prosite, pride s tem blagoslovom tudi odgovornost. Če imate dom ali avto, Bog pričakuje, da boste skrbeli zanj. Demoni lenobe lahko napadejo vaš um ali čustva, vendar imate vi Kristusov um. Zagotovo lahko prepoznate hudičevo prevaro, se prebijete skozi čustva in storite to, kar veste, da je prav. Prošiti za nekaj je preprosto, prevzeti odgovornost pa je del, ki bo razvil vaš karakter.

Spomnim se časa, ko sem skušala prepričati moža, da bi kupila počitniško hišico ob jezeru, ki bi nama nudila prostor počitka, molitve in proučevanja. Bila bi prostor, kamor bi lahko ‚pobegnili pred vsem‘. Razlagala sem mu, kako čudovito bi bilo, kako bi tam uživali najini otroci in vnuki, kako bi lahko tam imela celo vodstvene sestanke, prirejala poslovne dogodke in uživala v skupni molitvi.

Vse to je zvenelo dobro in mojim čustvom je dajalo dober občutek, Dave pa mi je ves čas govoril, da bi morala za hišico tudi skrbeti. Spomnil me je, kako sva zaposlena in da nimava časa prevzeti odgovornosti

za še en dom. Opozoril me je na košnjo trave, vzdrževanje, plačevanje stroškov itd. Rekel je, da je bolje, da si najameva kakšno hiško, ko bova potrebovala čas za oddih, ne pa da prevzameva odgovornost in jo kupiva.

Jaz sem na to željo gledala s čustvene plati, on pa s praktične. Kardakoli sprejemamo odločitev, moramo nanjo pogledati z obeh strani – ne le, kaj nam bo v užitek, temveč tudi, kakšne bodo naše odgovornosti. Počitniška hišica ob jezeru je dobra izbira za tiste, ki imajo čas za to, midva ga res nisva imela. Globoko v sebi sem to vedela, vendar sem leto dni Dava vsake toliko vendarle hotela prepričati, da bi jo kupila.

Vesela sem, da je ostal trden. Če ne bi, sem prepričana, da bi jo po nakupu nekaj časa obdržala in jo nazadnje prodala, ker bi nama dajala preveč dela. Nazadnje so najini prijatelji kupili svojo počitniško hišico ob jezeru in nama jo dovolijo uporabljati, kot nam pač najini in njihovi urniki dovoljujejo.

Če uporabite modrost, bo Bog poskrbel za vaše potrebe. Vsakdo, ki deluje s Kristusovim umom, bo hodil v modrosti – in ne v čustvih.

Bodite odgovorni!

Poglavje

18

*Prosim, poenostavite mi vse;
ne prenesem, če so stvari pretežke!*

Miselnost puščave # 3

Prosim, poenostavite mi vse; ne prenesem, če so stvari pretežke!

Poglavje

18

Miselnost puščave # 3

Ta napačen način razmišljanja je podoben tistemu iz prejšnjega poglavja, vendar predstavlja mnogim Božjim ljudem dovolj veliko težavo, da si zasluži svoje poglavje v knjigi.

Kajti ta zapoved, ki ti jo danes dajem, zate ni pretežka in ni oddaljena.

5 MOJZES 30,11 SSP

Navedena misel je eden najpogostejših izgovorov, ki jih slišim od ljudi v vrstah za molitev. Pogosto pridejo k meni, da bi me prosili za nasvet in molitev. Ko jim povem, kaj o tem pravi Božja beseda ali pa kar mislim, da mi o tem pravi Sveti Duh, je njihov odgovor na to: »Vem, da je tako prav, saj mi je Bog kazal isto stvar. Vendar, Joyce, *zame je preprosto pretežko*.

Bog mi je pokazal, da skuša sovražnik vcepiti ta stavek v misli ljudi, da bi lažje obupali. Pred nekaj leti, ko mi je Bog razodel to resnico, mi je ukazal, naj se neham pritoževati, kako je vse težko. Zagotovil mi je, da bodo na ta način stvari zame postale lažje.

Tudi ko smo odločeni, da se bomo prebili skozi in storili, kar je prav, zapravimo veliko časa z razmišljanjem in govorjenjem o tem, «kako težko je». In projekt za nas postane veliko težji, kot če bi ostali pozitivni in na stvari ne bi gledali negativno.

Ko sem na začetku hoje z Bogom iz Božje besede sprevidela, kako naj bi živela in se obnašala, in ko sem to primerjala s svojim trenutnim stanjem, sem vedno pravila: »Stvari hočem narediti po Tvoje, Bog, vendar je tako težko.« Gospod me je vodil v 5 Mojzesovo knjigo 30,11, kjer pravi, da Njegova zapoved ni pretežka in ni oddaljena.

Razlog, zakaj Gospodove zapovedi za nas niso pretežke, je ta, da nam On daje svojega Duha, ki v nas močno deluje in nam pomaga v vsem, kar prosimo.

POMOČNIK

Jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika (Svetovalca, Pomočnika, Posrednika, Zagovornika, Okrepitev in Pripravljenega), da bo ostal pri vas vekomaj ...

Evangelij po Janezu 14,16

Stvari postanejo težke, ko jih skušamo narediti samostojno, ne da bi se oprli in zanašali na Božjo milost. Če bi bilo v življenju vse enostavno, sploh ne bi potrebovali moči Svetega Duha. Sveto pismo ga omenja kot ‚Pomočnika‘. On je v nas in z nami ves čas, da bi nam *pomagal*, da bi nas usposobil za to, česar sami ne moremo storiti – in nam olajšal težke stvari.

LAHKA IN TEŽKA POT

Ko je faraon odpustil ljudstvo, jih Bog ni peljal po poti dežele Filistejcev, čeprav je bila blizu. Bog je namreč rekel: »Da bi se ljudstvo morda ne skesalo, ko bi videlo vojsko, in se ne bi vrnilo v Egipt!«

2 Mojzes 13,17 SSP

Lahko ste prepričani, da kamorkoli vas Bog popelje, bo tam tudi poskrbel za vas. Nikoli ne dovoli, da bi nad nas prišlo več, kot lahko prenesemo. (Glej 1 Korinčanom 10,13.) Karkoli On naroči, tudi plača. Ni nam treba živeti v nenehni stiski, če se naučimo stalno zanašati nanj za moč, ki jo potrebujemo.

Če veste, da vam je Bog naročil, da nekaj storite, se ne umaknite le zato, ker postane težko. Ko stvari postanejo težke, preživite več časa z Njim, bolj se oprite nanj in prejmite več milosti od Njega. (Glej Hebrejcem 4,16.)

Milost je Božja moč, ki vas doseže brezplačno, da bi skozi vas naredila, česar sami ne morete. Pazite se misli, ki pravijo: »Tega ne morem storiti, preprosto pretežko je zame.«

Včasih nas Bog vodi po težji poti namesto po lažji, ker v nas opravlja delo. Le kako bi se drugače naučili zanašati Nanj, če bi bilo v naših življenjih vse tako lahko, da bi zmogli sami?

Bog je Izraelove sinove vodil po dolgi, težji poti, ker so bili še vedno strahopetci. Moral jih je pripravil na bitke, ki so jih čakale v obljubljeni deželi.

Večina ljudi misli, da vstop v obljubljeno deželo pomeni konec bitk, vendar to ni res. Če preberete poročila o tem, kaj se je zgodilo, ko so Izraelci prečkali reko Jordan in prevzeli deželo obljube, boste videli, da so borili bitko za bitko. Vendar so vse bitke, ki so jih borili z Božjo močjo in pod Njegovim vodstvom, tudi zmagali.

Bog jih je vodil po daljši, težji poti, četudi je obstajala krajša in lažja, saj je vedel, da niso pripravljeni za bitke, s katerimi naj bi prevzeli obljubljeno deželo. Skrbelo ga je, da bi takrat, ko bi srečali sovražnika, pobegnili nazaj v Egipt. Zato jih je popeljal po težji poti, da bi jih naučil, kdo On je, in da se ne morejo zanesti nase.

Ko se oseba prebija skozi težke čase, se hoče njen um vdati. Satan ve, da nas lahko, če nas lahko premaga v umu, premaga tudi v praksi. Zato je tako pomembno, da ne obupamo, se ne naveličamo in ne utrudimo.

VZTRAJAJ!

Ne obupajmo, ne naveličajmo se in ne utrudimo se, ko delamo plemenito in dobro; kajti če se ne utrudimo in ne izgubimo poguma, bomo ob svojem času želi.

Galačanom 6,9

Naveličati se in izgubiti pogum pomeni, vdati se v umu. Sveti Duh nam pravi, naj se v umu ne vdamo, kajti če zdržimo, bomo to slej ko prej poželi.

Pomislite na Jezusa. Takoj ko je bil krščen in napolnjen s Svetim Duhom, ga je Duh vodil v puščavo, da bi ga hudič preizkušal in skušal. Ni se pritoževal, ni izgubil poguma in ni postal potr. Ni niti razmišljal niti govoril negativno. Ni se zmedel in skušal ugotoviti, zakaj se je to moralo zgoditi! Vsako preizkušnjo je zmagoslavno preстал.

Sredi preizkušnje in skušnjave naš Gospod ni blodil po puščavi štirideset dni in noči, govoreč, kako je težko. Moč je črpal iz svojega nebeškega Očeta in končal z zmago. (Glej Evangelij po Luku 4,1-13.)

Si predstavljate Jezusa, kako s svojimi učenci potuje naokoli po deželi in govori o tem, kako težko je vse skupaj? Si predstavljate, kako razglablja, kako bo težko iti na križ? Kako se boji stvari, ki so pred njim? Ali kako neprijetno je živeti pod pogoji njihovega vsakdana, ko tavajo po deželi, nimajo kraja, ki bi ga imenovali dom, nimajo strehe nad glavo in postelje, kjer bi spali ponoči?

Tudi ko sama potujem iz kraja v kraj po celotni deželi in poučujem evangelij, sem navajena, da ne govorim o težavah, ki so del mojega delovanja. Morala sem se naučiti, da se ne pritožujem nad tem, kako težko je bivati v neznanem hotelu, ves čas jesti zunaj, vsak vikend spati v drugi postelji, biti daleč od doma, spoznavati nove ljudi in nadaljevati pot ravno tedaj, ko se ljudi navadiš.

Imamo Kristusov um, zato lahko delamo tako, kot je delal on – da se miselno pripravimo z zmagovalnim razmišljanjem, ne pa z razmišljanjem o predaji.

USPEH SLEDI TRPLJENJU

Ker je Kristus trpel v mesu za nas, se tudi vi oborožite z istim mišljenjem in namenom [raje potrpežljivo trpite, kot dane bi

ugodili Bogu]. Kdor v mesu trpi [ima Kristusov um], neha z [hotenim] grehom [neha ugajati sebi in svetu, ampak ugaja Bogu],

tako da v času, ki mu ostane v mesu, ne živi več za [svoja] človeška poželenja, ampak [živi] za Božjo voljo.

I Peter 4,1-2

Ta odlomek nas nauči skrivnosti, kako se prebiti skozi težke situacije in čase. Tu je moja interpretacija teh dveh vrstic:

»Pomislite na vse, kar je Jezus prestal in kako je On prenesel trpljenje v svojem mesu, in to vam bo pomagalo prestati stiske. Oborožite se za bitko; pripravite se na zmago z razmišljanjem, kakršnega smo videli pri Jezusu: ‚Raje bom potrpežljivo trpel, kot da ne ugodim Bogu ...‘ Kajti če trpim, medtem ko imam Kristusov um, ne bom več živel le zato, da ustrezem sebi, niti ne bom počel tega, kar je lahko, bežal pa od vsega, kar je težko. Namesto tega mi bo uspelo živeti za to, kar Bog želi, in ne po lastnih čustvih in mesenih mislih.«

Obstaja trpljenje ‚v mesu‘, ki ga moramo prestati, da bi izpolnili Božjo voljo.

Mojemu mesu moj življenjski stil, poln potovanja zaradi opravljanja Božje službe, velikokrat ne odgovarja, vendar vem, da je Božja volja, in mu zato sledim. Zatorej se moram oborožiti s pravilnim razmišljanjem glede tega, sicer bom poražena, še preden dobro začnem.

V vašem življenju morda obstaja oseba, s katero zelo težko shajate, vendar veste, da Bog želi, da se te osebe držite in ne bežite stran od nje. Vaše meso trpi, ker vam v bližini te osebe ni lahko, vendar se lahko pripravite tako, da o situaciji razmišljate prav.

SAMOZADOSTNOST V KRISTUSOVI ZADOSTNOSTI

Znam se ponižati ter skromno živeti v bornih okoliščinah, in znam uživati v bogastvu ter biti v obilju. V vseh okoliščinah

sem se navadil na vse mogoče: biti sit in biti lačen, biti v obliju in biti v pomanjkanju.

Vse zmorem v njem, ki mi daje moč [pripravljen sem na vse in kos vsemu po Njem, ki me napolnjuje z notranjo močjo; sem samozadosten v Kristusovi zadostnosti].

Filipljanom 4,12-13

Pravilno razmišljanje nas ,oboroži“ za bitko. Iti v bitko z napačnim razmišljanjem je prav tako, kot da bi šel v prvo bojno črto brez orožja. Če to storimo, ne bomo dolgo zdržali.

Izraelci so bili ,godrnjači“, kar je eden izmed razlogov, zakaj so štiri-deset let taveli po poti, ki bi jim morala vzeti zgolj enajst dni. Godrnjali so v vsaki stiski in se pritoževali nad vsakim novim izzivom – vedno so govorili, kako je vse težko. Njihova miselnost je bila: »Prosim, poenostavite mi to; preprosto ne prenesem, če so stvari pretežke!«

Nedolgo nazaj sem se zavedela, da so mnogi verniki nedeljski bojevniki in ponedeljkovi godrnjači. V nedeljo v cerkvi, z vsemi prijatelji govorijo prave stvari. Ko pa je v ponedeljek čas, da govorjeno udejanjijo in ni nikogar, na kogar bi lahko naredili vtis, ne zdržijo najmanjše preizkušnje.

Če ste sami godrnjač in se pritožujete, poskrbite, da prejmete nov um, ki pravi, da zmorete vse v Njem, ki vam daje moč. (Glej Filipljanom 4,13.)

Poglavje

19

*Ne morem si pomagati;
preprosto odvisen sem od godrnjanja,
iskanja napak in pritoževanja.*

Miselnost puščave # 4

---

*Ne morem si pomagati; preprosto
odvisen sem od godrnjanja,
iskanja napak in pritoževanja.*

Poglavje
19

Miselnost puščave # 4

Dokler se ne naučimo v težkih časih s svojim obnašanjem slaviti Boga, ne bomo osvobojeni. Ni trpljenje tisto, ki povzdiguje Boga, temveč pobožno obnašanje med trpljenjem, ki Mu ugaja in Mu prinaša slavo.

Če želimo iz naslednjih vrstic prejeti to, kar nam Bog želi povedati, jih moramo prebrati počasi, nato pa vsako besedno zvezo in poved temeljito predelati. Priznam, da sem jih sama proučevala več let, ko sem skušala razumeti, zakaj Bogu ugaja, ko me vidi trpeti, saj Sveto pismo jasno pove, da je Jezus nosil moje trpljenje in bolečine kaznovanja. (Glej Izaija 53,3-6.)

Trajalo je več let, preden sem odkrila, da osrednja točka teh vrstic v Prvem Petrovem pismu ni trpljenje, temveč naravnost, ki naj bi jo imeli ob trpljenju.

Bodite pozorni na besedo „potrpežljivo“, ki je uporabljena v tem odlomku. To pomeni, da če nekdo z nami napačno ravna in mi to potrpežljivo prenašamo, je to pred Bogom hvalevredno. Tisto, kar mu ugaja, je naš potrpežljivi odnos – ne naše trpljenje. Da bi bili ohrabreni v trpljenju, smo pozvani, da pogledamo, kako je Jezus opravil z nepravičnimi napadi nanj.

*Kajti to, da kdo po krivici trpi,
a bridkosti prenaša, ker se
zaveda Boga, je hvalevredno
(sprejemljivo, sprejeto, pozitivno).*

*[Konec koncev,] kakšen ugled [je
v tem] bi imeli, če bi potrpežljivo
prenašali kazen za to, za kar ste
se pregrešili? Je pa pred Bogom
hvalevredno in sprejemljivo, če
delate dobro in če potrpežljivo
prenašate bridkost.*

I PETER 2,19–20

JEZUS KOT NAŠ VZOR

Saj ste bili vendar za to poklicani [to je neločljivo od vašega Božjega klica]. Saj je tudi Kristus trpel za vas in vam zapustil [oseben] zgled, da bi hodili po njegovih stopinjah.

On ni storil greha in nikoli ni bilo zvižace [prevare] v njegovih ustih.

Ko so ga sramotili in žalili, ni vračal sramotenja in žaljivk, ko je trpel, ni grozil [ali se maščeval], ampak je vse prepuščal njemu, ki sodi pravično.

1 Peter 2,21-23

Jezus je trpel na veličasten način! Tiho, brez pritoževanja, je zaupal Bogu, ne glede na okoliščine in ohranil je isto držo v vsaki situaciji. Na vprašanja je odgovarjal potrpežljivo, ko so bila preprosta, in prav tako tudi takrat, ko so bila težka ali nepravilna.

Zgornje vrstice nam kažejo, da je Jezus naš vzor in da nam je prišel pokazat, kako naj živimo. S svojim obnašanjem drugim kažemo, kako bi oni morali živeti. Otroke več naučimo z zgledom kot pa z besedami. Biti moramo živo pismo, ki ga berejo vsi. (Glej 2 Korinčanom 3,2-3.) – luči, ki žarijo v temnem svetu. (Glej Filipljanom 2,15.)

POKLICANI K PONIŽNOSTI, KROTKOSTI IN POTRPEŽLJIVOSTI

Zato vas jaz, jetnik v Gospodu, opominjam in rotim, da živite vredno [božanskega] klica, s katerim ste bili poklicani [da se obnašate, kot vam pritiče, ker ste bili poklicani v Božjo službo,

da živite sebi primerno], v vsej ponižnosti, krotkosti (nesebičnosti, nežnosti) in potrpežljivosti. V ljubezni prenašajte drug drugega in si glejte skozi prste.

Efežanom 4,1-2

Pred nekaj časa smo v družini imeli situacijo, ki dokazuje mojo trditev, da je treba trpeti ponižno, krotko in potrpežljivo.

Najin sin Daniel se je ravno vrnil z misijonarskega potovanja po Dominikanski republiki. Nazaj je prišel s hudimi izpuščaji po rokah in imel je več odprtih ran. Rekli so mu, da je vzrok dominikanska različica strupenega bršljana. Videti je bilo grozno, zato smo se morali prepričati, za kaj gre. Naš družinski zdravnik je bil tisti dan odsoten, zato smo se naročili za pregled pri zdravniku, ki ga je nadomeščal.

Najina hči Sandra je poklicala zdravnika in se dogovorila za pregled. Povedala jim je, koliko je Daniel star, da je ona njegova sestra in da ga bo ona pripeljala na pregled. Tistega dne smo bili vsi zelo zaposleni, vključno s Sandro. Po petinštiridesetminutni vožnji sta prispela v zdravnikovo ordinacijo, kjer sta slišala le: »Žal nam je, vendar naš pravilnik določa, da ne pregledujemo mladoletnikov brez spremstva staršev.«

Sandra je pojasnila, da je po telefonu posebej pojasnila, da bo pripeljala na pregled brata in da ga je sama pogosto peljala k zdravniku, ker z možem dosti potujeva. Medicinska sestra je vztrajala, da bi Daniela morali pripeljati starši.

Sandra bi se lahko razburila. Trudila se je, da bi dodala ta popravek na svoj že tako prenapolnjen urnik, na koncu pa je videla, da sta bila njeno načrtovanje in trud zaman. Pred seboj je imela še eno petinštiridesetminutno vožnjo nazaj domov in vse se je zdelo kot strašna izguba časa.

Bog ji je pomagal, da je ostala mirna in ljubeča. Poklicala je očeta, ki je bil ravno na obisku pri svoji mami, in rekel je, da bo prišel ter poskrbel za Daniela. Dave je tisto jutro začutil, da mora iti v pisarno ter vzeti nekaj knjig in posnetkov, ne da bi točno vedel, kaj bo storil z njimi. Preprosto je čutil, da jih mora iti iskat.

Ko je prišel v zdravnikovo ambulanto, ga je gospa, ki je sprejemala bolnike in pomagala pri dokumentaciji, vprašala, ali je Dave pastor in

ali je poročen z Joyce Meyer. Ko ji je pritrdil, mu je povedala, da me je gledala na televiziji in je slišala dovolj naših družinskih imen, da se je začela spraševati, ali gre za isto osebo. Dave se je z njo nekaj časa pogovarjal, potem pa ji je podaril eno mojih knjig o čustvenem ozdravljenju.

To zgodbo vam razlagam z naslednjim razlogom: Kaj, če bi Sandra izgubila potrpljenje in postala nepotrpežljiva? Njeno pričevanje bi bilo oskrunjeno, če ne povsem uničeno. Pravzaprav bi lahko to naredilo duhovno škodo gospe, ki me je videla na televiziji, potem pa bi opazila, kako se moji družinski člani obnašajo neprimerno.

Mnogo ljudi na svetu skuša najti Boga in to, kar jim pokažemo, je veliko pomembnejše od tega, kar jim povemo. Seveda je pomembno, da evangelij tudi ubesedimo; vendar moramo vedeti, da je veliko huje, če to, kar povemo z besedami, izničimo z lastnim obnašanjem, kot da ne bi rekli ničesar.

Sandra je potrpežljivo prenašala svoje trpljenje v tej situaciji. Božja beseda pravi, da smo poklicani k takšnem obnašanju in vedenju.

JOŽEFOVO POTRPEŽLJIVO TRPLJENJE

Poslal je moža pred njimi, za sužnja je bil prodan Jožef.

**Z verigo so mučili njegove noge, nadedli so mu železne okove,
v železo je prišla njegova duša**

**do časa, ko se je uresničila beseda njegova [ki jo je dal svojim
krutim bratom], ko ga je preizkusila in prečistila Gospodova
beseda.**

Psalm 105,17-19

Pomislite na primer iz stare zaveze, in sicer na Jožefa, s katerim so bratje po krivici grdo ravnali. Prodali so ga v suženjstvo, očetu pa rekli, da ga je ubila divja žival. Medtem ga je odkupil premožen mož po imenu Potifar, ki ga je domov odpeljal kot sužnja. Bog je Jožefu izkazal dobroto na vseh njegovih poteh in kmalu je našel tudi milost v očeh novega gospodarja.

Jožef je ves čas napredoval, vendar se mu je ponovno zgodila krivica. Potifarjeva žena ga je skušala zvabiti v razmerje, vendar Jožef zaradi svoje poštenosti ni želel imeti opravka z njo. Tako se je svojemu možu zlagala, da jo je Jožef napadel; ta je po krivici pristal v zaporu.

Jožef je ves čas, ki ga je preživel v zaporu, skušal pomagati drugim. Nikoli se ni pritoževal. Ker je v trpljenju ohranil primerno držo, ga je Bog sčasoma osvobodil in povišal. Nazadnje je imel v Egiptu tolikšno oblast, da ni bil nad njim nihče drug, razen faraona.

Bog je prav tako povzdignil Jožefa pred njegovimi brati. Ti so morali priti k njemu po hrano, ko je celotna zemlja trpela lakoto. Jožef je ponovno prikazal bogaboječo držo, ko z njimi ni ravnal grdo, čeprav so si to zaslužili. Povedal jim je, da je njihove škodoželjne načrte Bog uporabil v njegovo dobro – da so v Božjih rokah, in ne njegovih, in da jih ni imel pravice nič drugega kot blagosloviti. (Glej 1. Mojzesova knjiga, poglavja od 39 do 50.)

NEVARNOSTI PRITOŽEVANJA

Ne preizkušajmo Gospoda [ne preizkušajmo njegove potrepljivosti, ne bodimo mu v nadlogo, ne kritizirajmo ga, ne zlorablajmo njegove dobrote], kakor so ga nekateri izmed njih in so jih pomorile kače.

Ne godrnajte nezadovoljno, kakor so nekateri izmed njih godrnjali in jih je pomoril pokončevalec (smrt).

To se je onim zgodilo, da bi bili za zgled [opozorilo], zapisano pa je bilo v svarilo, da nas popravi s pravo vzgojo; nam, nad katere je prišel konec vekov.

1 Korinčanom 10,9-11

Iz teh odlomkov lahko hitro vidimo razliko med Jožefom in Izraelci. Prvi se sploh ni pritoževal, medtem ko so se slednji pritoževali za vsako najmanjšo stvar, ki se ni skladala z njihovimi predstavami. Sveto pismo je zelo jasno opredeljeno glede nevarnosti godrnjanja, iskanja napak in pritoževanja.

Sporočilo je precej jasno. Pritoževanje Izraelcev je odprlo vrata sovražniku, ki je prišel ter jih uničil. Morali bi ceniti Božjo dobroto – vendar je niso – zato so plačali visoko ceno.

Celoten opis njihovega trpljenja in smrti je bil zapisan, da bi nam pokazal, kaj se bo zgodilo z nami, če se bomo obnašali kot oni.

Ne pritožujemo se z usti, če se že prej nismo pritoževali v mislih. Pritoževanje je zagotovo miselnost puščave, ki nam bo preprečila, da bi jo lahko prečkali ter prispeli v obljubljeni deželo.

Jezus je naš vzor in početi bi morali to, kar je počel on. Izraelci *so se pritoževali in ostali v puščavi*.

Jezus pa je slavil in bil obujen od mrtvih.

Pri takšnem nasprotju lahko vidimo moč slavljenja in zahvaljevanja, pa tudi moč pritoževanja. Da, pritoževanje, godrnjanje, ugovarjanje in iskanje napak imajo moč – vendar gre za negativno moč. Kadarkoli misli in usta odpremo za karkoli od tega, damo Satanu moč nad seboj, ki mu je Bog ni podelil.

NE GODRNJAJTE, NE IŠČITE NAPAK IN SE NE PRITOŽUJTE

Vse delajte brez godrnjanja in preračunljivosti, da boste nepoporečni in nepokvarjeni, brezgrajni

Božji otroci sredi sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim žarite na svetu kakor zvezde.

Filipljanom 2,14-15

Včasih je videti, kot da se pritožuje ves svet. Ogromno je godrnjanja in pritoževanja ter tako malo hvaležnosti in zahvaljevanja. Ljudje se pritožujejo glede službe in svojega šefa, medtem ko bi morali biti hvaležni za stalno službo in ceniti dejstvo, da ne živijo nekje v zavetišču za brezdomce ali stojijo v vrsti za brezplačni obrok.

Ogromno tistih ubogih ljudi bi z veseljem imelo službo, kljub temu da ni popolna. Zato, da bi imeli redni prihodek, živeli v svojem domu in kuhali svojo hrano, bi bili več kot pripravljeni prenašati ne preveč popolnega šefa.

Morda res potrebujete boljše plačano službo ali pa imate šefa, ki z vami ravna nepravilno. To je res neugodno, vendar s pritoževanjem se tega ne boste rešili.

NE SKRBITE IN NE VZNEMIRJAJTE SE – MOLITE
IN SE ZAHVALJUJTE!

Nič ne skrbite in ne vznemirjajte se glede ničesar, ampak ob vsaki priložnosti izražajte svoje želje Bogu z molitvijo in prošnjo (jasno željo), z zahvaljevanjem.

Filipljanom 4,6

V tej vrstici nas apostol Pavel uči, kako rešiti težave. Naroči nam, naj molimo *in se zahvaljujemo* v vseh okoliščinah.

Gospod me je tega načela naučil s temi besedami: »Joyce, zakaj bi ti dal karkoli drugega, če nisi hvaležna za to, kar že imaš? Zakaj bi ti dal še kaj dodatnega, čez kar se boš lahko pritoževala?«

Če trenutne prošnje, ki jih izražamo v molitvi, ne izhajajo iz hvaležnosti polnega življenja, potem nanje ne bomo dobili ugodnega odgovora. Beseda ne pravi, naj molimo s pritoževanjem, temveč z zahvaljevanjem.

Godrnjanje, nerganje, iskanje napak in pritoževanje se običajno pojavijo, ko nekdo ne ravna oziroma se nekaj ne odvija po naši volji, ali pa ko moramo na nekaj čakati dlje, kot smo pričakovali. Božja beseda nas uči, da moramo biti v takšnih časih potrpežljivi.

Ugotovila sem, da potrpljenje ni sposobnost čakanja, temveč sposobnost, da med čakanjem ohranimo dobro naravnost.

Pomembno je, da opozorilo glede pritoževanja in vseh vrst negativnega razmišljanja in govorjenja, ki so s tem povezane, vzamemo zelo resno. Iskreno verjamem, da mi je Bog razodel, kako nevarno je dajati um in usta na razpolago vsemu temu.

Bog je povedal Izraelcem v 5. Mojzesovi knjigi 1,6: »Dolgo se že zadržujete na tej gori.« Morda ste tudi sami velikokrat obhodili goro in ste zdaj pripravljeni, da stopite korak naprej. Če je tako, si je dobro zapomniti, da ne boste mogli napredovati v pozitivni smeri, dokler bodo vaše misli in pogovori polni pritoževanja.

Nisem rekla, da bo lahko ne pritoževati se, vendar imate Kristusov um. Zakaj ne bi tega najbolje izkoristili?

Poglavje

20

*Ne pustite me čakati;
vse si zaslužim nemudoma.*

Miselnost puščave # 5

Ne pustite me čakati; vse si zaslužim nemudoma.

Poglavje
20

Miselnost puščave # 5

Nepotrpežljivost je sad ponosa. Kdor je ponosen, ne zmore čakati. Kot smo omenili v prejšnjem poglavju, potrpljenje ni sposobnost čakanja, temveč sposobnost, da ohranimo dobro naravnost, medtem ko čakamo.

Ta vrstica ne pravi ‚bodite potrpežljivi, če čakate‘, temveč ‚bodite potrpežljivi, medtem ko čakate‘. Čakanje je del življenja. Mnogo ljudi ne ‚čaka primerno‘, in v življenju pravzaprav preživimo več časa v čakanju kot pa v prejemanju.

S tem mislim to: v molitvi Boga za nekaj prosimo v veri, potem pa čakamo in čakamo na manifestacijo. Ko se zgodi, se radujemo, ker smo končno prejeli to, na kar smo čakali.

Ker smo kljub temu ciljno naravnani ljudje, ki moramo vedno imeti nekaj, k čemur stremimo – nekaj, česar se veselimo – gremo nazaj v postopek prošenj in vere Bogu za nekaj drugega in čakamo in čakamo še malo, dokler ne dosežemo.

Ko sem razmišljala o tej situaciji, sem se zavedela, da na koncu dosti več časa v življenju želim, kot pa prejemanj. Zatorej sem se odločila naučiti, kako uživati v času čakanja, ne le v času prejemanja.

Moramo se naučiti uživati, kjer smo, medtem ko smo na poti do cilja!

Zato, bratje, potrpite [medtem ko čakate] do Gospodovega prihoda! Glejte, poljedelec pričakuje dragocen sad zemlje in [poglejte, kako] potrpežljivo čaka [bdi], dokler ne prejme zgošnjega in poznega dežja.

JAKOB 5,7

PONOS PREPREČUJE POTRPEŽLJIVO ČAKANJE

Sicer pa po milosti (nezasluženi Božji dobroti), ki mi je bila dana, vsakogar izmed vas opozarjam, naj ne misli o sebi več, kot sme [ne imejte pretiranega mnenja o lastni pomembnosti], temveč trezno presodite svoje sposobnosti, vsak pač po meri vere, ki mu jo je dal Bog.

Rimljanom 12,3

Nemogoče je uživati v čakanju, če ne znamo čakati potrpežljivo. Ponos prepreči potrpežljivo čakanje, ker se ponosna oseba ceni tako visoko, da verjame, da nikoli ne bi smela prestatni ničesar nevšečnega.

Čeprav o sebi ne smemo razmišljati slabo, prav tako ne smemo razmišljati previsoko. Nevarno je, da se povzdignemo na tako visoko mesto, da zaradi tega druge gledamo zviška. Če stvari ne počnejo, kot želimo ali tako hitro, kakor mislimo, da bi morale biti storjene, potem se vedemo nepotrpežljivo.

Ponižna oseba ne bo pokazala nepotrpežljivega obnašanja.

BODITE REALNI!

... Na svetu imate stiske, preizkušnje, tegobe in razočaranje, toda bodite pogumni [zaupajte, bodite samozavestni, prepričani, neustrašni]! Jaz sem svet premagal. [Odvzel sem mu moč, da bi vas za kaj prikrajšal in sem ga premagal za vas.]

Evangelij po Janezu 16,33

Drug način, kako satan zapelje naš um v nepotrpežljivost, je idealistično namesto realno mišljenje.

Če si v glavo zapičimo misel, da bi moralo biti vse, kar je povezano z nami, našimi razmerami in odnosi in odnosi, vedno popolno – brez nevšečnosti, preprek ter opravlja z neprijetnimi ljudmi – potem se pripravljamo na padec. Bolje rečeno, satan nas pripravlja na padec preko napačnega razmišljanja.

Ne predlagam, da postanemo negativni; trdno verjamem v poziti-ven odnos in misli. Predlagam pa, da smo dovolj realni, da predčasno dojamemo, da so v resničnem življenju redkokatere stvari res popolne.

Z možem skoraj vsak konec tedna zaradi seminarjev, na katerih predavava, potujeva v drugo mesto. Velikokrat najameva hotelske ali občinske dvorane ter kongresne centre. Na začetku sem bila nepotrpežljiva in razdražena vsakič, ko je šlo kje kaj narobe – recimo nepravilno delovanje (ali morda celo nedelovanje) klimatske naprave, nezadostna osvetlitev v konferenčni sobi, umazani in raztrgani stoli, katerih polnilo je gledalo skozi prevleko, tla, popackana z ostanki torte s pretekle svatbe.

Zdelo se mi je, da sva za uporabo teh prostorov zadosti plačala in najela sva jih v veri, da bo vse v popolnem redu, zato sem se v nasprotnem primeru ujezila. Storila sva vse, kar je bilo mogoče, da zagotoviva čistočo in udobje v prostorih, ki sva jih najela, a kljub temu v 75 odstotkih resničnost ni sovpadala z najinimi pričakovanji.

Bili so trenutki, ko so za našo ekipo obljubili možnost zgodnje prijave; ob prihodu pa so nam povedali, da moramo na svoje sobe čakati še nekaj ur. Zaposleni v hotelu so večkrat podali napačne informacije glede urnikov naših srečanj, četudi smo jim neprestano ponavljali ter jim celo poslali natisnjen material, na katerem so bili datumi in ure točno zapisani. Zaposleni v hotelu ali na pogostitvi so bili velikokrat nesramni in leni. Prigrizki, ki smo jih naročili za seminarje, velikokrat niso bili to, kar naj bi bili.

Spomnim se, kako so nekega dne našim krščanskim ženam (bilo jih je približno osemsto) postregli sladico, ki je bila prepojena z rumom. V kuhinji so pomešali jedi s tistimi, ki so jih stregli na poročnem kosilu. Niti omeniti mi ni treba, da nas je bilo rahlo sram, ko so žene začele komentirati, da je sladica imela močan okus po alkoholu.

Lahko bi nadaljevala v neskončnost, vendar želim povedati zgolj eno: občasno, vendar zelo redko, smo na koncu imeli popoln prostor, popolne ljudi in popoln seminar.

Končno sem razumela, da je bil eden od razlogov, zakaj so te situacije sprožile mojo nepotrpežljivost in v meni povzročile slabo vedenje ta, da sem bila idealistka in ne realistka.

Nikoli ne načrtujem poloma, vendar se spomnim, da je Jezus rekel, da bomo v tem svetu imeli stiske, preizkušnje, tegobe in razočaranje. Te stvari so del tega življenja na zemlji – tako za vernika kot za nevernika. Kljub temu nam vsi spodrsaljaki na svetu ne morejo škoditi, če ostanemo v Božji ljubezni in prikazujemo sadove Duha.

POTRPEŽLJIVOST: MOČ, DA VZTRAJAMO

Kot Božji izvoljenci [od njega izbrani predstavniki], [ki ste] očiščeni in sveti in ljubljene [od Boga], si torej oblecite čim globlje usmiljenje in milostljivost, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, [in] potrpežljivost [ki je neutrudna in z dobro voljo prenese vse, kar se zgodi].

Kološanom 3,12

Na to vrstico se obrnem zelo pogosto, da me opomni, kako naj se obnašam v vseh situacijah. Opomnim se, da potrpežljivost ni moja sposobnost čakanja, temveč sposobnost ohranjanja dobre drže med čakanjem.

POTRPEŽLJIVOST PRIDOBIMO S PREIZKUŠNJAMI

Moji bratje, kadar pridete v razne preizkušnje ali padete v kakršno koli skušnjava, imejte to za čisto veselje, saj spoznavate, da preizkušnost in potrjenost vaše vere ustvarja vztrajnost in stanovitnost in potrpežljivost.

Za vztrajnost in stanovitnost in potrpežljivost pa naj bo značilno popolno delo, da boste popolni in celoviti [brez napak] in vam ne bo ničesar manjkalo.

Jakob 1,2-4

Potrpežljivost je sad Duha (Galačanom 5,22) in je položena v duha vsakega novorojenega posameznika. Gospodu se zdi zelo pomembno, da Njegovo ljudstvo pokaže potrpežljivost. On želi, da drugi ljudje vidijo v Njegovih otrocih Njegov karakter.

Prvo poglavje v Jakobovem pismu nas uči, da nam ničesar ne bo manjkalo, ko bomo postali popolni. Hudič ne more nadzorovati potrpežljivega človeka.

Jakobovo pismo nas v 1. poglavju prav tako uči, da se moramo, ko se znajdemo v težkih situacijah, radostiti, ker je to metoda, ki jo Bog uporablja, da v nas priključuje potrpežljivost preko tega, kar prevod *New King James* imenuje ‚mnogotere skušnjave‘.

Ugotovila sem, da so ‚mnogotere skušnjave‘ vame sčasoma res vnesle potrpežljivost, pred tem pa še mnogo drugih občutkov, ki niso bili pobožne narave: ponos, jeza, upornišтво, samopomilovanje, pritoževanje in mnogo drugih. Zdi se, kot da se moramo spopasti in opraviti s temi stvarmi, preden se lahko prikaže potrpežljivost.

PREIZKUŠNJA ALI NEVŠEČNOST?

Odpravili so se od gore Hor po poti k Trstičnemu morju, da bi obšli edómsko deželo. Ljudstvo pa je postalo nepotrpežljivo (potrto, malosrčno) [zaradi preizkušenj] na poti.

4 Mojzes 21,4

Če se spomnite, je bila nepotrpežljivost ena izmed miselnosti puščave, ki je poskrbela, da so Izraelci štirideset let tavalili v puščavi.

Kako bi bili ti ljudje pripravljeni vstopiti v obljubljeni deželo ter pregnati tamkajšnje prebivalce, da bi lahko prevzeli zemljo, če niso mogli ostati potrpežljivi in trdni niti med manjšimi nevšečnostmi?

Resnično vas spodbujam, da sodelujete s Svetim Duhom, ko bo ta razvijal sad potrpežljivosti v vas. Bolj ko se mu boste upirali, dolgotrajnejši bo postopek. Naučite se potrpežljivo odgovoriti na vsakovrstne preizkušnje in videli boste, da boste začeli živeti kvalitetno; v tem ne le vztrajajte, temveč uživajte do polnosti.

POMEMBNOST POTRPEŽLJIVOSTI IN VZTRAJNOSTI

Treba vam je trdne potrpežljivosti in vztrajnosti, da boste izvrševali in do konca izpolnili Božjo voljo in tako dosegli [in popolnoma užili], kar je obljubljeno.

Hebrejcem 10,36

Ta vrstica nam pove, da brez potrpežljivosti in vztrajnosti ne bomo prejeli Božjih obljub. In Pismo Hebrejcem 6,12 dodaja, da obljube podedujemo le z vero in potrpežljivostjo.

Ponosni človek teče v moči svojega mesa in skuša stvari narediti ob svojem času. Ponos pravi: »Zdaj sem pripravljen!«

Ponižnost pravi: »Bog najbolje ve in On ne bo zamujal!«

Skromen človek potrpežljivo čaka; pravzaprav ga je .ponižno strah^c tega, da bi se gibal v moči svojega mesa. Ponosen človek pa poskusi eno stvar za drugo, vse brez uspeha.

RAVNA ČRTA NI VEDNO NAJKRAJŠA RAZDALJA DO CILJA

Je pot, ki se zdi prava človeku in je videti ravna pred njim, njen konec pa je pot v smrt.

Pregovori 16,25

Naučiti se moramo, da včasih v duhovnem svetu ravna pot ne pomeni najkrajše razdalje med nami in ciljem. Morda je le najkrajša razdalja do uničenja!

Naučiti se moramo biti potrpežljivi in čakati na Gospoda, četudi je videti, kot da nas On pelje na naš želeni cilj po dolgi poti.

Na svetu obstaja množica nesrečnih, neizpoljenih kristjanov preprosto zato, ker se trudijo, da bi se nekaj zgodilo, namesto da bi potrpežljivo čakali, da Bog poskrbi, da se stvari zgodijo v Njegovem času in na Njegov način.

Ko skušate čakati na Boga, bo hudič neprestano udrihal po vašem umu ter zahteval, da „nekaj storite“. Želi, da delujete v meseni gorečnosti, ker ve, da meso ne služi ničemu. (Glej Evangelij po Janezu 6,63; Rimljanom 13,14.)

Kot smo videli, je nepotrpežljivost znak ponosa, edini odgovor na ponos pa je ponižnost.

PONIŽAJTE SE IN ČAKAJTE NA GOSPODA

Ponižajte se [znižajte mnenje o sebi] pod močno Božjo roko, da vas ob svojem času poviša.

1 Peter 5,6

Besedna zveza „ponižajte se“ ne pomeni, da morate o sebi začeti grdo razmišljati. Pomeni preprosto: »Ne mislite, da lahko vse težave rešite sami.«

Namesto da ponosno skušamo prevzeti vajeti v lastne roke, se moramo naučiti ponižati se pod močno Božjo roko. Bog nas bo povzdignil in povišal, ko bo videl, da je prišel pravi čas.

Ko čakamo na Boga in zavračamo delovanje v meseni vnemi, takrat pride do „umiranja samemu sebi“. Takrat začnemo umirati lastnim potem in času, postanemo pa živi za Božjo voljo in Njegove načrte.

Vedno moramo takoj ubogati vse, kar nam Bog naroča, prav tako pa moramo imeti božji strah pred mesenim ponosom. Pomnite, ponos je korenina nepotrpežljivosti. Ponosen človek pravi: »Prosim, ne pustite me čakati; vse si zaslužim nemudoma.«

Ko ste v skušnjavi, da bi postali razdraženi in nepotrpežljivi, vam predlagam, da začnete govoriti: »Gospod, želim Tvojo voljo ob Tvojem času. Nočem biti pred Teboj, prav tako pa ne za Teboj. Pomagaj mi, Oče, da bom potrpežljivo čakal nate!«

Poglavje

21

*Morda je moje obnašanje napačno,
vendar krivda ni moja.*

Miselnost puščave # 6

Nepripravljenost prevzeti odgovornost za lastna dejanja in kriviti druge za vse, kar je ali gre narobe, je glavni razlog za življenje v puščavi.

Ta težava se je pokazala že v samem začetku. Ko sta bila Adam in Eva soočena s svojim grehom v Edenskem vrtu, sta za to krivila drug drugega, Boga in hudiča, ter se s tem ognila osebni odgovornosti za svoja dejanja.

Človek je rekel: »Žena, ki si mi jo dal, mi je dala [sadež] z drevesa in sem jedel.«

... Žena je odgovorila: »Kača me je zapeljala [prevarala, ukanila in zavedla] in sem jedla.«

1 MOJZES 3,12-13

VSE JE TVOJA KRIVDA!

Žena Sarája Abram^u ni rodila otrok; imela pa je egiptovsko deklo, ki ji je bilo ime Hagára.

Sarája je rekla Abram^u: »Glej, GOSPOD mi ni dal, da bi rodila. Pojdi k moji dekli! Mogoče bom po njej dobila otroka.« Abram je poslušal Sarájo.

Potem ko je preteklo deset let, odkar se je Abram naselil v kánaanski deželi, je Abramova žena Sarája vzela svojo egiptovsko deklo Hagáro in jo dala možu Abram^u za ženo.

Šel je k Hagári in je spočela. Ko pa je videla, da je spočela, je začela zaničevati gospodarico.

Sarája je rekla Abram^u: »Ti si kriv, da me žali. Dala sem ti svojo deklo v naročje, ko pa je videla, da je spočela, me je začela zaničevati. Naj GOSPOD sodi med menoj in teboj!«

Abram je rekel Saráji: »Glej, tvoja dekla je v tvoji roki; naredi z njo, kar se ti zdi prav!« Tedaj je začela Sarája z njo tako trdo ravnati, da je Hagára pobegnila od nje.

I Mojzesova knjiga 16,1-16 SSP

Enak scenarij, kot se je zgodil med Adamom in Evo, vidimo v sporu med Abramom in Sarájo. Sita sta bila čakanja, da bi Bog izpolnil svojo obljubo glede otroka, ki naj bi ga dobila, zato sta začela delovati v mesu in storila „po svoje“. Ker se je to slabo izšlo in je povzročalo težave, sta začela kriviti drug drugega.

V preteklosti sem opazila enako dogajanje v lastnem domu in odnosu med nama z Davom. Videti je bilo, kot da sva se ves čas ogibala resničnim težavam, ki so naju v življenju pestile, in se nikoli nisva hotela soočiti z realnostjo.

Živo se spomnim, kako sem molila za Dava, da bi se spremenil. Brala sem Sveto pismo in videla čedalje več njegovih napak in mislila, kako zelo se mora spremeniti! Ko sem molila, je Gospod spregovoril in mi dejal: »Joyce, težava ni v Davu ... temveč v tebi.«

Bila sem pretresena. Jokala sem in jokala. Jokala sem tri dni, ker mi je Bog pokazal, kako je živeti v isti hiši z menoj. Pokazal mi je, kako sem skušala nadzirati vse, kar se je dogajalo, kako sem se pritoževala in nergala, kako težko mi je bilo ugoditi, kako negativna sem bila – in tako naprej. Vse to je močno pretreslo moj ponos, vendar je obenem sprožilo moje ozdravljenje v Gospodu.

Kot večina ljudi sem tudi sama za vse krivila nekoga drugega ali pa okoliščine, ki so bile izven mojega nadzora. Mislila sem, da je bilo moje vedenje grdo, ker sem bila zlorabljen, vendar mi je Bog povedal: »Zloraba je morda razlog, zakaj se tako vedeš, a ne dovoli, da postane izgovor, da takšna tudi ostaneš!«

Satan trdo dela v našem umu – gradi trdnjave, ki nam preprečujejo soočenje z resnico. Spoznanje resnice nas osvobodi in on to ve!

Mislim, da ni nič bolj boleče kot soočenje z resnico o sebi in svojem obnašanju. Ker je boleče, večina ljudi pobegne od tega. Dokaj lahko se je soočiti z resnico o drugih – ko pa se je treba soočiti s samim seboj, to prenesemo veliko težje.

ČE ...

Ljudstvo je začelo govoriti proti Bogu in Mojzesu: »Zakaj sta nas izpeljala iz Egipta, da umremo v puščavi? Saj ni ne kruha ne vode in ta borna (prezira vredna) mana se nam že gabi.«

4 Mojzes 21,5

Kot se spomnite, so se Izraelci pritoževali, da sta Bog in Mojzes kriva za vse njihove težave. Uspešno so se izognili kakršnikoli osebni odgovornosti za to, da so toliko časa preživeli v puščavi. Bog mi je pokazal, da je bila to ena izmed največjih miselnosti puščave, ki jih je tam zadržala štirideset let.

To je bil prav tako eden izmed glavnih razlogov, zakaj sem toliko let tudi jaz hodila okoli istih gora. Moj seznam izgovorov, zakaj sem se neprimerno obnašala, je bil neskončen:

»Če ne bi bila v otroštvu zlorabljena, ne bi bila hitre jeze.«

»Če bi mi otroci bolj pomagali, bi se lepše obnašala.«

»Če Dave ob sobotah ne bi igral golfa, se ne bi tako jezila nanj.«

»Če bi se Dave več pogovarjal z menoj, ne bi bila tako osamljena.«

»Če bi mi Dave kupoval več daril, ne bi bila tako negativna.«

»Če mi ne bi bilo treba delati, ne bi bila tako utrujena in sitna.«
(Zato sem nehala delati, a potem je bilo ...)

»Če bi le lahko pogosteje šla iz hiše, mi ne bi bilo tako dolgčas!«
»Če bi le imela več denarja ...«

»Če bi le bila lastnika svojega doma ...« (Zato sva kupila svoj dom, a potem je bilo ...)

»Če le ne bi imela toliko računov, ki jih moram plačati ...«

»Če bi imela boljše sosede ali drugačne prijatelje ...«

Če! Če! Če! Če! Če! Če! Če! Če! Če! Če!

AMPAK ...

Gospod je govoril Mojzesu in rekel:

»Pošlji nekaj mož, da [si sami] ogledajo kánaansko deželo, ki jo bom dal Izraelovim sinovom! Iz vsakega očetnega rodu pošljite po enega moža; vsak izmed njih naj bo knez.«

Mojzes jih je po GOSPODOVEM ukazu poslal iz Paránske puščave. Vsi ti so bili poglavarji Izraelovih sinov.

Po štiridesetih dneh so se vrnili z ogledovanja dežele.

Šli so in prišli k Mojzesu in Aronu in k vsej skupnosti Izraelovih sinov v Paránsko puščavo, v Kadeš. Njima in vsej skupnosti so poročali in jim pokazali sadove dežele.

Tako so mu pripovedovali: »Prišli smo v deželo, v katero si nas poslal. Zares se v njej cedita mleko in med in tole je njeno sadje,

toda ljudje, ki živijo v deželi, so močni in mesta utrjena in zelo velika; tudi Anákove sinove [visoke postave in velikega poguma] smo videli tam.

4 Mojzes 13,1-3.25-28

„Če“ in „ampak“ sta dve najbolj varljivi besedi, ki jih satan posadi v naš um. Dvanajst vohunov, ki so bili poslani v obljubljeni deželo, se je vrnilo s tako velikim grozdom, da sta ga dva človeka morala nositi na drogu, a so kljub temu Mojzesu in ljudem predali negativno poročilo.

Premagal jih je njihov ‚ampak‘! Svoje oči bi morali upreti v Boga, ne na morebitno težavo.

Naše težave nas premagujejo zato, ker mislimo, da so večje od Boga. Morda je to tudi razlog, zakaj se tako težko soočamo z resnico. Nismo prepričani, da nas lahko Bog spremeni, zato se raje, kot da bi se soočili s seboj, skrijemo sami pred seboj.

Meni se zdaj, ko Bog deluje v meni, ni več tako težko soočiti z resnico o sebi, ker vem, da me On lahko spremeni. Videla sem že, česa je sposoben, in mu zaupam, četudi je bilo na začetku moje hoje z Njim težko. Večino življenja sem se skrivala pred eno ali drugo stvarjo. Toliko časa sem živela v temi, da mi ni bilo lahko stopiti v luč.

ZVESTOBA V NOTRANJOSTI

Izkaži mi milost, o Bog, po svoji zanesljivi dobroti, po obilnosti svojega usmiljenja in ljubeznivosti izbriši moje pregrehe!

Temeljito [in vedno znova] me operi moje zlobnosti in krivde, mojega greha me popolnoma očisti! Zakaj svojih pregreh se zavedam in jih priznavam, moj greh je vedno pred mano.

Zoper tebe, tebe samega, sem grešil, hudobijo v tvojih očeh sem storil, da se izkažeš pravičnega, kadar govoriš, neoporečnega, kadar sodiš.

Glej, v krivdi sem bil rojen, v grehu me je spočela moja mati [in tudi jaz sem grešen].

Glej, veseliš se zvestobe v notranjosti, v skrivnostih mi daješ spoznanje modrosti.

Psalm 51,1-6

V Psalmu 51 je kralj David klical k Bogu za usmiljenje in odpuščanje, ker je Gospod z njim imel opravka zaradi njegovega greha z Batšebo in umora njenega moža.

Verjeli ali ne, David je grešil eno leto prej, preden je napisal ta psalm, vendar se z grehom nikoli ni soočil niti ga ni priznal. Ni se soočil z resnico; in dokler tega ni želel storiti, se ni mogel resnično spokoriti. Dokler se ni resnično spokoril, mu Bog ni mogel odpustiti.

Šesta vrstica tega psalma ima močno vsebino. Pojasni nam, da si Bog želi resnico v naši „notranjosti“. To pomeni, da moramo biti pošteni z Njim glede nas samih in naših grehov, če želimo prejeti Božje blagoslove.

PRIZNANJE PRIDE PRED ODPUŠČANJEM

Če rečemo, da smo brez greha [ne priznamo, da smo grešniki], sami sebe slepimo in varamo in resnice [ki jo predstavlja evangelij] ni v nas [ne prebiva v naših srcih].

Če pa svoje grehe [prostovoljno] priznavamo, je on zvest in pravičen (zvest svoji naravi in obljubam), da nam jih bo odpustil in nas [vedno znova] očistil vse krivičnosti [vsega, kar ni v skladu z njegovo voljo in namenom, mislimi in delovanjem].

Če rečemo (trdimo), da nismo grešili, nasprotujemo njegovi Besedi in ga delamo za lažnivca in njegove besede ni v nas [božanskega sporočila Evangelija ni v naših srcih].

1 Janez 1,8-10

Ko se resnično spokorimo, je Bog hiter v odpuščanju. Vendar se ne moremo resnično spokoriti, če se ne spoprime in ne priznamo resnice o tem, kar smo storili.

Priznati, da smo nekaj storili narobe, potem pa najti izgovor za svoje dejanje, ni Božji način spoprijemanja z resnico. Zaradi svoje narave želimo sebe in svoja dejanja opravičevati, vendar nam Sveto pismo pravi, da lahko svoje opravičenje najdemo samo v Jezusu Kristusu. (Glej Rimljanom 3,20-24.) Pred Bogom smo opravičeni grehov zgolj preko Jezusove krivi – ne preko svojih izgovorov.

Spomnim se, kako me je nekega dne poklicala soseda, in prosila, ali jo lahko takoj peljem na banko, preden se ta zapre, saj njen avto ni vžgal. Bila sem zaposlena ‚s svojimi opravili‘ in tega nisem hotela prekiniti, zato sem bila do nje nesramna in neprijazna. Takoj ko sem odložila slušalko, sem sprevidela, kako grozno sem se obnašala do nje in sem vedela, da jo moram poklicati nazaj, se ji opravičiti in jo peljati na banko. Moj um je bil poln izgovorov, ki bi ji jih lahko povedala kot razlog, zakaj sem se tako grdo obnašala. »Nisem se dobro počutila ...« »Bila sem zaposlena ...« »Imela sem zelo težek dan ...«

Toda globoko v duhu sem čutila, kako mi Sveti Duh pravi, naj se ne izgovarjam!

»Preprosto jo pokliči in ji povej, da nisi imela prav, pika! Ne reci drugega kot: ‚Nisem imela prav in za moje obnašanje ni izgovorov. Prosim, odpusti mi in dovoli, da te peljem na banko.‘«

Lahko vam povem, da je bilo to zame zelo težko. Moje meso je doživelo izbruh! Čutila sem neko malo stvar, ki teka gor in dol po moji duši in obupano skuša najti prostor, kjer bi se lahko skrila. Vendar se pred resnico ne moremo skriti, kajti resnica je luč.

RESNICA JE LUČ

V začetku [pred vsem časom] je bila Beseda (Kristus) in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog.

Ta je bila v začetku pri Bogu.

Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo.

V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi.

In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela [je ni ugasnila, absorbirala ali si je prisvojila in ni dovzetna zanjo].

Evangelij po Janezu 1,1-5

Resnica je eno najmočnejših orožij proti kraljestvu teme. Resnica je luč in Sveto pismo nam pravi, da tema luči nikoli ni premagala in je nikoli ne bo.

Satan želi ohraniti grehe in laži skrite v temi, Sveti Duh pa jih želi prinesiti pred luč in se spoprijeti z njimi, da bi vi in jaz lahko bili resnično in pristno svobodni.

Jezus je rekel, da nas bo osvobodilo spoznanje resnice. (Glej Evangelij po Janezu 8,32.) To resnico razodene Duh resnice.

DUH RESNICE

Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi, prevzeti ali razumeti.

Ko pa pride on, Duh resnice (Duh, ki daje resnico), vas bo uvedel v vso resnico (celotno, popolno resnico) ...

Evangelij po Janezu 16,12-13

Jezus bi svojim učencem lahko povedal vso resnico, vendar je vedel, da na to niso bili pripravljeni. Povedal jim je, da bodo morali počakati, da pride Sveti Duh iz nebes prebivat in ostajat v njih.

Potem ko se je Jezus povzpel v nebesa, je poslal Svetega Duha, da deluje v nas in nas nenehno pripravlja, da bi se lahko Božja slava prikazala skozi nas na različnih stopnjah.

Kako lahko Sveti Duh deluje v naših življenjih, če se ne spoprime mo z resnico? Oklican je za ‚Duha resnice‘. Najpomembnejši vidik njegovega delovanja je, da nam pomaga spoprijeti se z resnico – da nas pripelje do mesta resnice, kajti samo spoznanje resnice nas bo osvobodilo.

Nekaj v vaši preteklosti – oseba, dogodek ali okoliščina, ki vas je prizadela – je lahko vzrok vašega napačnega odnosa in vedenja, toda ne dovolite, da to postane izgovor, da ostanete takšni.

Mnogo mojih težav z obnašanjem so vsekakor povzročile večletne spolne, besedne in čustvene zlorabe – vendar sem, dokler sem zlorabo uporabljala kot izgovor, ostala ujeta v napačne vedenjske vzorce. Kot bi branila sovražnika rekoč: »To stvar sovražim, vendar jo želim prav zaradi tega obdržati.«

Zagotovo lahko izkusite veličastno svobodo od vseh vezi. Ni vam treba štirideset let preživeti tavajoč v puščavi. Če ste do danes v puščavi že preživeli štirideset let ali več, ker niste vedeli, da vas tam zadržujejo ‚miselnosti puščave‘, je lahko danes dan odločitve.

Prosimo Boga, da vam pokaže resnico o vas. Ko vam jo, vztrajajte! Ne bo lahko, vendar pomnite, da je On obljubil: »Nikakor te ne bom pustil samega, nikakor te ne bom zapustil.« (Hebrejcem 13,5)

Ste na poti iz puščave; uživajte v obljubljeni deželi!

Poglavje

22

*Moje življenje je grozno;
samemu sebi se smilim,
ker je moje življenje tako klavrno!*

Miselnost puščave # 7

Moje življenje je grozno;
samemu sebi se smilim,
ker je moje življenje tako klavrno!

Poglavje
22

Miselnost puščave # 7

Izraelci so se nadvse smilili samim sebi. Vsaka nevšečnost je služila kot izgovor, da so se zapletli v samopomilovanje.

Tedaj je vsa skupnost zagnala vik in krik in ljudstvo je tisto noč jokalo.

Spomnim se, kako mi je Gospod nekoč sredi samopomilovanja spregovoril. Rekel mi je: »Joyce, lahko si uboga ali pa močna, ne moreš pa biti oboje.«

Vsi Izraelovi sinovi so objokovali in se pritoževali nad svojo situacijo ...

4 MOJZES 14,1-2

To je poglavje, ki ga ne želim zgolj na hitro preleteti. *Ključnega pomena je razumeti, da ne moremo hkrati zabavati demonov samopomilovanja in živeti v Božji moči!*

SPODBUJAJTE IN IZGRAJUJTE DRUG DRUGEGA

Zato opominjajte (svarite, spodbujajte) drug drugega in drug drugega izgrajujte (okrepite in izboljšajte), kakor to že delate.

1 Tesaloničanom 5,11

Težko sem se odpovedala pomilovanju, saj sem to počela več let, da sem se potolažila v trpljenju.

V trenutku, ko nas kdo prizadene in ko izkusimo razočaranje, hudič zadolži demona, da bi nam šepetal laži o tem, kako kruto in nepravilno so ravnali z nami.

Prisluhnite mislim, ki se vam v takšnih trenutkih podijo po glavi. To je vse, kar morate storiti in hitro boste došli, kako sovražnik uporablja samopomilovanje, da bi nas ohranil zvezane.

Vendar nam Sveto pismo ne dovoljuje, da bi se smilili sami sebi. Namesto tega se moramo medsebojno spodbujati in izgrajevati v Gospodu.

Obstaja pravi dar sočutja, ko imamo božje usmiljenje do prizadetih in lajšamo njihovo trpljenje. Samopomilovanje pa je izkrivljeno, ker to, kar je Bog namenil drugim, usmerimo vase.

Z ljubeznijo je enako. Pismo Rimljanom 5,5 pravi, da je po Svetem Duhu Božja ljubezen bogato preplavila naša srca. Bog je to storil, da bi mi vedeli, kako zelo nas ljubi, in da bi sami lahko ljubili druge.

Ko ljubezen, ki jo je Bog namenil za razdajanje drugim, vzamemo in usmerimo vase, se sprevrže v sebičnost in egocentričnost, kar nas v resnici uniči. Samopomilovanje je malikovanje – zapremo se vase, osredotočimo se nase in na svoje občutke, zavedamo se samo samih sebe ter svojih potreb in skrbi – to pa je zagotovo zelo omejen način življenja.

MISLITE NA DRUGE

Naj nobeden ne gleda samo nase in skrbi samo za svojo korist, temveč tudi na druge.

Filipljanom 2,4

Nedavno je bilo eno naših predavanj nepričakovano odpovedano. Tega dogodka sem se ga zelo veselila in na začetku sem bila zaradi tega malce razočarana. Včasih bi takšen pripetljaj v meni povzročil napad samopomilovanja, kritike, obsojanja druge strani ter vse vrste negativnih misli in dejanj. Naučila sem se biti tiho v takšni situaciji, kajti bolje je biti tiho, kot pa reči napačno stvar.

Ko sem tiho sedela, mi je Bog začel situacijo kazati z vidika drugih ljudi, ki so bili vanjo vključeni. Ni jim uspelo najti prostora za srečanje in Bog mi je pokazal, kako so bili zaradi tega razočarani. Računali so na ta dogodek, se ga polni pričakovanja veselili, sedaj pa so izvedeli, da ga ne bo.

Neverjetno je, kako se lahko izognemo samopomilovanju, če situacijo pogledamo s plati druge osebe. Samopomilovanje podpiramo tako, da razmišljamo le o sebi in o nikomer drugem.

Včasih se dobesedno izčrpamo, ko skušamo pridobiti sočutje. Da, samopomilovanje je velika past in eden satanovih najljubših orožij, da bi nas obdržal v puščavi. Če nismo previdni, lahko od tega postanemo odvisni.

Odvisnost se pojavi kot avtomatski odgovor na neko stimulacijo – na priučeni vedenjski vzorec, ki je postal navada.

Koliko časa zapravite za samopomilovanje? Kako se odzovete na razočaranja?

Kristjan ima redek privilegij, ko je razočaran – kajti lahko se odloči biti očaran. Z Bogom vedno obstaja nov začetek. Samopomilovanje pa nas drži ujete v preteklosti.

SPROSTITUTE SE IN PREPUSTITE BOGU!

[Resnično,] ne spominjajte se prejšnjih reči, ne mislite na nekdanje reči.

Glejte, nekaj novega storim, zdaj klije, mar ne opazite in ne prepoznate in se ne zmenite za to? Da, speljal bom pot skozi puščavo in reke skozi pustinjo.

Izaija 43,18-19

Mnogo let sem zapravila, ker sem se smilila sama sebi. To je bila moja zasvojenost. Samopomilovanje se je pojavljalo kot samodejni od-

govor na kakršnokoli razočaranje. Satan je moj um nemudoma napolnil z napačnimi mislimi. Ker nisem vedela, ‚kako naj mislim na to, o čemer razmišljam‘, sem preprosto razmišljala o vsem, kar mi je padlo na pamet. Bolj kot sem razmišljala, bolj klavrno sem se počutila.

Pogosto pripovedujem o prvih letih svojega zakona. Med nogometno sezono je Dave želel vsako nedeljo popoldne gledati tekme na televiziji. Če ni šlo za nogometno sezono, je našel katero drugo ‚sezono‘. Dave je v vsem tem nadvse užival, jaz pa v ničemer. Všeč mu je bilo vse, kar je imelo opravka z odbijajočo se žogo, in z lahkoto ga je kak športni dogodek tako prevzel, da niti vedel ni, da obstajam.

Nekega dne sem stopila naravnost predenj in mu jasno rekla: »Dave, ne počutim se dobro. Počutim se, kot da bom umrla.«

Ne da bi oči umaknil iz televizijskega zaslona, mi je odvrnil: »Aha, to pa je zares lepo, draga.«

Mnogo nedeljskih popoldnevov sem preživela jezna in se smilila sama sebi. Ko sem se ujezila nad Davom, sem vedno počistila hišo. Sedaj vem, da sem tako skušala v njem vzbuditi krivdo, ker je on užival, medtem ko sem bila sama tako nesrečna. Rohnela sem po hiši, treskala z vrati in predali, s sesalcem korakala gor in dol po sobi, kjer je bil, in glasno skušala prikazati, kako trdo delam.

Seveda sem skušala pritegniti njegovo pozornost, vendar me je komaj opazil. Nato sem se vdala, se potuhnila v hiši, sedla na tla v kopalnici in jokala. Bolj kot sem jokala, več pomilovanja sem čutila. Bog mi je čez leta razodel, zakaj ženske hodijo jokat v kopalnico. Rekel je, da zato, ker je v kopalnicah veliko ogledalo, v katerega se dobro pogleda po dolgotrajnem joku, in vidi, kako pomilovanja vredna je videti.

Včasih sem bila videti tako obupno, da sem, ko sem videla svoj izraz v ogledalu, začela ponovno jokati. Končno sem še zadnjič, polna obžalovanja in s počasnimi koraki prečkala dnevno sobo, kjer je bil

Dave. Občasno me je pogledal za dovolj časa, da me je lahko prosil za ledeni čaj, če sem že bila na poti v kuhinjo.

Če povzamem – takšno vedenje ni delovalo! Sebe sem čustveno izčrpala – pogosto sem celo fizično zbolela zaradi vseh napačnih čustev, ki sem jih pestovala.

Bog vas ne bo rešil z vašo roko, temveč s svojo. Samo Bog lahko spremeni ljudi! Nihče drug – razen Vsemogočni – ne bi mogel odvrniti Dava od gledanja toliko tekem, kot jih je. Ko sem se naučila zaupati Gospodu in se nehala predajati samopomilovanju, ko stvari niso šle po moje, se je Davovo zanimanje za gledanje športnih dogodkov uravnotežilo.

Še vedno uživa v njih, a me sedaj to ne moti več. V tem času počnem stvari, v katerih sama uživam. Če res želim ali hočem početi kaj drugega, ljubeče (in ne jezno) poprosim Dava in večinoma je pripravljen spremeniti svoje načrte. Obstajajo pa trenutki – in vedno bodo – ko stvari ne gredo po mojem. Takoj ko začutim, da moja čustva začenjajo vreti, molim: »O, Bog, pomagaj mi prestati ta preizkus. Nočem še enkrat iti okoli te gore.«

Poglavje

23

*Ne zaslužim si Božjih blagoslovov,
ker nisem vreden.*

Miselnost puščave # 8

Ne zaslužiš si Božjih blagoslovov, ker nisem vreden.

Poglavje

23

Miselnost puščave # 8

Po tem ko je Jozue vodil Izraelce preko reke Jordan v obljubljeno deželo, je moral Bog nekaj storiti. Izraelci namreč še niso bili pripravljene premagati in zasesti svojega prvega mesta, ki bi moralo biti Jeriha.

*Potem je GOSPOD rekel
Józuetu: »Danes sem z vas
odvalil egiptovsko sramoto.«
Zato se ta kraj imenuje Gilgál
[valiti] do tega dne.*

JOZUE 5,9

Gospod je ukazal, da morajo biti vsi Izraelovi moški obrezani, saj v štiridesetih letih potovanja po puščavi tega niso izvajali. Ko so to naredili, je Gospod povedal Jozuetu, da je On ‚odvalil‘ egiptovsko sramoto iznad svojega ljudstva.

Nekaj vrstic kasneje v šestem poglavju sledi pripoved, kako je Bog vodil Izraelove sinove, da so premagali in zavzeli Jeriho. Zakaj jih je moral najprej osvoboditi sramote? Kaj je sramota?

DEFINICIJA SRAMOTE

Beseda *sramota* pomeni ‚krivda, nemilost, sram.‘¹ Ko je Bog rekel, da bo z Izraelcev ‚odvalil‘ egiptovsko sramoto, je to imelo smisel. Egipt predstavlja svet. Po nekaj letih bivanja v svetu postanemo posvetni, zato je treba z vsakega izmed nas odvaliti sramoto.

Zaradi stvari, ki sem jih storila in ki so mi bile storjene, je moj značaj temeljil na sramu. Sebe sem krivila za to, kar se mi je zgodilo (čtudi se je večina tega zgodila v času mojega otroštva in sama nisem mogla storiti ničesar, da bi to preprečila).

Rekli smo, da je milost Božja moč, ki prihaja nad nas kot Njegov brezplačni dar, da bi nam olajšala vse tisto, česar ne moremo storiti sami. Bog nam želi podeliti milost, satan pa nemilost oziroma sramoto.

Nemilost mi je šepetala, da nisem dobra – da nisem vredna Božje ljubezni ali pomoči. Sramota je zastrupila mojega notranjega človeka. Ni me bilo sram le tega, kar mi je bilo strojeno, temveč me je bilo sram same sebe. Globoko v sebi se nisem imela rada.

To, da Bog z nas odvali kamen sramote, pomeni, da mora vsakdo izmed nas prejeti odpuščanje, ki ga On ponuja za naše pretekle grehe.

Zavedati se morate, da si nikoli ne boste mogli zaslužiti Božjih blagoslovov – nikoli jih ne boste vredni. Lahko jih le ponižno sprejmete in jih cenite ter ste osupli nad tem, kako je On dober in kako zelo vas ljubi.

Sovrašтво do samega sebe, samozavračanje, odklanjanje sprejetja Božjega odpuščanja (s tem, da si odpustite), nerazumevanje pravičnosti po Jezusovi krvi in vse s tem povezane težave vas bodo gotovo še dalje zadrževali v puščavi. Vaš um mora biti prenovljen glede pravičnosti pred Bogom po Jezusu – in ne po vaših lastnih delih.

Po mnogo letih delovanja v Božji službi sem prepričana, da približno 85 odstotkov naših težav izvira iz tega, kaj mislimo sami o sebi. Vsakdo, ki hodi v zmagi, hodi prav tako v pravičnosti.

Vem, da si Božjih blagoslovov ne zaslužim, vendar jih vseeno sprejemem, ker sem dedinja skupaj s Kristusom. (Glej Rimljanom 8,17.) On jih je prislužil, jaz pa jih pridobim s svojo vero vanj.

DEDIČ ALI DELAVEC?

**Potemtakem nisi več suženj (zvezani služabnik), temveč sin, če pa si sin, si [posledično] tudi dedič po Bogu (preko Kristusa).
Galačanom 4, 7**

Ste sin ali suženj – dedič ali služabnik? Dedič je nekdo, ki nekaj prejme na podlagi zasluga drugega, ko se lastnina z oporoko prenese z ene osebe na drugo. Zvezan služabnik ali delavec je v svetopisemskem smislu nekdo, ki je utrujen od tega, da skuša izpolnjevati Zakon. Ta izraz označuje obremenjujoče garanje in težave.

Sama sem leta tavalala v puščavi kot delavec in skušala biti dovolj dobra, da bi si zaslužila to, kar mi je Bog želel prostovoljno dati po svoji milosti. Imela sem napačen način razmišljanja.

Prvič, mislila sem, da si moramo vse prislužiti in zaslužiti, saj so me leta in leta učili tega načela: »Nihče ne bo zate ničesar storil zastonj.« Med odraščanjem sem znova in znova poslušala ta stavek. Zatrdili so mi, da vsakdo, ki pravi, da želi zame nekaj storiti, laže in da me bo na koncu izkoristil.

Izkušnje s svetom nas učijo, da moramo zaslužiti vse, kar dobimo. Naučijo nas, da moramo prijatelje ves čas osrečevati, če jih želimo obdržati, sicer nas bodo zavrnil. Vsi pravijo, da moramo za napredovanje v službi poznati prave ljudi, na določen način ravnati z njimi in tako si bomo morda nekega dne prislužili priložnost za napredovanje. Do takrat ko zaključimo s svetom, nas njegova sramota že zelo teži in jo je zagotovo treba odvaliti.

KAKO VIDITE SAMI SEBE?

Tam smo videli tudi velikane [ali Nefilime], Anákovne sinove iz rodu velikanov; v lastnih očeh smo bili kakor kobilice in taki smo morali biti tudi v njihovih očeh.

4 Mojzes 13,33

Izraelci so imeli nad seboj takšno sramoto. Iz te vrstice je razvidno, da so imeli o sebi negativno mnenje. Deset od dvanajstih vohunov, ki so šli ogledovat obljubljeni dežel, preden je celotno ljudstvo prečkalo Jordan, se je vrnilo z nevero. Rekli so, da v obljubljeni deželi prebivajo

velikani in da so bili videti v njihovih očeh kot kobilice – in takšni so bili tudi v lastnih očeh.

To nam da jasno vedeti, kaj je to ljudstvo mislilo o sebi.

Prosim, bodite pozorni na to, da bo satan (če mu to dovolite), vaš um napolnil z vsakovrstnimi negativnimi mislimi o vas samih. Že zelo zgodaj je začel graditi trdnjave v vašem umu, mnoge negativne stvari o vas in o tem, kako drugi čutijo do vas. Vedno poskrbi za situacije, v katerih se boste srečali z zavrnitvijo, da bi vam lahko v trenutku, ko skušate napredovati, v spomin priklical to bolečino.

Strah pred porazom in zavrnitvijo zadržuje mnogo ljudi v puščavi. Dolga leta suženjstva v Egiptu, ko so z Izraelci trdo ravnali, so jim pustila pečat sramote. Zanimivo je opaziti, da skoraj nihče iz generacije, ki se je z Mojzesom odpravila iz Egipta, ni vstopil v obljubljeno deželo. Njihovi otroci so bili tisti, ki so vstopili. Kljub temu jim je Bog rekel, da je moral od njih odvaliti sramoto.

Večina teh otrok je bila rojenih v puščavi po tem, ko so njihovi starši zapustili Egipt. Kako so lahko nad seboj imeli sramoto Egipta, če pa nikoli niso niti živeli tam?

Kar je bilo nad vašimi starši, se lahko prenese na vas. Držo, način mišljenja in vedenjske vzorce lahko podedujemo. Napačen način razmišljanja vaših staršev lahko postane vaš napačni način razmišljanja. Kako razmišljate o določeni stvari, se lahko prenese na vas, pa ne boste niti vedeli, zakaj tako razmišljate.

Starši, ki imajo slabo samopodobo, občutek nevrednost in miselnost „ne zaslužim si Božjih blagoslovov“, lahko tak način razmišljanja vsekakor prenesejo na svoje otroke.

Četudi sem o tem že govorila v prejšnjih poglavjih te knjige, naj zaradi pomembnosti te teme ponovno omenim, da se morate zavedati, kaj se v vašem umu dogaja glede vas samih. Bog vam je pripravljen

izkazati usmiljenje za vaše padce, če ste ga pripravljene sprejeti. On ne nagrajuje tistih, ki so popolni, nimajo napak in nikoli ničesar ne storijo narobe; temveč tiste, ki zaupanje in vero polagajo Vanj.

VAŠA VERA V BOGA MU UGAJA

Brez vere namreč ne moremo Bogu ugajati in mu biti všeč, kajti kdor prihaja k Bogu, mora [obvezno] verovati, da on biva in poplača tiste, ki ga iskreno in marljivo iščejo.

Hebrejcem 11,6

Bodite, prosim, pozorni, da brez vere ne morete ugajati Bogu. Zatorej ni pomembno, koliko ‚dobrih dejanj‘ mu ponudite; Bogu ne bodo po volji, če ste jih storili zato, da bi si ‚zaslužili‘ njegovo dobroto.

Karkoli storimo za Boga, bi morali storiti zato, ker ga ljubimo, in ne zato, ker skušamo od Njega karkoli dobiti.

Ta močna vrstica pravi, da Bog nagrajuje tiste, ki ga vneto iščejo. Ko sem to videla, sem se vzradostila! Vem, da sem v svoji preteklosti naredila ogromno napak, vem pa tudi, da sem Gospoda vneto iskala z vsem srcem. To pomeni, da imam pravico do nagrad. Že davno sem se odločila, da bom sprejela vsak blagoslov, ki mi ga Bog želi dati.

Gospod je želel Izraelce popeljati v obljubljeni deželo in jih blagosloviti veliko bolj, kot so si lahko predstavljali, vendar je najprej moral z njih odvaliti sramoto. Dokler so bili pod bremenom sramote, krivde in nemilosti, od Njega niso mogli ničesar zares sprejeti.

BREZ SRAMU

Pred stvarjenjem sveta nas je [v svoji ljubezni] izvolil [sam nas je izbral za svoje] v Kristusu, da bi bili pred njegovim obličjem sveti (posvečeni, oddvojeni zanj) in brezmadežni, brez sramu pred Njim v ljubezni.

Efežanom 1,4

To je čudovita vrstica! V njej nam Gospod pravi, da smo Njegovi in pojasni tudi, kaj želi za nas – da bi vedeli, da smo ljubljeni, posebni, vredni, in da bi bili sveti, brezmadežni in brez sramote.

Seveda moramo storiti vse, da bi živeli sveto. Vendar hvala Bogu, ko zagrešimo napake, nam On lahko odpusti, povrne svetost in opere krivde in očitkov – vse, v Njem^č.

BREZ OČITKOV ALI KRIVDE

Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad [velikodušno] daje [brez nerganja] in ne očita ter ne išče napak – in dana mu bo.

Jakob 1,5

To je še ena vrstica, ki nas uči, da moramo od Boga sprejemati brez občutka sramu.

Jakob je prej nagovarjal preizkušane, zdaj pa jim pravi, naj prosijo Boga za modrost, če jim je primanjkuje. Zagotavlja jim, da jim On ne bo niti očital niti iskal njihovih napak – temveč jim bo preprosto pomagal.

Iz puščave se nikoli ne boste izvlekli brez veliko Božje pomoči. Če pa imate do sebe negativen odnos, pomoči ne boste sprejeli, četudi vam On skuša pomagati.

Če želite živeti zmagoslavno, močno, pozitivno, ne morete biti negativno naravnani do sebe. Ne glejte le na to, kako dolga pot je še pred vami, temveč kako daleč ste že prišli. Pomislite na svoj napredek in se spomnite na Pismo Filipljanom 1,6: »Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to [dobro] delo nadaljeval, razvijal, izvrševal in izpopolnjeval do dneva Kristusa Jezusa [do dneva njegove vrnitve].«

O sebi mislite in govorite pozitivno!

Poglavje

24

Zakaj ne bi smel biti ljubosumen in zavisten, ko pa gre vsem bolje kot meni?

Miselnost puščave # 9

---

*Zakaj ne bi smel biti
ljubosumen in zavisten,
ko pa gre vsem bolje kot meni?*

Poglavje

24

Miselnost puščave # 9

V 21. poglavju Evangelija po Janezu je Jezus s Petrom govoril o stiskah, ki jih bo moral prestati, da bi služil in povelečeval Boga. Takoj ko mu je Jezus to povedal, se je Peter obrnil, videl Janeza in nemudoma vprašal Jezusa, kakšna je Njegova volja zanj. Peter si je želel zagotoviti, da so tudi pred Janezom enako težki časi.

*Ko ga je Peter zagledal
(Janeza), je rekel Jezusu:
»Gospod, kaj pa ta?«*

*Jezus mu je rekel: »Če hočem, da
ostane (preživi, živi), dokler ne
pridem, kaj ti to mar? [Kaj se te
to tiče?] Ti hodi za menoj!«*

EVANGELIJ PO JANEZU 21,21-22

V odgovor je Jezus Petru vljudno povedal, naj skrbi zase.

Če bomo razmišljali o problemih drugih, bomo ostali v divjini. Ljubosumje, zavist in primerjanje nas samih in naših okoliščin z drugimi je miselnost puščave.

PAZLJIVO Z LJUBOSUMJEM IN ZAVISTJO

**Spokojno in mirno srce in um sta življenje in zdravje vsemu
telesu, nevoščljivost, zavist in jeza pa so gniloba v kosteh.**

Pregovori 14,30

Zavist bo povzročila trdosrčno in žaljivo obnašanje – občasno tudi živalsko. Zavist je pri Jožefovih bratih povzročila, da so ga prodali kot sužnja. Sovražili so ga, ker ga je njihov oče tako ljubil.

Če se vam zdi, da v vaši družini nekemu izkazujejo večjo naklonjenost, ne sovražite tega posameznika. Zaupajte Bogu! Storite to, kar vas

On prosi, verjemite v Njegovo dobroto in končali boste kot Jožef, ki je bil po težavah izjemno blagoslovljen.

Vinov slovar *An Expository Dictionary of New Testament Words* grško besedo, ki je prevedena kot *zavist*, definira kot ‚občutek nezadovoljstva, ki ga je ustvarilo pričevanje ali poslušanje o prednosti ali blaginji drugih.¹ *Ljubosumje* je Webster opredelil kot ‚občutek zavisti, bojazni ali grenkobe‘.² Jaz si to definicijo razlagam kot strah, da bi zaradi drugega izgubili to, kar imamo; nezadovoljstvo ob uspehu drugega, ki izhaja iz zavisti.

NE PRIMERJAJTE SE IN NE TEKMUJTE

Med njimi je nastal tudi prepir, kateri izmed njih se zdi in meni, da je največji.

Jezus pa jim je rekel: »Kralji poganov so poveljani od njih in gospodujejo nad njimi [kraljujejo kot božanstva] in njihovi oblastniki se imenujejo ‚dobrotniki‘.

Vi pa ne tako: ampak nasprotno, kdor je največji med vami, bodi kakor najmanjši, in kdor je vodnik, bodi kakor služabnik.

Evangelij po Luku 22,24-26

V svojem življenju sem imela bitk z ljubosumjem, zavistjo in primerjanjem v izobilju. To je pogosta lastnost negotovih ljudi. Če nismo prepričani o vrednosti in koristi kot posamezniki, bomo vedno pristali v tekmovanju s komerkoli, ki je videti uspešen in mu gre dobro.

Ko sem se naučila, da sem posameznica (za katero ima Bog edinstven in osebni načrt za življenje), je bila to prav res ena najbolj dragocenih in koristnih osvoboditev, ki mi jih je Gospod podelil. Zagotovo vem, da se mi ni treba primerjati (niti mojega dela za Boga) prav z nikomer.

Kadarkoli pogledam Jezusove učence, mi to vliva pogum, da je še upanje zame, saj se zavem, da so se borili z enakimi težavami, kot se jaz. V Evangeliju po Luku 22 se učenci prerekajo, kateri izmed njih

je največji. Jezus jim je odgovoril, da je največji pravzaprav tisti, ki je pripravljen biti obravnavan kot najmanjši, ali tisti, ki je pripravljen biti služabnik. Naš Gospod se je večino časa trudil učiti svoje učence, da je življenje v Božjem kraljestvu običajno pravo nasprotje od poti sveta ali mesa.

Jezus jih je, na primer, učil: »Toda mnogi prvi bodo zadnji in zadnji prvi.« (Evangelij po Marku 10,31) »Veselite se s tistimi, ki so blagoslovljeni.« (Evangelij po Luku 15,6-9) »Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo.« (Evangelij po Mateju 5,44) Svet bi to oklical za neumnost – Jezus pa je rekel, da je v tem resnična moč.

IZOGIBAJTE SE POSVETNEMU TEKMOVANJU

Nikar ne bodimo domišljavi in naduti, ne teknujmo, ne izživajmo ter ne jezimo drug drugega, ne bodimo zavistni in ljubosumni drug na drugega.

Galačanom 5,26

V skladu s sistemom sveta je najbolje vedno biti pred vsemi ostalimi. Zelo popularno je razmišljanje, da moramo priti na vrh, ne glede na to, koga moramo na poti do tja oškodovati. Sveto pismo pa nas uči, da ne moremo imeti resničnega miru, dokler nismo osvobojeni potrebe po tekmovanju z drugimi.

Celo v tem, kar naj bi bile ‚družabne igre‘, pogosto vidimo tekmovalnost, ki tako zelo izgubi ravnovesje, da se ljudje na koncu prepirajo in sovražijo med seboj, namesto da bi se sprostili in preživeli skupaj prijeten čas. Po naravi nočemo izgubljati; vsakdo bo dal najboljše od sebe. Kdor pa ne more uživati v igri, ne da bi zmagoval, ima zagotovo težavo – verjetno je ta celo globoko ukoreninjena in povzroča težave tudi na drugih področjih.

Zagotovo bi morali v službi dajati vse od sebe; nič ni narobe, če želimo biti uspešni in napredovati v izbranem poklicu. Opogumljam pa vas, da se spomnite, da za vernika napredovanje pride od Boga in ne

od človeka. Tako vam kot meni ni treba igrati igrice sveta, da bi napredovali. Če bomo delali stvari po Njegovo, nam bo Bog izkazal uslugo v svojih očeh in očeh ljudi. (Glej Pregovori 3,3-4.)

Ljubosumje in zavist sta peklenski muki. Mnogo let sem bila ljubosumna in zavidala sem vsakomur, ki je bil videti bolje kot jaz ali je imel talente, ki jih sama nisem imela. Na skrivaj sem tekmovala z drugimi v Božji službi. Zdelo se mi je zelo pomembno, da je ‚moja‘ organizacija večja, bolj obiskana, naprednejša ipd. kot od kogarkoli drugega. Če je skupnost koga drugega na kateremkoli področju prekosila mojo, sem se želela veseliti za tega posameznika, saj sem vedela, da je to Božja volja in pot, vendar mi nekaj v duši tega ni dovolilo.

Ko sem rasla v spoznanju, kdo sem v Kristusu, sem ugotovila, da me ne določa več moje delo; pridobila sem ogromno svobode, saj mi ni bilo več treba primerjati sebe ali svojih napak z nikomer drugim. Bolj kot sem se naučila zaupati Bogu, več svobode sem užila na teh področjih. Naučila sem se, da me moj nebeški Oče ljubi in bo storil zame to, kar je najboljše – *zame*.

Kar Bog stori zame ali za vas morda ni enako kot to, kar bo storil za koga drugega, vendar se moramo spomniti Jezusovih besed Petru: »Ne skrbi za to, kar se odločim storiti z nekom drugim – ti mi sledi!«

Nekoč je moja prijateljica od Gospoda dobila darilo, za katerega sem sama že dolgo časa verjela in si ga želela. Te prijateljice nisem dojemala niti približno tako ‚duhovne‘, kot sem sama, zato sem postala nadvse ljubosumna in zavistna, ko je vsa vznemirjena prišla pred moja vrata in povedala, kaj je Bog storil zanjo. Seveda sem se v njeni prisotnosti pretvarjala, da se veselim z njo, vendar se v svojem srcu nisem.

Ko je odšla, so se v meni pojavili občutki, za katere si nikoli ne bi mislila, da v meni obstajajo! Bogu sem resnično zamerila, da jo je blagoslovil, ker se mi ni zdelo, da si zasluži takšen blagoslov. Navsezadnje sem jaz ostajala doma, se postila in molila, medtem ko je ona hodila

naokoli s prijatelji in se zabavala. Bila sem ‚farizej‘, religiozni snob, in tega sploh nisem vedela.

Bog pogosto poskrbi za dogodke, ki nam niso po godu, ker ve, kaj resnično potrebujemo. Svojega slabega vedenja sem se morala znebiti veliko bolj, kot sem potrebovala tisto darilo. Bogu je pomembno, da uredi naše okoliščine tako, da se slej kot prej moramo soočiti s seboj. Brez tega nikoli ne bi izkusili svobode.

Dokler se lahko sovražnik skriva v naši duši, bo vedno imel določeno mero nadzora nad nami. Ko pa ga Bog razkrije, smo na poti do svobode, če se le prepustimo Božjim rokam in mu dovolimo, da hitro opravi to, kar želi.

Bog je za moje življenje že imel namen, da bo Božja služba, ki mi jo bo zaupal, precej velika in bo dosegla milijone ljudi preko radia in televizije, seminarjev, knjig in posnetkov. Ampak ne bi me vodil do polnosti tega, če ne bi v določeni meri ‚odrasla‘ v Njem.

PRIDOBITE NOV NAČIN RAZMIŠLJANJA!

Ljubi, prosim Boga, da bi ti šlo v vsem dobro in bi bil zdrav, kakor gre dobro tvoji duši.

3 Janez 1,2

Previdno premislite o tej vrstici. Bog nas želi blagosloviti še bolj, kot si mi želimo biti blagoslovljeni. Prav tako pa nas tako ljubi, da nas ne bo blagoslovil bolj, kot smo sposobni prenesti, in da mu lahko še vedno dajemo slavo.

Ljubosumje, zavist in primerjanje sebe z drugimi so otročji. Vse to so povsem mesene stvari in nimajo nobenega opravlja s tem, kar je duhovno. Kljub temu ostajajo eden največjih razlogov za življenje v puščavi.

Premislite o svojih mislih na tem področju. Ko zaznate, da v vaš um pritekajo napačni vzorci mišljenja, se na kratko pogovorite s seboj. Recite si: »Kaj mi bo koristilo, če bom ljubosumen na druge? To me ne bo blagoslovilo. Bog ima za vsakogar izmed nas individualen načrt in zaupal mi bom, da bo zame naredil najboljše. Ni moja stvar, kaj se On odloči storiti za druge ljudi.« Potem pa namenoma in namerno molite za te ljudi, da bodo še bolj blagoslovljeni.

Ne bojte se biti iskreni z Bogom glede svojih čustev. Tako ali tako ve, kako se počutite, zato rejte lahko o tem tudi govorite z Njim.

Gospodu sem že, na primer, rekla: »Bog, naj bo _____ še bolj blagoslovljena. Naj bo uspešna, blagoslovi jo na vsak način. Gospod, to molim po veri. V svojem duhu čutim ljubosumnost do te osebe in hkrati svojo manjvrednost, vendar se *odločam* storiti po Tvoje, če mi je po volji ali ne.«

Pred kratkim sem slišala nekoga reči, da se bo vedno, ne glede na to, kako dobro znamo nekaj storiti, našel nekdo, ki bo to storil še bolje. Ta stavek me je presunil, ker vem, da drži. In če je to resnica, zakaj se vse življenje borimo biti pred drugimi? Takoj ko postanemo najboljši, bo nekdo začel z nami tekrovati in prej ali slej se bo prikazala oseba, ki bo to znala opraviti še malo bolje kot mi.

Pomislite na šport. Zdi se, da ne glede na rekord, ki ga športniki postavijo, pride sčasoma nov športnik in ga poruši. Kaj pa na področju zabave? Trenutna zvezda je na vrhu lestvic le določen čas, potem pa pride nekdo drug, ki zasede njihovo mesto. Kako varamo sami sebe, če mislimo, da se moramo ves čas boriti, da pridemo na vrh – potem pa se boriti, da bi še ostali tam.

Bog mi je že dolgo nazaj rekel, naj si zapomnim, da ‚zvezdni utrinek‘ hitro vzide in je deležen velike pozornosti, a je običajno prisoten le kratek čas. Večinoma utrinki izginejo tako hitro, kot se pojavijo. Rekel mi je, da je bolje, da sem prisotna na dolgi rok – da vztrajam – in da delam, kar me je prosil, po svojih najboljših močeh. Zagotovil mi je,

da bo pazil na moj ugled. Sama pa sem se odločila, da karkoli Gospod želi, da naredim ali sem, mi je prav. Zakaj? Ker on veliko bolje kot jaz ve, kaj zmorem.

Morda ste imeli dolgo časa na tem področju miselno trdnjavo. Karkoli srečate koga, ki je malce pred vami, ste ljubosumni, zavistni ali pa želite tekmovati z njim. Če je tako, vas pozivam, da si oblikujete nov način razmišljanja.

Nastavite svoj um, da boste srečni za druge in hkrati zaupali Bogu zase. Potrebna bosta čas in vztrajnost, vendar ko bo ta stara miselna trdnjava porušena in zamenjana z Božjo besedo, boste vi na poti iz puščave v obljubljeni deželo.

Poglavje

25

*Naredil bom po svoje
ali pa sploh ne.*

Miselnost puščave # 10

Naredil bom po svoje ali pa sploh ne

Poglavje
25

Miselnost puščave # 10

Izraelci so v letih v puščavi pokazali precej trme in upornišva. Prav to je povzročilo, da so tam tudi umrli. Preprosto niso želeli storiti tega, kar jim je Bog naročil! Ko so se znašli v težavah, so začeli klicati Boga, da bi jim pomagal. Na Njegove napotke so se celo odzvali z ubogljivostjo – dokler se okoliščine niso izboljšale. Potem pa so vedno znova zašli nazaj v upornišvo.

*Da bodo v Boga stavili svoje
zaupanje in ne bodo pozabili
Božjih del, temveč bodo njegove
zapovedi izpolnjevali;*

*da ne bodo kakor njihovi očetje,
trdovraten in uporen rod, rod,
ki ni utrdil svojega srca ter ga
pripravil na spoznavanje Boga
in njegov duh ni bil Bogu zvest.*

PSALM 78,7-8

V stari zavezi je isti cikel zabeležen in se ponavlja tolikokrat, da je skoraj neverjetno. In če nismo modri, lahko celo življenje počnemo iste stvari.

Sklepam, da smo nekateri izmed nas samo po naravi bolj trmasti in uporniški kot drugi. Poleg tega moramo razmisliti tudi o svojih koreninah in kako smo v življenju začeli, saj je tudi to vplivalo na nas.

Sama sem se rodila z močno osebnostjo in bi se verjetno mnoga leta trudila „delati po svoje“, ne glede na vse. Vendar so se leta, ko so me zlorabljali in nadzorovali – kot dodatek k že tako močni osebnosti – združila z osebnostjo in razvila se je svojeglavost.

Seveda je Bog moral opraviti z neprimernim obnašanjem, preden bi me lahko uporabil.

Gospod zahteva, da se naučimo odreči ravnanju po svoje in da postanemo prilagodljivi in prožni v Njegovih rokah. Dokler smo trmasti in uporni, nas On ne more uporabiti.

Besedo ‚trmast‘ opisujem kot trmoglav, s komer se je težko ukvarjati in delati, besedo ‚uporniški‘ pa kot upirajoč se nadzoru; upirajoč se prevzgoji, neposlušen; ki zavrača upoštevanje splošnih navodil. Obe definiciji me opišeta takšno, kot sem bila sama!

Zloraba, ki sem jo utrpela v zgodnjih letih, je povzročila velik del mojega neuravnoteženega vedenja do avtoritet. Kot sem v knjigi zapisala že prej, nisem mogla dovoliti, da moja preteklost postane izgovor, saj bi ostala ujeta v uporništvu ali čemerkoli drugem. Zmagoslavno življenje zahteva takojšnjo in popolno ubogljivost Gospodu. Vsi tako odraščamo v sposobnosti in pripravljenosti odložiti na stran lastno voljo in izpolnjujemo Njegovo. Ključno je, da na tem področju nenehno napredujemo.

Ni dovolj, da dosežemo določeno stopnjo in mislimo: »Prišel sem tako daleč, kot sem bil namenjen.« Ubogljivi moramo biti v vsem – da se v ničemer ne brzdamo in Gospodu ne zapremo nobenih vrat. Vsi imamo ‚določena‘ področja, ki se jih oklepamo, dokler je le mogoče. Vendar vas svarim, ne pozabite, da malo kvasa prekvasi vse testo. (Glej 1 Korinčanom 5,6.)

BOG ŽELI POSLUŠNOST, NE ŽRTVOVANJA

Samuel pa je rekel (kralju Savlu): »So žgalne in klavne daritve Gospodu všeč bolj kakor poslušnost Gospodovemu glasu? Glej, poslušnost je boljša od klavne daritve, pokorščina boljša od maščobe ovnov.

Zakaj upor je kakor greh vraževanja, samovolja kakor malikovanje in podobice (hišni bogovi). Ker si zavrgel GOSPODOVO besedo, te je zavrgel kot kralja.«

1 Samuel 15,22-23

Pregled Savlovega življenja nam jasno pokaže, da mu je bila dana priložnost postati kralj. Zaradi trme in upornosti na položaju ni ostal dolgo. Imel je svoj pogled.

Ko je nekega dne prerok Samuel okaral Savla, ker ni počel, kar mu je bilo naročeno, je Savel odgovoril: »Mislil sem.« Potem je nadaljeval z izražanjem svoje zamisli o tem, kako bi stvari morale biti storjene. (Glej 1 Samuel 10,6-8; 13,8-14.) Samuel je kralju Savlu odgovoril, da si Bog želi poslušnosti, ne žrtvovanja.

Pogosto ne želimo storiti, kar nas Bog prosi. Raje poizkušamo narediti kaj drugega, da bi se s tem oddolžili za neubogljivost.

Koliko Božjim otrokom ne uspe ‚kraljevati v življenju‘ (Rimljanom 5,17; Razodetje 1,6) zaradi svoje trme in upornišтва?

Uvod v knjigo Pridigarja v *The Amplified Bible* pravi naslednje: »Namen te knjige je preiskati življenje kot celoto in poučiti, da je v končnem pogledu življenje brez pravega spoštovanja in izkazovanja časti do Boga povsem brez pomena.«

Razumeti moramo, da brez ubogljivosti ni pravega spoštovanja in čaščenja. Upornišтво, ki ga danes kažejo mnogi otroci, je posledica pomanjkanja pravega spoštovanja in izkazovanja časti staršem. Običajno je to krivda staršev, saj ti pred otroki ne živijo tako, da bi v njih vzbudili spoštovanje in čast.

Večina strokovnjakov se strinja, da je knjigo Pridigarja napisal kralj Salomon, ki mu je Bog dal več modrosti kot komurkoli drugemu. Če je Salomon imel toliko modrosti, kako je potem mogoče, da je v življenju zagrešil toliko žalostnih napak? Odgovor je preprost: lahko je imeti nekaj, vendar tega ne uporabljamo. Imamo Kristusov um, pa ga res vedno uporabljamo? Jezus je za nas postal modrost od Boga, vendar – mar vedno uporabljamo modrost?

Salomon je želel početi vse po svoje. Celotno življenje je najprej poskušal eno, potem pa drugo. Imel je prav vse, kar je denar lahko kupil – kar je najboljše vsakega posvetnega užitka – in vendar je bil sklep njegove knjige naslednji:

Končna beseda po vsem, kar si slišal: Boj se Boga [časti in slavi ga, vedoč, da On je] in izpolnjuj njegove zapovedi, kajti to je za človeka vse [celoten, pravi namen njegove stvaritve, predmet Božje previdnosti, korenina karakterja, temelj vse sreče, prilagoditev vseh pod tem soncem neskladnih okoliščin in pogojev]!

Pridigar 12,13

Dovolite mi, da s svojimi besedami povem, kaj razumem iz teh vrstic:

Celoten namen stvaritve človeka je, da bi s poslušnostjo spoštoval in častil Boga. Vsak pobožni karakter mora biti ukoreninjen v poslušnosti – to je osnova vse sreče. Nihče ne more biti resnično srečen, če ne uboga Boga. S poslušnostjo lahko uravnamo vse, kar je v našem življenju neurejenega. Poslušnost je človekova dolžnost.

Kar se mene tiče, je ta vrstica izjemna, in spodbujam vas, da jo še dalje proučujete tudi sami.

POSLUŠNOST IN NEPOSLUŠNOST: OBE IMATA POSLEDICE

Kakor so namreč zaradi neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo tudi zaradi poslušnosti enega mnogi postali pravični.

Rimljanom 5,19 SSP

Naša odločitev, ali bomo poslušali ali ne, ne vpliva le na nas, temveč na množico drugih. Samo pomislite na to: koliko boljša bi bila življenja Izraelcev, če bi nemudoma poslušali Boga. Mnogi med njimi in njihovimi otroki so umrli v puščavi, ker se niso želeli podvreči Božjim potem. Njihove odločitve so vplivale na njihove otroke, pa tudi na naše.

Pred kratkim je moj najstarejši sin rekel: »Mami, nekaj ti moram povedati. Morda bom jokal, ampak poslušaj me.« Nato je dejal: »Razmišljal sem o tebi in očetu in vseh letih, ki sta jih vložila v služenje Bogu. V vsakem trenutku sta se odločila poslušati Boga in ni vama bilo

lahko. Zavedam se, mami, da sta z očetom prestala stvari, za katere nihče ne ve, in želim, da veš, da mi je v tem jutru Bog dal spoznanje, da imam sam veliko korist od vajine poslušnosti, in to cenim.«

To, kar mi je rekel, mi je veliko pomenilo, in me je spomnilo na Pismo Rimljanom 5,19.

Vaša odločitev, da boste poslušali Boga, vpliva na druge ljudi; ko se odločite biti neposlušni, to prav tako vpliva tudi na druge. Morda boste neposlušni Bogu in se odločili ostati v puščavi, vendar, prosim, če imate otroke ali pa jih boste kdaj imeli, pomnite, da jih bo vaša odločitev zadržala v puščavi skupaj z vami. Morda jim bo uspelo in se sami rešijo, ko odrastejo, vendar vam lahko zagotovim, da bodo morali plačati ceno za vašo neposlušnost.

Morda bi bilo vaše življenje sedaj boljše, če bi se kdo v vaši preteklosti odločil poslušati Boga.

Poslušnost je daljnosežna; zapre vrata pekla in odpre nebeška okna.

Na temo poslušnosti bi lahko napisala celo knjigo, v tem trenutku pa preprosto želim poudariti, da je življenje v neposlušnosti sad napačnega razmišljanja.

VSAKO MISEL PODVRZIMO POSLUŠNOSTI KRISTUSU

Kajti orožje našega bojevanja ni fizično [orožje iz mesa in krvi], temveč je v Bogu močno za rušenje in uničevanje trdnjav,

[tako daleč, da] zavračamo argumente, teorije in razmišljanje ter vsako ponosno in vzvišeno stvar, ki se postavlja proti [pravemu] spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu (Mesiji, Maziljencu).

2 Korinčanom 10,4-5

Naše misli nas pogosto spravijo v težave.

V Izaiju 55,8 Gospod pravi: »Kajti moje misli niso vaše misli in vaše poti niso moje poti ...« Ne glede na to, kaj si vi ali jaz mislimo, je Bog svoje misli zapisal za nas v svoji knjigi, ki se imenuje Sveto pismo. Odločiti se moramo, da bomo pregledovali svoje misli v luči Božje besede, da bomo vedno pripravljene podrediti svoje misli Njegovim vedoč, da so te najboljše.

Točno to je bistvo Drugega pisma Korinčanom 10,4-5. Preverite, kaj je v vaših mislih. Če to ni v skladu z Božjimi mislimi (Svetim pismom), potem odvrzite lastne misli in začnite razmišljati Njegove.

Ljudje, ki živijo v ničevosti lastnih misli, ne uničujejo le sami sebe, temveč prepogosto prinašajo uničenje tudi drugim okoli sebe.

Um je bojno polje!

Na tem področju uma lahko zmagate ali pa izgubite bitko, ki jo je začel satan. Moja goreča molitev je, da vam bo ta knjiga pomagala podirati razmisleke in vsakršno visokost, ki se povzdiguje proti spoznanju Boga, in da boste tako vsako misel podvrgli poslušnosti Jezusu Kristusu.

Opombe

7. poglavje

- 1 W. E. Vine, *An Expository Dictionary of New Testament Words* (Old Tappan: Fleming H. Revell, 1940), Vol. IV, Set-Z, str. 190.
- 2 James Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1984), „Greek Dictionary of the New Testament,“ str. 24.
- 3 *Webster's II, New Riverside University Dictionary* (Boston: Houghton Mifflin Company, 1984), s.v. „meditate.“
- 4 Vine, Vol. III. Lo-Ser, str. 55.

9. poglavje

- 1 *Webster's II*, s.v. „wander.“
- 2 *Webster's II*, s.v. „wonder.“

10. poglavje

- 1 *Webster's II*, s.v. „reason.“

11. poglavje

- 1 Vine, Vol. I: A-DYS, str. 335.
- 2 Vine, Vol. IV: SET-Z, str. 165.

12. poglavje

- 1 *Webster's II*, s.v. „worry.“

- 2 *The Random House Unabridged Dictionary*, 2nd ed.
(New York: Random House, 1993), s.v. „worry.“

13. *poglavje*

- 1 Vine, Vol. II. E-Li, str. 281.
2 Vine, „Hebrew and Greek Words,“ Vol. II. E-Li, str. 280.

15. *poglavje*

- 1 *Webster's II*, s.v. „depress.“
2 *Webster's II*, s.v. „depressed.“
3 Vine, Vol. II: E-Li, str. 60.
4 Vine, Vol. IV: LO-SER, str. 55.
5 *Strong's New Exhaustive Concordance*, „Hebrew and Chaldee Dictionary,“ str. 32.

23. *poglavje*

- 1 *Webster's II*, s.v. „reproach.“

24. *poglavje*

- 1 Vine, Vol. II: E-Li, str. 37.
2 *Webster's II*, s.v. „jealousy.“

Bibliografija

Random House Unabridged Dictionary, 2nd ed. New York: Random House, 1993.

Strong, James *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible*. Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1984.

Vine, W. E. *An Expository Dictionary of New Testament Words*. Old Tappan: Fleming H. Revell Company, 1940.

Webster's II New Riverside University Dictionary. Boston: Houghton Mifflin Company, 1984.

O avtorici

Joyce Meyer Božjo besedo poučuje od leta 1976, od leta 1980 pa je temu predana za polni čas. Je avtorica več kot petdesetih uspešnic, ki navdihujejo, kot so *How to Hear from God* (*Kako slišati Boga*), *Knowing God Intimately* (*Intimno poznavanje Boga*) in *Battlefield of the Mind* (*Bitka v umu*). Izdala je tudi na tisoče zvočnih posnetkov z učenjem in popolno zbirko videoposnetkov. Joycina radijski in televizijski program *Enjoying Everyday Life* (*Uživanje vsakdanjega življenja*) se predvajata po vsem svetu, medtem ko sama predava in vodi mnoge konference. Joyce in njen mož, Dave, imata štiri odrasle otroke in živita v St. Louisu v Missouriju.

*Če želite stopiti v stik z avtorico,
pišite na naslov:*

Joyce Meyer Ministries

P. O. Box 655

Fenton, Missouri 63026; ali pa pokličite: (636) 349-0303

Spletni naslov: www.joycemeyer.org

Ko nam pišete, vas prosimo, da priložite svoje pričevanje ali napišite, kako vam je ta knjiga pomagala. Dobrodošle so tudi vaše molitvene prošnje.

V Veliki Britaniji, prosimo, pišite na:

Joyce Meyer Ministries P. O. Box 1549

Windsor

SL4 1GT

ali pokličite: (0) 1753-831102

Joyce Meyer Ministries v slovenskem jeziku lahko spremljate na:
tv.joycemeyer.org/slovensko

Joyce Meyer Ministries Slovenija

Joyce Meyer Ministries Slovenija – Prosimo, 'svečkajte' nas

Vabljeni k ogledu exodus TV za več oddaj Enjoying Everyday Life.
Program spremljajte na www.exodus.si

Za več brezplačnih knjig Joyce Meyer se obrnite na exodus TV.

Knjige Joyce Meyer

Zakaj, Bog, zakaj?: kako se osvoboditi zmede?

Nov način življenja: razumeti, kaj pomeni sprejeti Kristusa

Povej jim, da jih ljubim: razodetje Božje ljubezni

Bitka v umu

Dave Meyer

Life Lines

Molitev odrešenja

Bog vas ljubi in z vami želi imeti osebni odnos. Če še niste sprejeli Jezusa Kristusa kot svojega Odrešenika, lahko to storite zdaj. Le odprite mu svoje srce in zmolite to molitev ...

»Oče, vem, da sem grešil proti tebi. Prosim, odpusti mi. Umij me, da bom čist. Obljubim, da bom zaupal v tvojega sina, Jezusa. Verjamem, da je On umrl zame – ko je umrl na križu, je nase prevzel moj greh. Verjamem, da je vstal od mrtvih. V tem trenutku svoje življenje predajam Jezusu.

Hvala ti, Oče, za tvoj dar odpuščanja in večnega življenja. Prosim, pomagaj mi, da živim zate. V imenu Jezusa, Amen.«

Medtem ko ste molili z vsem srcem, vas je Bog sprejel, očistil in osvobodil vezi duhovne smrti. Vzemite si čas ter preberite in proučite naslednje svetopisemske vrstice, pri čemer prosite Boga, da spregovori z vami, medtem ko skupaj z njim hodite po poti novega življenja.

Evangelij po Janezu 3,16

Efežanom 1,4

1 Janez 1,9

1 Janez 5,1

1 Korinčanom 15,3-4

Efežanom 2,8-9

1 Janez 4,14-15

1 Janez 5,12-13

Molite in ga prosite, da vam pomaga najti dobro cerkev, ki veruje v Sveto pismo, da vas bo lahko spodbujala v rasti in vašem odnosu s Kristusom. Bog je vedno z vami. Dan za dnem vas bo vodil ter vam kazal, kako živeti življenje v obilju, ki ga ima za vas!